

บทที่ 4

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

(In-depth Interview)

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นเครื่องมือทางมานุษยวิทยาที่ใช้ศึกษาพฤติกรรมของ
คนขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างที่มีผลกระทบทำให้เกิดปัญหาการจราจรเพิ่มเติม เพื่อให้การวิจัยครั้ง
นี้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างในเขต
กรุงเทพมหานคร แต่ละพื้นที่กองบังคับการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล คือ กองบังคับการ
ตำรวจนครบาลพระนครเหนือ กองบังคับการตำรวจนครบาลพระนครใต้ กองบังคับการ
ตำรวจนครบาลธนบุรี รวม 3 กองบังคับการ รวมทั้งสิ้น 20 คน ในการสัมภาษณ์จะใช้
นามสมมติกับผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด จากนั้นก็จะสรุปผลตามวิธีการของการวิจัยทางมานุษยวิทยา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายโกโบริ
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ อู่รถสามล้อเครื่อง บริเวณแยกศิริราช บางกอกน้อย
 กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 16.00 น.

ลักษณะทางสังคม

โกโบริ เป็นชายไทย อายุ 30 ปี เกิดที่ ต.โนนคูณ อ.ยางชุมน้อย จ.ศรีสะเกษ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่บ้านเกิด ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตรชาย 1 คน อายุ 4 ขวบ ยังไม่ได้เรียนหนังสือ เนื่องจากฐานะการเงินของครอบครัวไม่พร้อมที่จะส่งเข้าเรียน แต่เมื่อถึงเกณฑ์บังคับที่จะต้องเข้าเรียนก็จะส่งเข้าเรียนหนังสือ

บุคลิกภาพ

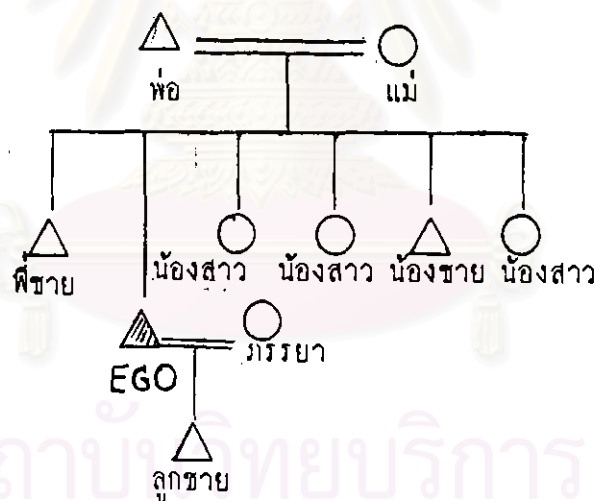
โกโบริ เป็นคนเรียบร้อย มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและหน้าที่การงาน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนและบุคคลที่ใกล้ชิด ถึงแม้ว่าจะมีความรู้แค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ โกโบริมีความคิดอ่านรวดเร็ว รอบรู้เหตุการณ์และสถานการณ์ในปัจจุบัน โกโบริ สูงประมาณ 160 ซม. รูปร่างสันทัด กำยำ ผิวขาว การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย หน้าตาของโกโบริ บ่งบอกว่ามาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ เช่น มีกรามใหญ่ ไม่มีสันจมูก ริมฝีปากหนา เวลาให้สัมภาษณ์มักจะก้มหน้า สำเนียงที่ตอบเป็นสำเนียงของคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เสียงดัง มีความมั่นใจในการตอบ

ประวัติชีวิต

ในหมู่บ้านของโกโบริ ที่ ต.โนนคูณ อ.ยางชุมน้อย จ.ศรีสะเกษ ชาวบ้านมีความคิดที่คล้ายกันในการดำเนินชีวิต คือไม่ต้องมีการศึกษาที่สูงนักเพียงแค่จบการศึกษามัธยมบังคับแล้วมาช่วยกันทำมาหากินก็เพียงพอแล้ว แต่ในระยะหลัง ชาวบ้านในหมู่บ้านนิยมที่จะมาทำงานทำในกรุงเทพฯ เนื่องจากมีรายได้ดีกว่า ต่างจังหวัดไม่มีงานทำ ซึ่งบิดามารดาของโกโบริก็มีความคิดเช่นเดียวกันนี้ หลังจากที่โกโบริได้ศึกษาจนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โกโบริต้องการที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เนื่องจากในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่นั้น ได้เห็นรุ่นพี่ที่จบ การศึกษาไปก่อน เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ และส่งเงินกลับมาให้ทางบ้าน ซึ่งโกโบริเห็นว่า เป็นสิ่งที่ดี เป็นการแสดงออกถึงความกตัญญูและความรับผิดชอบต่อครอบครัว พ่อ แม่ และน้อง ๆ จึงได้เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.1 ครอบครัวเครือญาติโกโบริ

โกโบริ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 6 คน เป็นหญิง 3 คน เป็น ชาย 3 คน โกโบริ เป็นคนที่ 2 ครอบครัวของโกโบริ มีความสนิทกันพอสมควร สำหรับโกโบริแล้ว มีความสนิทสนมกับน้องสาวคนสุดท้องเป็นพิเศษ เนื่องจากเคยเลี้ยงดูมาก่อน หลังจากที่โกโบริเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ และมีครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องลดน้อยลงไป โกโบริให้เวลากับครอบครัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะภรรยา แต่ต่อมาในระยะหลังเมื่อมีบุตรชาย ก็เริ่มที่จะมาให้ความสำคัญกับบุตรชายมากเป็นพิเศษ ภรรยาของโกโบริมีอาชีพแม่บ้านมีหน้าที่เลี้ยงดูลูก ไม่ได้ทำงานแต่อย่างใด รวมทั้งไม่ได้ทำอาหารด้วย เนื่องจากทำอาหารไม่เก่ง ส่วนใหญ่จะซื้อ

อาหารสำเร็จรูปเข้าไปรับประทานที่บ้าน ภรรยาของโกโบริก็พอใจแบบนี้ ทุกเย็นโกโบริจะต้องกินข้าวร่วมกันพ่อแม่ลูก ปัจจุบันโกโบริได้เช่าห้องพักอยู่กับภรรยาและลูกอีก 1 คน ที่บริเวณวัดบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ค่าเช่าราคาเดือนละ 1,500 บาท

ชีวิตประจำวัน

โกโบริจะมาที่อยู่สามล้อเครื่องเวลาประมาณ 15.00 น.ของทุกวัน โดยจะมาหาอาหารรับประทานก่อน ที่บริเวณด้านข้างอุ้งรถ หลังจากที่ได้รับประทานอาหารเสร็จแล้วก็จะมารับรถที่อยู่เพื่อขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นบริเวณพรานนก (สายใต้เก่า) วงเวียนใหญ่ ปิ่นเกล้า จนกระทั่งเวลาประมาณ 21.000 น. ก็จะกลับไปรับประทานอาหารกับภรรยาและบุตรที่บ้าน หลังจากที่ได้รับประทานอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะกลับมาวิ่งรถรับส่งผู้โดยสารต่อจนถึงเวลาประมาณ 03.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่อยู่เพื่อให้ผู้ที่ขับรถ กะใหม่มาขับแทน ตั้งแต่เวลา 03.00 น. ถึงเวลา 15.00 น. หลังจากที่ได้ส่งรถคืนก่อนกลับบ้านจะหาอาหารรับประทานอีกครั้งจึงจะเข้านอนเวลาประมาณ 05.00 น.และจะตื่นเวลาประมาณ 14.00 น. หลังจากตื่นแล้วก็จะเตรียมตัวที่จะมาขับรถในวันต่อไป จะเป็นอย่างไรเป็นประจำแทบทุกวัน อาจจะเรียกได้ว่าชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ คันเดือน กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆ โกโบริจะขับรถช่วงระหว่างเวลา 15.00 น. ถึงเวลา 03.00 น. เนื่องจากเห็นว่าเป็นช่วงเวลาที่อากาศไม่ร้อนจัด โกโบริจะใช้เวลาในการขับจริงแต่ละวันประมาณ 7 - 8 ชั่วโมง เพราะร่างกายทนความปวดเมื่อยไม่ไหว และบางช่วงเวลาจะต้องพักกินข้าว ในการขับรถจะเป็นลักษณะขับไปเรื่อย ๆ ไม่ชอบที่จะจอดอยู่กับที่ โกโบริเห็นว่าปัจจุบันสภาพการจราจรก็ติดขัดมากอยู่แล้ว ถ้าจอดตามจุดต่าง ๆ อีก เช่น หน้าศูนย์การค้าจะทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดมากยิ่งขึ้น ใน 1 เดือน โกโบริขับรถแทบทุกวันจะมีหยุดบ้างก็น้อยมาก วันที่หยุดก็ไม่ได้พักรอบครัวไปเที่ยวที่ไหน ส่วนใหญ่จะอยู่ที่บ้านนอกเสียจากจะพาครอบครัวไปที่บ้านพักต่างจังหวัด ซึ่งในแต่ละปีจะไปประมาณ 2 - 3 ครั้ง

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายจากการวิ่งรับส่งผู้โดยสารและไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไปแต่อย่างใด แต่เรื่องดังกล่าวก็เคยเกิดกับเพื่อนของโกโบริคือ เมื่อประมาณ วันที่ 4 พฤศจิกายน 2539 มีผู้โดยสารได้ว่าจ้างจาก อรุณัมรินทร์ไปส่งที่บางขุนเทียน เข้าชอยตกลงกันในราคา 100 บาท เมื่อไปถึงปลายทางผู้โดยสารไม่ยอมที่จะจ่ายค่าโดยสาร กลับจ้เอาเงินจากการวิ่งส่งผู้โดยสารไปด้วย แล้วหลบหนีไป

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สำหรับรถสามล้อเครื่องแล้ว โทโบริเห็นว่าเป็นรถที่ไม่ทำให้เกิดปัญหาการจราจร คิดว่าปัญหาการจราจรมีสาเหตุมาจากรถประเภทอื่นมากกว่า เช่น รถยนต์ส่วนบุคคล เนื่องจากมีจำนวนมาก เข้ามาวิ่งในบริเวณท้องถนนก็จะทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นรถเก่า จะวิ่งด้วยความเร็วต่ำและเสียได้ง่าย ส่วนกรณีที่มีบุคคลอื่นเห็นว่ารถสามล้อเครื่องทำให้เกิดปัญหาการจราจร ก็อาจจะมึนบ้าง ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของผู้ขับขี่แต่ละคน ซึ่งคนขับรถสามล้อเครื่องส่วนใหญ่จะปฏิบัติตาม กฎจราจร ไม่ว่าจะแซง เลี้ยว จะมีก็แต่เรื่องการจอดรับ - ส่ง ผู้โดยสาร อาจจะหยุด จอดในที่ห้ามหยุด จอด ซึ่งเป็นเพียงระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น

การจราจรในปัจจุบันนั้น สภาพการจราจรติดขัดมากกว่าเดิมมาก ผลที่ตามมาทำให้การรับ - ส่งผู้โดยสารทำได้น้อยลง รายได้ก็ลดน้อยลงตามไปด้วย ควรที่จะมีการแก้ไขโดยด่วน ในความคิดแล้วเห็นว่าควรที่จะห้ามใช้รถที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 10 ปี มาวิ่งบนถนน โดยเด็ดขาด และลดจำนวนการผลิตหรือนำเข้ารถยนต์ให้น้อยลง และกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ กวดขันจับกุม ผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะรถที่ฝ่าฝืนกฎจราจรบ่อย ๆ เช่น รถจักรยานยนต์ รถมินิบัสที่ชอบวิ่งเลนขวา เมื่อถึงป้ายก็ปาดหน้าและเข้ามาเลนซ้ายอย่างรวดเร็ว

รถสามล้อเครื่องควรที่จะให้มีวิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารต่อไป ไม่สมควรที่จะยกเลิก เนื่องจากสภาพรถมีขนาดเล็กคล่องตัวเข้าตามตรอก ซอกซอยได้ง่าย ส่งผู้โดยสารถึงจุดหมายได้อย่างรวดเร็ว เหมาะสำหรับผู้มีรายได้น้อย ไม่ก่อให้เกิดปัญหาการจราจร สภาพเครื่องยนต์มั่นคง แข็งแรง การทรงตัวดี ขึ้นลงสะดวก ตั้งแต่ขับมาไม่มีการพลิกคว่ำแต่อย่างใด

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่ได้จบการศึกษาที่บ้านเกิดแล้วโทโบริ ไม่ได้ศึกษาต่อ เนื่องจากฐานะความเป็นอยู่ทางบ้านยากจน ประกอบกับในหมู่บ้านไม่นิยมที่จะศึกษาต่อ ชอบที่จะหางานทำ ส่วนใหญ่จะเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ จึงได้ชักชวนเพื่อน ๆ เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ โดยได้เข้ามาอยู่กับญาติที่เข้ามาทำงานอยู่ก่อนแล้ว โทโบริเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เมื่อ ประมาณปี พ.ศ. 2504 ในครั้งแรกไม่ได้คิดว่าจะเข้ามาทำงานอะไร เพียงแต่คิดว่าจะเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ เท่านั้น ไม่ได้มุ่งว่าจะต้องมาขับรถสามล้อเครื่อง เข้ามาครั้งแรกได้มาเป็นลูกจ้างที่ร้านขายก๋วยเตี๋ยวอยู่ที่ตลาดเขาวราช อยู่ได้ระยะหนึ่งก็ต้องหางานใหม่เนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอ

โดยเข้ามาเป็นลูกจ้างอยู่ที่ห้องมรดย่านหัวขวาง แต่ต่อมาก็ต้องเปลี่ยนงานอีกครั้งหนึ่งเนื่องจาก ขณะที่ทำงานอยู่ที่ห้องมรดย่านมีการแพ้สารประเภทน้ำมันเครื่อง เมื่อถูกผิวหนังจะมีอาการคัน จึงหันมาขับรถจักรยานยนต์รับจ้างบริเวณวัดคาวตึงส์ ใกล้สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า เพื่อนที่รู้จักได้ชักชวนมาและบอกว่ารายได้จะพออยู่ได้ ขับอยู่ประมาณ 3 - 4 ปี ก็เกิดความเบื่อหน่ายในการขับที่จะต้องขับส่งผู้โดยสารตามตรอกซอกซอย ค่าโดยสารในแต่ละครั้ง ก็เพียงเที่ยวละ 3 - 5 บาท จึงคิดที่จะหางานใหม่ทำ และเพื่อนที่รู้จักกันอีกคนได้แนะนำให้มาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง โดยในขณะนั้นเพื่อนที่แนะนำก็ขับรถสามล้อเครื่องอยู่ บอกว่ามีรายได้ดีกว่าขับรถจักรยานยนต์ รายได้พออยู่ได้ ถ้าขยันยังมีรายได้มาก จึงได้ตัดสินใจที่จะขับรถสามล้อเครื่องและได้ขอหัดขับจากเพื่อนที่ได้แนะนำ โดยหัดขับบริเวณบางเขิน ซึ่งใช้เวลาในการหัดขับไม่นานนัก เพราะมีพื้นฐานของการขับรถจักรยานยนต์มาก่อน เมื่อเห็นว่าสามารถที่จะขับรับจ้างได้แล้วก็กลับไปทำใบอนุญาตขับขีที่ขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ โดยไปสอบด้วยตนเอง เมื่อได้รับใบอนุญาตขับขีแล้วก็มาขับรับจ้างอยู่ย่านบางเขิน ขับมานานประมาณ 4 - 5 ปี โดยเช่ารถอยู่บริเวณแยกศิริราชขับ ซึ่งจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 270 บาท (15.00 น. ถึง 03.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของที่นี่ โกโบริจะต้องมารับรถที่เวลา 15.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 03.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะที่อยู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกัน กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางอยู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอยู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ ส่วนความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจร เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับจะต้องเสียค่าเอ็กเช้นให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียวไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นรถสามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ และทางอยู่ได้จัดสิทธิประโยชน์ให้กับผู้ขับรถคือ ถ้าขับรถสามล้อเครื่องติดต่อกัน 10 วัน โดยไม่หยุดในวันที่ 11 ทางอยู่จะไม่คิดราคาค่าเช่า จะให้ขับฟรี ซึ่งจนถึงปัจจุบันนี้โกโบริยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อยู่นี้ขับรับจ้าง ไม่เปลี่ยนแปลงผู้โดยสารของโกโบริส่วนมากจะเป็นพวกนักเรียน คนทำงาน พนักงานห้างสรรพสินค้า แม้คำก็มีบ้าง แต่ส่วนใหญ่จะน้อย สำหรับคนต่างชาติแล้วไม่ค่อยมี จะมีแต่ตามสถานที่ท่องเที่ยว โกโบริมีผู้โดยสารที่จะต้องรับส่งเป็นประจำบ้างเหมือนกันแต่ไม่มาก ส่วนใหญ่เป็นพวกหมอนวดแผนโบราณย่านปิ่นเกล้าไปส่งที่สายใต้ใหม่ หลังจากทีหมอนวดแผนโบราณเลิกงานในเวลา กลางคืน ระยะทางที่วิ่งรับ ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 5 - 6 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาค่าจ้างประมาณ 40 - 50 บาท/เที่ยว แล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ ระยะทางที่ได้เคยวิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารไกลที่สุด คือระยะทางตั้งแต่สายใต้เก่าไปส่งผู้โดยสารที่รังสิต ราคาที่ได้ตกลงกันใน ครั้งแรก ราคา 170 บาท แต่เมื่อไปถึงรังสิตผู้โดยสารเห็นใจเนื่องจากรถติดมาก จึงเพิ่มค่าโดยสารให้ เป็นราคา 200 บาท ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูง คือช่วงเวลา

ประมาณ 15.00 น.- 16.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นักเรียน นักศึกษา และคนทำงาน เลิกเรียน เลิกทำงาน ส่วนรายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ใน 1 กะ คือ 700 บาท ซึ่งรายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ 300 - 500 บาท อย่างน้อยก็ไม่เคยต่ำกว่า 200 บาท แต่หากคิดใน 1 เดือน หักวันหยุดด้วยแล้ว รายได้เฉลี่ยที่หักค่าใช้จ่ายแล้วไม่ว่าจะเป็นค่าเช่ารถ ค่าอาหาร มีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 8,000 - 10,000 บาท ซึ่งเพียงพอกับค่าใช้จ่าย แต่ไม่มี เหลือเก็บโกโบริไม่มีรายได้อื่น ๆ เสริมนอกเหนือจากรายได้จากการทำงานสามล้อเครื่อง ส่วนภรรยาอาชีพเป็นแม่บ้าน ไม่ได้ทำงานอื่น เลี้ยงดูบุตรที่บ้านเพียงอย่างเดียว เมื่อเทียบรายได้ระหว่างเมื่อ 2 เดือนที่แล้ว กับเดือนนี้ รายได้เมื่อ 2 เดือนที่แล้วจะไม่ค่อยดี เนื่องจากนักเรียนปิดเทอม แต่เมื่อเทียบรายได้ของปีที่แล้วกับปีนี้ โดยเฉลี่ยรายได้ของปีนี้จะดีกว่าปีที่แล้ว

ในครั้งที่โกโบริ เริ่มหัดที่จะขับรถสามล้อเครื่องใหม่ ๆ โกโบริประสบปัญหาในการจดจำเส้นทาง หรือสถานที่ต่าง ๆ แต่ด้วยอาศัยประสบการณ์จากเมื่อครั้งขับรถจักรยานยนต์รับจ้างมาก่อน จึงพอที่จะจดจำเส้นทางได้และเส้นทางที่ใช้ส่วนใหญ่ จะเป็นเส้นทางเดิม ถ้าหากเป็นเส้นทางใหม่ที่ไม่เคยวิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารมาก่อน ก็จะถามผู้โดยสาร โดยจะถามเส้นทางหลักก่อน แล้วจึงถามเส้นทางตามตรอกซอกซอย ถ้าไปไม่ถูกจริง ๆ ก็จะให้ผู้โดยสารบอกเส้นทางให้

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่ยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง ยังไม่มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิดจากการขับรถ จะมีบ้างก็เป็นเรื่องการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ และระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมาประมาณ 4 - 5 ปี ก็ยังไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของโกโบริยังบอกไม่ได้จะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกนานเท่าไรและยังไม่คิดจะประกอบอาชีพอื่น ยังคงขับรถสามล้อเครื่องไปเรื่อย ๆ เนื่องจากรายได้พออยู่ได้ และยังไม่ได้คิดด้วยว่าเมื่อเลิกจากการขับรถสามล้อเครื่องแล้ว จะไปทำอาชีพอะไร เนื่องจากไม่มีความรู้ อาศัยก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนเรื่องที่จะกลับไปทำงานที่บ้านเกิดนั้น ก็ยังไม่คิดอะไร กลัวว่าเมื่อกลับไปอยู่แล้วรายได้จะไม่เพียงพอ จะทำให้เกิดความลำบากกับครอบครัวตามมา ส่วนบุตรชายเมื่อโตขึ้นไม่อยากจะให้มีอาชีพสามล้อเครื่อง เนื่องจากเป็นอาชีพที่ลำบากอยากที่จะให้เรียนหนังสือมากกว่า

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสงวน
 ผู้สัมภาษณ์ ร .ต.อ. อำนวย ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ พรานนก(สายใต้ใหม่) บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 17.00.น.

ลักษณะทางสังคม

สงวน เป็นชายไทย อายุ 40 ปี เกิดที่ ต.บ้านขวด อ.สร้างคอม จ.อุดรธานี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่บ้านเกิด ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียวมีครอบครัวแล้ว มีบุตร 2 คน ชาย 1 คน หญิง 1 คน บุตรชายกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บุตรสาวกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่จังหวัดอุดรธานี

บุคลิกภาพ

สงวน เป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวคล้ำ ลำสัน สูงประมาณ 165 ซม. ลักษณะร่างกายภายนอกบ่งบอกว่าเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนดี แต่พูดจาห้วน ๆ สำเนียงภาษาการพูดบ่งบอกว่าเป็นของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการสัมภาษณ์บางครั้งจะต้องถามซ้ำหลายครั้งเพราะสำเนียงภาษาที่สื่อออกมาฟังค่อนข้างยาก ความคิดอ่านค่อนข้างจะช้า ไม่ค่อยรอบรู้เหตุการณ์ปัจจุบัน ไม่ค่อยเข้าใจคำถามจะต้องอธิบายคำถามหลายครั้ง การตอบเสียงเบา ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

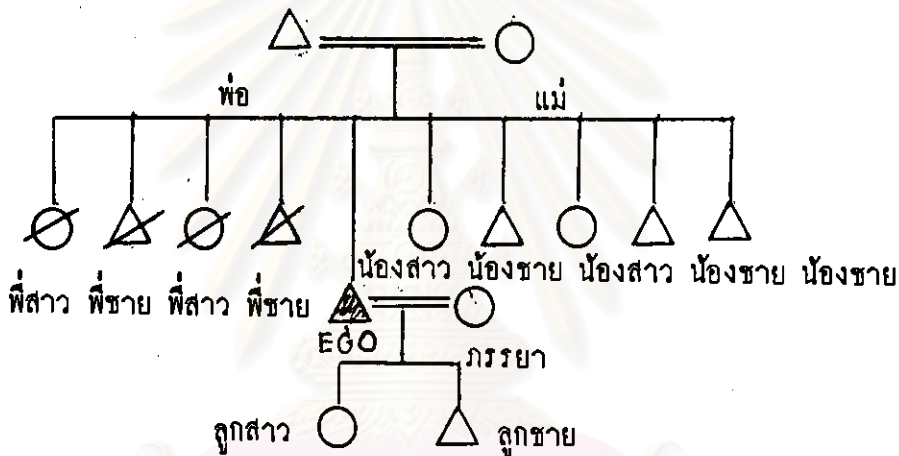
ประวัติชีวิต

หมู่บ้านของสงวนที่ ต.บ้านขวด อ.สร้างคอม จ. อุดรธานี มีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกันคือไม่นิยมที่จะเรียนสูงมากนักเพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับก็เพียงพอแล้ว ในบางคนการศึกษาไม่ถึงภาคบังคับเสียด้วยซ้ำไป หลังจากจบการศึกษาแล้ว ชาวบ้านในหมู่บ้านนิยมที่จะหางานทำใกล้บ้านก่อน หรือไม่ก็เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ แต่ในบางคนมีภาระผูกพัน เช่น จะต้องเลี้ยงดูพ่อแม่ ไม่สามารถไปหางานทำที่อื่นได้ ก็จะต้องประกอบอาชีพ ตามพ่อแม่ที่ได้ทำไว้

ก่อนแล้ว เช่น ทำนา ก่อสร้าง แต่สำหรับครอบครัวของสงวน พ่อแม่มีอาชีพทำนาซึ่งสงวนไม่ชอบทำเพราะเห็นว่าได้ค่าตอบแทนน้อยและมีความลำบากมากจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ระหว่างเรียนหนังสือที่ได้เคยช่วยพ่อแม่ทำนา หลังจากจบการศึกษาแล้วได้ขอพ่อแม่เข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ คิดว่ารายได้จะดีคงดีกว่าการทำนาแน่นอน และเพื่อน ๆ ในหมู่บ้านหลายคนได้ชักชวนให้เข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ จึงพากันมาโดยในครั้งแรกก็ยังไม่ทราบว่า จะเข้ามาทำงานอะไร ต้องการที่จะมาหาข้างหน้า

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.2 ครอบครัวและเครือญาติสงวน

สงวน มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 10 คน ชาย 6 คน หญิง 4 คน สงวนเป็นคนที่ 5 ซึ่งพี่น้อง 4 คนแรกได้เสียชีวิตไปแล้ว สงวนจึงกลายเป็นพี่คนโตของพี่น้องที่เหลืออยู่ทั้งหมด สมาชิกในครอบครัวของสงวนมีความสนิทสนมกันพอสมควร สำหรับสงวนแล้วมีความสนิทสนมมากเป็นพิเศษกับน้องชายคนรองเนื่องจากอายุห่างกัน 1 ปีและได้เข้าเรียนพร้อมกันหลังจากที่ สงวนได้จบการศึกษาแล้วได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ทำงานได้ประมาณ 10 ปี ได้แต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน หลังจากแต่งงานสงวนก็ได้กลับเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เหมือนเดิมส่วนภรรยาก็ยังคงอยู่ที่บ้านที่ต่างจังหวัด ประมาณ 1 เดือนจึงจะกลับบ้านเยี่ยมภรรยาสักครั้ง หลังจากแต่งงานได้ 1 ปี ก็มีบุตรชายคนแรกและอีก 3 ปีต่อมาก็ได้บุตรสาวคนที่ 2 อีก 1 คนซึ่งบุตรทั้ง 2 คนก็อยู่กับภรรยาตลอด ภรรยาของสงวนมีอาชีพทำไร่ ทำนา ช่วยสงวนอีกแรงหนึ่งในการหาเลี้ยงครอบครัว โดยรายได้ที่เหลือจากการชำระรถสามล้อเครื่องสงวนจะส่งมาให้ภรรยาและบุตรประมาณเดือนละ 1000-2000 บาท ปัจจุบันสงวนได้เช่าห้องพักซึ่งเป็นบ้านแบ่งให้

เข้ากับเพื่อน ๆ รวมกันในห้องเดียวกัน 4 คน แต่ในบางครั้งก็อยู่ด้วยกันถึง 5 คน โดยค่าเช่าจะเฉลี่ยกันออกกับเพื่อน ๆ คนละประมาณ 500 บาทต่อเดือน (ค่าเช่าห้องๆ ละ 2,000 บาท)

ชีวิตประจำวัน

สงวนจะตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00 น. -13.00 น. จากนั้นก็จะเตรียมตัวที่จะมารับรถที่อุบลบริเวณแยกศิริราชโดยส่วนใหญ่จะหาอาหารรับประทานบริเวณริมคลองเทเวศน์ก่อนจะเป็นอาหารพวกข้าวเหนียว ส้มตำ ไก่ย่าง และเวลา 15.00 น. ก็จะมารับรถสามล้อเครื่องที่อยู่เพื่อขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง ส่วนใหญ่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารบริเวณพรานนก (สายใต้เก่า) หน้าศูนย์การค้าพาด้าปิ่นเกล้า จนกระทั่งเวลาประมาณ 01.00 น. จึงจะหยุดวิ่งหาผู้โดยสารจะจอดตามจุดต่าง ๆ เนื่องจากหลังเวลา 01.00 น. ผู้โดยสารไม่ค่อยมีวิ่งไปก็ไม่คุ้มกับค่าเชื้อเพลิงและร่างกายที่ทนต่อความปวดเมื่อยไม่ไหวจะต้องหยุดพัก ในวันหนึ่ง ๆ สงวนจะขับรถสามล้อเครื่องรับส่งผู้โดยสารประมาณ 5-6 ชั่วโมง เมื่อถึงเวลา 03.00 น. ก็จะนำรถสามล้อเครื่องมาส่งที่อยู่เพื่อมอบให้กับผู้ที่ขับกะต่อไป และจ่ายค่าเช่าให้กับเจ้าของรถหลังจากนั้นก็จะรับประทานอาหารเช้าจะถึงบ้านและเข้านอนก็จะเป็นเวลาประมาณ 04.00 น. ชีวิตประจำวันของสงวนไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยในแต่ละวันแม้กระทั่งในวันหยุด วันสำคัญทางศาสนา หรือเทศกาลต่าง ๆ ในการขับรถสามล้อเครื่อง สงวนเลือกที่จะขับรถในช่วงเวลา 15.00 น. -03.00 น. เนื่องจากเห็นว่าถ้าขับในช่วงนี้จะมีรายได้ดี อากาศไม่ร้อนจัด ความปลอดภัย อันตรายจากผู้โดยสารมีน้อย ลักษณะการขับรถของสงวนจะวิ่งหาผู้โดยสารไปเรื่อย ๆ ตามสถานที่ต่าง ๆ จนกระทั่งเวลาประมาณ 01.00 น. ก็จะจอดตามจุดที่เห็นว่าจะมีผู้โดยสารว่าจ้าง ใน 1 เดือนสงวนจะขับรถประมาณ 20 วันหรือมากกว่านั้นเป็นอย่างน้อย ส่วนวันที่เหลือจะนอนพักผ่อนอยู่ที่ห้องพัก หรือกลับไปเยี่ยมภรรยาและลูกที่ต่างจังหวัด

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมาไม่เคยถูกทำร้ายร่างกาย มีแต่ผู้โดยสารว่าจ้างแล้วเมื่อถึงจุดหมายปลายทางก็ไม่จ่ายค่าโดยสารแต่สงวนก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะเอาความ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ความเห็นของสงวนเกี่ยวกับการจราจรเห็นว่า รถสามล้อเครื่องไม่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด โดยดูได้จากรถสามล้อเครื่องมีมานานแล้วก่อนที่จะมีรถเก๋งมาก ๆ เสียอีก ช่วงนั้นรถก็ไม่ติดจนกระทั่งถึงบัดนี้ปริมาณรถสามล้อเครื่องก็เท่าเดิม ส่วนรถยนต์อื่น ๆ มีเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะรถเก๋ง สาเหตุจริง ๆ ที่ทำให้การจราจรติดขัดน่าจะมาจากรถประเภทอื่น

มากกว่า ส่วนในเรื่องพฤติกรรมการขับรถ ผู้ที่ขับรถสามล้อเครื่องส่วนใหญ่จะขับตามกฎจราจร เนื่องจากเกรงว่าถ้าทำผิดแล้วถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมจะเสียเงินไปโดยใช่เหตุ ซึ่งในบางวันหักแล้วถึงกับขาดทุนแต่ก็มีบ้างเหมือนกันที่ผู้ขับรถสามล้อเครื่องชอบทำผิดกฎจราจร ข้อหาที่คนขับรถสามล้อเครื่องถูกจับบ่อย ๆ คือ จอดในที่ห้ามจอด แต่ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะเห็นใจเนื่องจากในการจอดรถรับผู้โดยสารจะใช้เวลาไม่มากนัก เว้นแต่พวกที่ชอบจอดแช่เป็นเวลานาน ๆ ถ้าทำให้การจราจรติดขัดก็ควรที่จะจับกุม สำหรับสงวนแล้วเมื่อถูกเจ้าหน้าที่จับกุมจะหาแนวทางคิดสินบนแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อที่จะไม่ต้องเสียเวลา เสียค่าใบสั่งที่สถานีตำรวจ และราคาจะสูงกว่าด้วย สงวนจะติดสินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจครั้งละประมาณ 50-100 บาท แล้วแต่กรณี

สภาพการจราจรในปัจจุบัน สงวนเห็นว่า เป็นสภาพที่แย่มากโดยเฉพาะในถนนเส้นหลัก ในการรับส่งผู้โดยสารจะต้องวิ่งตามตรอกซอกซอยแทน ซึ่งทำให้เสียเวลามากกว่าเดิม แต่ราคาค่าเช่ารถยังคงเดิมจึงไม่ค่อยคุ้มกันเท่าไรนัก สำหรับรถที่ชอบทำผิดกฎจราจร สงวนเห็นว่า รถจักรยานยนต์จะมาเป็นอันดับ 1 เพราะชอบปาดไปมาไม่ชิดเลนซ้าย รถสามล้อเครื่องเวลากลางวันจะปฏิบัติตามกฎจราจรโดยส่วนใหญ่รวมทั้งสงวนด้วย คิดว่าที่ต้องปฏิบัติเพราะในเวลากลางวันมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาก ส่วนในเวลากลางคืนก็มีบ้างที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรจะขับตามใจตัวเองเนื่องจากจะต้องแข่งขันกับเวลา ส่วนรถประจำทางจะปฏิบัติตามกฎจราจรโดยวิ่งตามช่องทางที่ได้กำหนดไว้

แนวทางในการแก้ไขปัญหาจราจร สงวนเห็นว่า ควรที่จะลดปริมาณรถยนต์ส่วนตัวลงโดยยกเลิกบริษัทขายรถยนต์ ไม่เช่นนั้นแล้วปัญหาจราจรก็จะแก้ไม่ได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องทำงานหนักขึ้น

สำหรับรถสามล้อเครื่องสงวนเห็นว่าควรจะมีอยู่ต่อไป เนื่องจากเห็นว่าไม่ก่อให้เกิดปัญหาการจราจร และยังช่วยลดปัญหาเสียด้ายเข้าไป โดยพาผู้โดยสารไปถึงจุดหมายได้อย่างรวดเร็วกว่ารถชนิดอื่นในขณะที่รถติด สามารถเข้าซอยได้ และมีความคล่องตัวสูง สะดวก สภาพรถก็มีความปลอดภัย

การประกอบอาชีพ

เมื่อสงวนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้ว ก็ได้ชักชวนเพื่อน ๆ ที่เรียนอยู่ด้วยกัน เข้ามาทำงานทำในกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่าจะดีกว่าทำไร่ทำนาที่บ้าน และศึกษาต่อสูงขึ้น หากจะศึกษาต่อ พ่อแม่ก็ไม่มีเงินส่งให้เรียนพ่อแม่ก็สนับสนุนที่จะให้ทำงานทำ จึงได้ชักชวนเพื่อน ๆ เข้ามาทำงานทำในกรุงเทพฯ เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2517 ในครั้งแรกสงวนได้เข้ามาพักอาศัยอยู่กับญาติที่เข้ามาทำงานก่อสร้าง วางท่อประปา ที่กรุงเทพฯ ก่อนหน้านี้แล้ว โดยญาติได้เข้ามา

ทำงานก่อสร้าง สงวนไม่ได้คิดว่าจะต้องเข้ามาทำงานอะไร มีความคิดเพียงว่าจะเข้ามาทำงานทำเท่านั้น แต่เมื่อเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯแล้ว สงวนก็หางานอื่นทำไม่ได้ เนื่องจากไม่รู้แหล่งงานไปที่ไหนก็ไม่ถูก ความรู้ก็ต่ำ จึงจำเป็นต้องทำงานก่อสร้าง กับญาติก่อน ย่านพระโขนง แต่ถ้ามีแนวทางที่จะทำงานอื่น ที่คิดว่าจะเปลี่ยนงานใหม่ หลังจากทำงานก่อสร้างมานานพอสมควร จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2524 ก็คิดที่จะเปลี่ยนงานใหม่โดยเห็นว่างานก่อสร้างเป็นงานที่หนัก และช่วงเวลานั้นได้มีเพื่อนบ้านที่พักอาศัยอยู่ใกล้กันซึ่งมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องได้ชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง โดยบอกว่ารายได้พออยู่ได้จึงได้ตกลงที่จะประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง และได้ขอหักขับกับเพื่อนบ้านคนที่ได้ชักชวน หักขับประมาณ 2-3 วัน ก็สามารถขับได้ เนื่องจากมีพื้นฐานการขับรถยนต์มาก่อน จากนั้นก็กลับไปทำอนุญาตขับขีที่ขยส่งจังหวัดอุดรธานี และเข้ามาขับรับจ้างในครั้งแรกที่อุบลบริเวณวงเวียน 22 ตรอกถั่วงอก สำหรับเส้นทางในการขับไม่ค่อยมีปัญหา กับสงวนมากนักเนื่องจากในช่วงที่ทำงานก่อสร้าง วางท่อประปา ทั่วทุกหนทุกแห่งในกรุงเทพฯ ทำให้รู้เส้นทางดีพอสมควร ขับรับจ้างอยู่ที่อุบลวงเวียน 22 ประมาณ 4-5 ปี ก็ได้มีน้องที่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องแต่ได้ขับรับจ้างบริเวณปิ่นเกล้าชักชวนให้มาขับในย่านปิ่นเกล้าโดยบอกว่ารายได้ดีกว่าจึงหันมาขับที่อุบลบริเวณแยกศิริราช ซึ่งเป็นอยู่ที่ขับจนถึงปัจจุบัน แต่หลังจากที่ได้ขับแล้วเมื่อเทียบรายได้ระหว่างอยู่ที่วงเวียน 22 กับอยู่ในปัจจุบันหักค่าใช้จ่ายแล้ว รายได้พอ ๆ กัน แต่ก็ยังคิดว่ารายได้ในปัจจุบันมาก ในปัจจุบันรายได้ไม่ดีเท่าที่ควร เศรษฐกิจแยกว่าเก่ามากเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้เมื่อประมาณ 2-3 เดือนที่ผ่านมา กับขณะนี้รายได้พอ ๆ กัน คือหักค่าใช้จ่ายแล้วจะเหลือประมาณวันละ 100-200 บาท จะมีรายได้ดีก็แค่ช่วงต้นเดือนโดยเฉพาะ 3-4 วันแรก รายได้สูงสุดที่เคยได้รับใน 1 วันหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วประมาณ 500 บาท แต่ก็นาน ๆ ครั้ง ที่จะได้รับรายได้เท่านี้เฉลี่ยแล้ว 1 เดือน จะมีรายได้ที่หักจากค่าใช้จ่ายประมาณ 6000 บาท ส่วนรายจ่าย ที่จะต้องจ่ายให้กับผู้ในการเช่า ราคาจะละ 270 บาท(15.00-03.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถของที่นี่สงวนจะต้องมาขับรถที่อุบลประมาณ 15.00 น. หลังจากนั้นก็จะเริ่มขับออกรับจ้างจนถึงเวลา 03.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนให้กับคู่กะที่อยู่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคู่กะคนเดิมวันแต่จะป่วย ทางเค้าก็จะหาคู่กะมาขับแทน และจะต้องจ่ายค่าเช่าหลังจากที่ส่งรถ กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับ รถเสีย ในการขับรับจ้าง ทางอุบลจะมีช่างซ่อมให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากรถ ถ้าผลคือออกมาแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย หากสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ผู้ขับสามล้อจะต้องเสียค่าเอ็กเซ็บ ให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น รถสามล้อเครื่องทุกคันทางอุบลจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ ในการขับรถทางอุบลได้จัดสิทธิประโยชน์ให้กับผู้เช่าคือ ถ้าขับรถสามล้อเครื่องติดต่อกัน 10 วัน โดยไม่หยุดในวันที่ 11 (วันต่อมา) ทางอุบลจะไม่คิดค่าเช่ารถ จะให้ขับฟรี ผู้โดยสารของสงวนส่วนใหญ่จะเป็นพวกนักเรียน หรือคนทำงานตามห้างสรรพสินค้า เช่นห้างสรรพสินค้าพาด้า

ปิ่นเกล้า สงวนไม่มีผู้โดยสารที่จะต้องรับส่งเป็นประจำ ราคาที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารส่วนใหญ่จะเป็นราคา 30-40 บาท ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร แต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนตายตัว แล้วแต่กรณี เช่นเวลารถติดราคาก็อาจจะสูงขึ้นกว่าเดิม สำหรับระยะทางที่ได้เคยวิ่งรับส่งผู้โดยสารที่ไกลที่สุดคือ ขนส่งสายเหนือ (หมอชิต) ซึ่งวิ่งข้างกันในราคา 100 บาท ในเวลากลางคืน ถ้าเป็นกลางวันระยะทางเท่ากันราคาก็จะประมาณ 150 บาท ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากคือช่วงเวลาประมาณ 16.00 น. หรือช่วงเวลาเลิกงาน ส่วนเวลาที่ทำรายได้น้อยคือช่วงเวลาหลัง 01.00 น. เนื่องจากคนนิยมจะนั่งแท็กซี่มากกว่า ราคาจะไม่แตกต่างกันมาก

ตั้งแต่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง ไม่เคยมีอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถรับจ้างเลย ส่วนเรื่องสุขภาพ ก็ได้ทำประกันชีวิตไว้กับธนาคารเพื่อการเกษตรเป็นประเภทประกันกลุ่มสุขภาพก็ไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไรจะมีก็แต่เรื่องปวดเมื่อยของร่างกาย หลังจากที่ขับรถเสร็จในแต่ละวันก็จะรีบกลับไปพักผ่อน จะไม่ออกไปไหนถ้าไม่จำเป็น แม้กระทั่งรับประทานอาหารบางครั้งจะซื้อเตรียมไว้ในมือต่อไป บางครั้งก็อาศัยรับประทานกับเพื่อน

ชีวิตในอนาคต

สงวนยังไม่มีความคิดที่จะไปประกอบอาชีพอื่น ยังจะคงยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องต่อไป เนื่องจากเห็นว่าเป็นอาชีพที่อิสระถ้าเหนื่อยก็พักได้ ประกอบกับความรู้ต่ำ อายุก็มากแล้ว จะไปหางานอื่นทำคงจะลำบาก ถ้าจำเป็นต้องเลิกอาชีพขับรถสามล้อเครื่องก็คงจะกลับไปเลี้ยง วัว เลี้ยง กล้วยที่บ้านต่างจังหวัด สำหรับบุตรทั้ง 2 คนแล้ว ไม่เคยมีความคิดที่จะให้ยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเหมือนตน เห็นว่าควรที่จะไปทำงานอื่นหรือรับราชการมากกว่า.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายสะอาด
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ. อำนวย ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่	ร้านขายอาหารใกล้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 14.30 น
ลักษณะทางสังคม	

สะอาดเป็นชายไทยอายุ 35 ปี แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่โรงเรียนสวนหลวง กรุงเทพฯ ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตรสาว 2 คน บุตรชาย 1 คน ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อนุบาล และบุตรชายอายุ 1 เดือน ส่วนภรรยา มีอาชีพแม่บ้าน เป็นคนจังหวัดร้อยเอ็ด จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สะอาดมีครอบครัวอายุ 25 ปี

บุคลิกภาพ

สะอาดเป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวขาวสูงประมาณ 162 ซม. เป็นคนไทยแท้ ร่างกายแข็งแรง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ลักษณะเป็นคนทำมาหากิน เข้าใจปัญหาในการสอบถามได้ง่ายรอบรู้ สถานการณ์ในปัจจุบันมากพอสมควร สนใจในเรื่องทำมาหากิน คือขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง มีความกระตือรือร้นในการหาเลี้ยงชีพสูง ห่วงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน

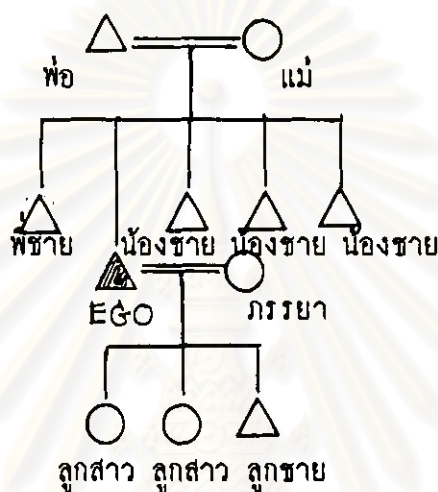
ประวัติชีวิตของสะอาด

สะอาดเป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด เกิดที่ แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ครอบครัวของสะอาดมีฐานะค่อนข้างยากจน ประกอบกับมีพี่น้องหลายคนด้วยความจำเป็นดังกล่าว ทำให้สะอาดต้องศึกษาหาความรู้ในชั้นที่จำกัด หลังจากนั้นจะต้องออกมาหางานทำช่วยพ่อ แม่ หาเงินเลี้ยงครอบครัวพ่อแม่ของสะอาดก็ไม่ต้องการให้สะอาดเรียนสูงมากนักเช่นกัน หลังจากที่สะอาดจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 แล้ว ก็ออกจากโรงเรียนมาช่วยครอบครัวทำ

มาหาเลี้ยงชีพโดยการค้าขายซึ่งสะอาดก็มีความพอใจ สังคมรอบข้างที่สะอาดอยู่ ก็จะไม่นิยมที่จะเรียนต่อเช่นกัน สะอาดจึงไม่รู้สึกแปลกอะไรมากนักที่จบแค่ชั้นประถมปีที่ 7 และต้องออกมาทำงาน ระหว่างที่สะอาดเรียนอยู่เป็นปกติก็ต้องช่วยพ่อแม่ทำงานอยู่แล้ว

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.3 ครอบครัวและเครือญาติสะอาด

สะอาดมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน เป็นชายทั้ง 5 คน สำหรับสะอาดเป็นบุตรคนที่ 2 ครอบครัวของสะอาดมีความสนิทสนมกัน สำหรับสะอาดแล้วมีความสนิทกับน้องชายคนที่ 5 เนื่องจากจะต้องติดต่อกันเป็นประจำ หลังจากทำงานหารายได้ให้กับครอบครัวจนถึงอายุ 25 ปีก็มีครอบครัวของตัวเอง ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสะอาดกับพี่น้องลดน้อยลงไปบ้าง เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่จะต้องให้กับครอบครัว หลังจากมีครอบครัวได้ระยะหนึ่งสะอาดก็แยกครอบครัวของตนออกมาเช่าที่พักอยู่ในซอยกิ่งเพชร ราชเทวี กรุงเทพฯ แต่อยู่ได้สักระยะหนึ่งก็ย้ายไปอยู่ที่บ้านเช่าบริเวณท่าพระ กรุงเทพฯ จนถึงปัจจุบัน

ภรรยาของสะอาดเป็นชาวจังหวัดร้อยเอ็ด ปัจจุบันมีอาชีพ แม่บ้าน มีหน้าที่เลี้ยงลูกทั้ง 3 คน เป็นหญิง 2 คน ชาย 1 คน ซึ่งคนโตเป็นผู้หญิงอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คนรองเป็นหญิงเรียนอยู่อนุบาล ส่วนคนสุดท้องเป็นชายอายุ 1 เดือน

ชีวิตประจำวัน

สะอาดตื่นนอนประมาณ 03.00 น. อาบน้ำแต่งตัว เพื่อเตรียมตัวที่จะมารับรถที่เวลา 04.00 น. หลังจากนั้นก็จะรับส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่

ก็จะจอดรับส่งผู้โดยสารบริเวณหัวลำโพง เขาวราช ห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง จนกระทั่งเวลาประมาณ 07.00 น. จะแวะรับประทานอาหารตามร้านค้าที่มีราคาไม่แพงมากนัก หยุดพักสักครู่แล้วจึงขับรถต่อจนถึงเวลาประมาณ 14.00 น. ก็จะหาอาหารรับประทานอีกครั้งบริเวณใกล้อุดร หลังจากที่ได้รับประทานอาหารเสร็จจึงนำรถไปส่งที่อยู่เพื่อให้ผู้กะขับต่อ หลังจากส่งรถแล้วก็จะกลับไปพักผ่อนที่ห้องพัก ระหว่างที่ขับรับส่งผู้โดยสารจะไม่นอนพักผ่อน เนื่องจากขณะที่จอดรอผู้โดยสารก็พักอยู่ในตัวอยู่แล้ว เมื่อไปถึงที่พักก็จะอยู่ดูแลลูกและให้ภรรยาทำอาหาร เวลาประมาณ 18.00 น.ก็จะรับประทานอาหารร่วมกันในครอบครัว เมื่อรับประทานอาหารเสร็จจะนั่งดูโทรทัศน์กับครอบครัว จะได้นอนเวลาประมาณ 20.00 น. และจะตื่นก็คือเวลาที่จะไปขับรถในวันต่อไป

ชีวิตประจำวันของสะอาดจะเป็นอย่างนี้ตลอดแทบจะไม่มี ความแตกต่าง ไม่ว่าจะ เป็นวัน เสาร์- อาทิตย์ วันสำคัญต่าง ๆ แต่สะอาดจะมีวันหยุดบ้างตามสมควรแต่จะไม่บ่อยมาก โดยเฉลี่ยแล้ว 1 เดือนจะขับรถทุกวัน ถ้าเป็นวันหยุดจะพักผ่อนกับครอบครัวส่วนมากจะไม่ออกไปไหน เนื่องจากสภาพร่างกายที่ย่ำแย่ และลูกอายุยังน้อย

ในการขับรถสามล้อเครื่อง สะอาดจะขับรถในช่วงเวลาตั้งแต่ 04.00 น.-14.00 น. เพราะในช่วงเวลากลางคืนสายตาของสะอาดจะสู้ไฟไม่ไหว ไม่ต้องเสียงภัยมาก ในการขับรถ สะอาดจะขับจริงๆในแต่ละกะไม่เกิน 8 ชั่วโมง เพราะส่วนใหญ่จะเป็นการจอดตามจุดต่างๆ โดยเฉพาะที่บริเวณหัวลำโพง

จากประสบการณ์การขับรถที่ผ่านมา ๆ มา สะอาดเคยถูกทำร้ายร่างกาย จากพวกขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในการแย่งผู้โดยสาร

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ในความคิดของสะอาดเห็นว่ารถสามล้อเครื่อง มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจรแต่น้อย ส่วนใหญ่จะเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจราจร ถ้าผู้ขับขี่ปฏิบัติตามกฎจราจร ด้วยคุณสมบัติของรถสามล้อเครื่องที่ว่า รวดเร็ว คล่องตัวสูง สามารถขนได้ทั้งคนและสิ่งของไปพร้อม ๆ กันครั้งละหลาย ๆ คน เข้าตรอกซอกซอยได้ง่าย ทำให้ถึงจุดหมายได้เร็ว ส่วนรถที่ทำให้เกิดปัญหาจราจรสะอาดคิดว่าเป็นรถจักรยานยนต์ เพราะผู้ขับขี่ชอบขับแทรกไปมาระหว่างรถ ขับไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย รวดเร็ว นำพหาคเสียวโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุมีสูง และถ้าเกิดแล้วจะทำให้เกิดปัญหาจราจรตามมาอีก รถอีกประเภทหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรคือรถบรรทุก เนื่องจากเคลื่อนตัวได้ช้ารถที่ตามมาจะต้องวิ่งช้าตามไปด้วย

ส่วนพฤติกรรมของคนขับรถสามล้อเครื่องส่วนใหญ่ ในเวลากลางวันจะปฏิบัติ ตามกฎจราจรเนื่องจากเกรงว่าจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ทำให้ต้องเสียเวลา และค่าปรับมาก ส่วนในเวลากลางคืนก็จะทำผิดกฎจราจรบ้าง แต่คิดว่าก็ไม่มีส่วนที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรมากเท่าใดนักโดยเฉพาะช่วงดึก ๆ สำหรับสะอาดเองถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับบ่อยพอสมควร เกี่ยวกับเรื่องจอดในที่ห้ามจอด แต่แนวทางแก้ไขของสะอาดก็คือจะใช้วิธีการขอความเห็นใจจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากรายได้น้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ จะต้องทำงานแข่งกับเวลา เจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะเห็นใจและผ่อนผันบ้าง เนื่องจากในการจอดก็เพียงเพื่อหยุดจอดรับผู้โดยสารเท่านั้น ใช้เวลาไม่มากนัก ถ้าเกิดปัญหาการจราจรก็เกิดในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ แต่ถ้าใช้วิธีขอความเห็นใจไม่ได้ผล ก็จะติดสินบนเจ้าหน้าที่ ในแต่ละครั้งจะเสียเงินประมาณ 50-100 บาท สะอาดก็พอใจเพราะไม่ต้องไปโรงพักให้เสียเวลา ค่าปรับก็ถูกกว่า

สภาพการจราจรในปัจจุบัน สะอาดเห็นว่า เป็นสภาพการจราจรที่มีปัญหามาก คิดว่าผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรรีบแก้ไขโดยด่วน โดยส่วนตัวเห็นว่า ควรแก้ไขโดยวิธีการลดจำนวนรถยนต์ใหม่ให้น้อยลง และเลิกให้รถเก่ามาวิ่งในถนนสายใหญ่ ๆ ในช่วงเวลาเร่งด่วน

สะอาดเห็นว่าควรที่จะให้รถสามล้อเครื่องมีวิ่งรับส่งต่อไป เนื่องจากเป็นสิ่งที่ยังบอกถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย มีความปลอดภัย สภาพรถและเครื่องยนต์สมบูรณ์ มั่นคง แข็งแรง คล่องตัวสูง จะได้เป็นที่ทำมาหากินของผู้ที่ไม่มีความรู้ รถที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรแท้ที่จริงแล้วน่าจะเป็นรถบรรทุก

ประกอบอาชีพ

หลังจากที่ได้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 แล้ว สะอาด ก็ออกมาทำงานช่วยแม่หารายได้เลี้ยงครอบครัว โดยค้าขายอยู่บริเวณย่านคลองเตย ทำงานได้สักกระยะหนึ่ง ปี หลังจากนั้นเปลี่ยนงานมาเป็นพนักงานขาย วิ.ดี.โอ. ต่อมาบริษัทได้เลิกกิจการจึงหางานทำใหม่ โดยมาขับรถสามล้อเครื่อง เนื่องจากญาติภรรยาได้ชักชวนให้มาขับ บอกว่ารายได้พอใช้ได้ ขึ้นอยู่กับความขยัน สะอาดจึงตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง โดยขอร้องให้ญาติภรรยาผู้หัดให้ หลังจากหัดขับจนสามารถขับได้แล้ว ก็เริ่มขับรับส่งผู้โดยสารที่บริเวณ ย่านหัวลำโพง เขาวราช ห้างสรรพสินค้ามาบุญครองจนถึงปัจจุบันและได้ทำใบอนุญาตขับขี่ที่ขนส่งกรุงเทพฯ สำหรับอยู่รถเป็นอยู่ที่ขับจนถึงในปัจจุบัน อยู่หลังห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง จุฬาลงกรณ์ 7 ปัจจุบันนี้สะอาดต้องเสียค่าเช่ารถ ในการเช่าขับกะละ 260 บาท (04.00-14.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติของการขับ รถสามล้อเครื่องของที่นี่ สะอาดจะต้องมารับรถที่อยู่เวลา 04.00 น. หลังจากนั้นก็เริ่มขับออกรับจ้าง จนถึงเวลา 14.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนให้กับคู่กะที่อยู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกัน

นั้นเลย สำหรับกรณีที่เกิดความเสียหายจากการเฉี่ยวชน ถ้าผลคดีออกมาว่า สามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดเชยค่าเสียหายให้ หากมีปัญหาทางอู่จะสำรองจ่ายให้ก่อน หากสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับจะต้องเสียค่าเอ็กเช็บให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียวไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันที่อู่จะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไร่ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ รถสามล้อเครื่องเสียหรือมีปัญหาขณะขับรับจ้าง ทางอู่จะซ่อมให้โดยมีช่างของอู่เป็นคนซ่อม และทางอู่จะออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด

ผู้โดยสารของสธอาดส่วนมากจะเป็นพวกคนต่างจังหวัดที่มาต่อรถที่หัวลำโพง แม่ค้าที่ตลาด สธอาดจะมีลูกค้าประจำบ้างเหมือนกัน ราย ที่จะต้องรับส่งเวลาเช้ามีค ค่าจ้างประมาณ 80 บาทต่อวัน ระยะทางส่วนใหญ่ที่วิ่งเป็นประจำประมาณ 2-3 กิโลเมตร ราคาค่าจ้างประมาณ 30 บาท รายได้ในแต่ละวันหักจากค่าใช้จ่ายแล้วจะเหลือประมาณ 300 บาท ส่วนรายได้สูงสุดที่ได้รับคือ 500 บาท จะไม่เกินไปกว่านี้เฉลี่ยแล้วใน 1 เดือนจะมีรายได้หักจากค่าใช้จ่ายประมาณ 9,000 บาท สธอาดไม่มีอาชีพเสริมอาชีพใดอีกนอกจากการขับรถสามล้อเครื่องเพียงอย่างเดียว เมื่อเทียบรายได้เมื่อ 3 เดือนที่แล้วกับ 3 เดือนนี้ ราย 3 เดือนหลังจะดีกว่า

ในการขับรถสธอาดมักที่จะขับไปจอดที่ หัวลำโพงเพื่อรอรับส่งผู้โดยสารที่เป็นพวกต่างจังหวัดแล้วเหมารถให้ไปส่งยังจุดหมาย ในการจอดรอพวกต่างจังหวัดจะต้องเสียค่าคิวให้กับผู้มีอิทธิพลในราคาเดือนละ 300 บาท ซึ่งสธอาดก็พอใจเนื่องจากไม่ต้องวิ่งหาผู้โดยสารตลอดในเรื่องสุขภาพร่างกายของสธอาดจะแข็งแรง ไม่ค่อยที่จะป่วยไข้

ชีวิตในอนาคต

สำหรับในอนาคตสธอาดไม่ได้วางแผนที่จะเปลี่ยนแปลงอาชีพคงจะต้องยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างไปก่อน คงจะต้องหาเงินสักก้อนหนึ่งก่อนที่จะเลิกอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง ถึงแม้ว่าจะมีรายได้ไม่มากนัก พอใช้บ้างไม่พอบ้างในบางเดือนแต่ สธอาดก็พอใจในอาชีพเนื่องจากมีความเป็นอิสระสูงและความรู้ต่ำ คงจะต้องทนขับรถสามล้อเครื่องต่อไปหลังจากขับมาแล้วเป็นเวลากว่า 8 ปีคิดว่า เมื่อเลิกจากอาชีพขับรถสามล้อเครื่องก็จะประกอบอาชีพค้าขายในกรุงเทพฯ

สธอาดได้วางแผนชีวิตให้กับลูกสาวทั้ง 3 คนโดยจะต้องส่งเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ต้องการที่จะให้ลูกมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายเสงี่ยม
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณหลังศูนย์การค้ามานูญครอง แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน
 กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 14.00 น.

ลักษณะทางสังคม

เสงี่ยม เป็นชายไทย อายุ 21 ปี เกิดที่ ต.น้ำคำ อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนบ้านน้ำคำ ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเหมาอย่างเดียว ยังไม่มีครอบครัว

บุคลิกภาพ

เสงี่ยม เป็นคนค่อนข้างจะเรียบร้อย มีความรับผิดชอบต่อพ่อแม่และหน้าที่ การงาน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนและบุคคลที่ใกล้ชิด ถึงแม้ว่าจะมีความรู้แค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ ความคิดความอ่านรวดเร็ว สำเนียงการพูดออก สำเนียงทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงประมาณ 160 ซม. รูปร่างสันทัด กำยำ ผิวขาว การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ทัศนสมัย

ประวัติชีวิต

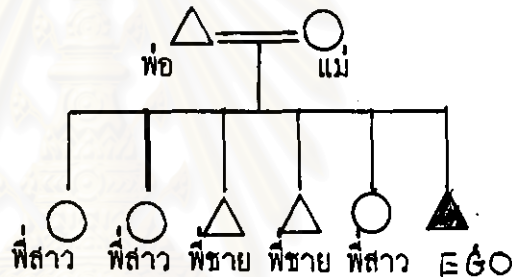
ในหมู่บ้านของเสงี่ยมที่ ต.น้ำคำ อ.สุวรรณ จ.ร้อยเอ็ด ชาวบ้านมีความคิดที่คล้ายกันในการดำเนินชีวิต คือไม่ต้องมีการศึกษาที่สูงนักเพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วมาช่วยกันทำมาหากินก็เพียงพอแล้ว แต่ในระยะหลัง ชาวบ้านในหมู่บ้านนิยมที่จะมาหางานทำในกรุงเทพฯ เนื่องจากมีรายได้ดีกว่า ซึ่งบิดามารดาของเสงี่ยมก็มีความคิดเช่นเดียวกันนี้ หลังจากทีเสงี่ยมได้ศึกษาจนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ช่วยพ่อแม่ ทำนาที่จังหวัดร้อยเอ็ด บ้านเกิดเป็นเวลา 1 ปี หลังจากนั้นก็เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ เช่นเดียวกับพี่ชายของเสงี่ยมซึ่งได้

เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ก่อนหน้านี้แล้ว สำหรับตัวเสี่ยวเองแล้วพอใจที่จะได้มาทำงานที่ กรุงเทพฯ เนื่องจากในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่นั้น ได้เห็นพี่ชายและรุ่นพี่ที่จบการศึกษาไปก่อน เข้ามาทำงานทำที่กรุงเทพฯ แล้วส่งเงินกลับมาให้ที่บ้าน ซึ่งเสี่ยวเห็นว่าเป็น สิ่งที่ดี เป็นการ แสดงออกถึงความกตัญญูและความรับผิดชอบต่อครอบครัว พ่อ แม่ จึงเข้ามาทำงานทำที่กรุงเทพฯ

ในระหว่างที่เสี่ยวเรียนอยู่นั้น ได้ช่วยพ่อ แม่ ทำนาตลอด ซึ่งต้องใช้ความ อุตุนเป็นอย่างมาก ทำให้เสี่ยวถึงความยากลำบากของพ่อแม่ไม่อยากให้พ่อแม่ต้องลำบากอย่างนี้ จึงมีความคิดว่าเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะออกไปหางานทำและส่งเงินมาให้พ่อแม่

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.4 ครอบครัวและเครือญาติเสี่ยว

เสี่ยวมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 6 คน เป็นหญิง 3 คน เป็น ชาย 3 คน เสี่ยวเป็นคนพี่ 6 ครอบครัวของเสี่ยวมีความสนิทกัน สำหรับเสี่ยวแล้ว มีความสนิทสนมกับ พี่ชายทั้งสองคนเป็นพิเศษ เนื่องจากมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องเหมือนกัน ทำให้จะต้องติดต่อกัน และ พุดคุยกันตลอด เสี่ยวและพี่ชายทั้งสองคนได้ขับรถสามล้อเครื่องที่อยู่เดียวกัน บริเวณวัดดวงแข แต่เสี่ยวไม่ได้พักกับพี่ชาย เสี่ยวได้เช่าห้องพักกับเพื่อนอีก 3 คน ในย่านบางโพธิ์พวง ในราคา เดือนละ 2,000 บาท โดยเฉลี่ยกันออกคนละ 500 บาท ส่วนในเรื่องอาหารการกินทั้ง 3 มื้อนั้น มื้อเช้า เวลา 08.00 น. และมื้อเที่ยงจะหาซื้อตามสะดวก ส่วนใหญ่จะเลือกซื้อเป็นร้านขายข้าวแกง ราคาถูก ส่วนมื้อเย็นหลังเลิกงานนั้นจะซื้ออาหารสำเร็จรูปมานั่งรับประทานกับเพื่อน ๆ ที่พักอยู่ ด้วยกัน แล้วจะเฉลี่ยค่าอาหารกัน ส่วนใหญ่จะเป็นอย่างนี้แทบทุกวันจะไม่ทำอาหารเอง เนื่องจาก ทำอาหารไม่เก่ง และไม่มีเวลา หลังจากเลิกงานจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับการพักผ่อน

ชีวิตประจำวัน

เสี่ยมจะตื่นนอนเวลาประมาณ 05.00 น. หลังจากนั้นก็จะอาบน้ำแต่งตัว เพื่อมารับรถสามล้อเครื่องที่วัดควงแข บริเวณหัวลำโพง เวลาประมาณ 06.00 น. ของทุกวัน หลังจากที่ได้รับรถแล้วก็จะขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นบริเวณเขาวราช บางลำพู สนามหลวง จนกระทั่งเวลาประมาณ 08.00 น. ก็จะหาข้าวเช้ารับประทาน ส่วนสถานที่แล้วแต่จะสะดวกหลังจากที่รับประทานเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะวิ่งรถรับส่งผู้โดยสารต่อจนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 12.00 น. ก็จะหาอาหารเที่ยงรับประทานอีกครั้งหนึ่ง เมื่อถึงเวลา 16.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่ผู้ให้ผู้ที่ขับรถกะใหม่มาขับแทน ตั้งแต่เวลา 16.00 น. ถึงเวลา 06.00 น. หลังจากที่ได้ส่งรถคืนแล้ว ก็จะนำค่าเช่ามาจ่ายให้กับเจ้าของอยู่ในราคากระดาษ 270 บาท เมื่อได้จ่ายค่าเช่าให้กับเจ้าของเรียบร้อยแล้วก็จะกลับไปพักผ่อนที่ห้องพัก จนกระทั่งเย็นจะออกไปซื้อข้าวกับเพื่อนมารับทานที่ห้องพัก และเวลาประมาณ 22.00 น. จะนอนพักผ่อนเพื่อที่จะขับรถสามล้อเครื่องในวันรุ่งขึ้นต่อไป จะเป็นอย่างไรประจำแทบทุกวัน อาจจะเรียกได้ว่าชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ต้นเดือน กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆ เสี่ยมจะขับรถช่วงระหว่างเวลา 06.00 น. ถึงเวลา 16.00 น. เนื่องจากเห็นว่าขับในเวลากลางวันไม่ค่อยมีอันตราย และขับกลางคืนจะง่วงนอน เสี่ยมจะใช้เวลาในการขับจริงแต่ละวันประมาณ 9 ชั่วโมง เพราะร่างกายทนความปวดเมื่อยไม่ไหว และบางช่วงเวลาจะต้องพักรับประทานอาหาร ในการขับรถจะเป็นลักษณะขับไปเรื่อย ๆ ไม่ชอบที่จะจอดอยู่กับที่ ใน 1 เดือน เสี่ยมขับรถแทบทุกวันจะมีหยุดบ้างก็น้อยมากประมาณ 2-3 วัน วันที่หยุดก็ไม่ได้ออกไปเที่ยวที่ไหน ส่วนใหญ่จะอยู่ที่บ้าน นอกเสียจากจะกลับบ้านพักต่างจังหวัด ซึ่งในแต่ละปีจะไปประมาณ 3 ครั้ง ในช่วงเทศกาลปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายจากการวิ่งรับส่งผู้โดยสารและไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไปแต่อย่างใด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สำหรับรถสามล้อเครื่องแล้ว เสี่ยมเห็นว่าเป็นรถที่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจร โดยเฉพาะการจอด รับ ส่ง ผู้โดยสาร ทำให้กีดขวางการจราจรบ้างเป็นบางครั้ง ถ้าเป็นช่วงเวลาเร่งด่วนหรือช่วงเวลาที่มียุทธยานมาก การจอดรับส่งผู้โดยสารในที่ห้ามจอดทำให้กีดขวางการจราจร การติดยัดของรถก็จะตามมาแต่ก็ไม่ใช่มิตรสามล้อเครื่องเพียงอย่างเดียวที่มีพฤติกรรมกีดขวางที่ที่เป็นสาเหตุของปัญหาการจราจร ยังมีรถประเภทอื่นอีกที่มีพฤติกรรมทำให้เกิด

ปัญหาการจราจร เช่น รถจักรยานยนต์ที่ชอบขับแทรกไปมา ทำให้รถอื่นวิ่งด้วยความเร็วต่อเนื่องไม่ได้ ส่วนรถยนต์ส่วนบุคคลเนื่องจากมีจำนวนมาก เมื่อเข้ามาวิ่งในบริเวณท้องถนนก็จะทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นรถเก่า จะวิ่งด้วยความเร็วต่ำและเสียได้ง่าย

เกี่ยวกับการจราจรในปัจจุบันนี้ สภาพการจราจรติดขัดมากกว่าเดิมมาก ผลที่ตามมาทำให้การรับ - ส่งผู้โดยสารทำได้น้อยลง รายได้ก็ลดน้อยลงตามไปด้วย ควรที่จะมีการแก้ไขโดยด่วน ในความคิดแล้วเห็นว่าควรที่จะห้ามใช้รถที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 10 ปี มาวิ่งบนถนนโดยเด็ดขาด และลดจำนวนการผลิตหรือนำเข้า รถยนต์ให้น้อยลง และกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจกวดขันการจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะรถที่ฝ่าฝืนกฎจราจรบ่อย ๆ เช่น รถจักรยานยนต์ รถมินิบัสที่ชอบวิ่งเลนขวา เมื่อถึงป้ายก็ปากหน้าและเข้ามาเลนซ้ายอย่างรวดเร็ว

รถสามล้อเครื่องควรที่จะให้มีวิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารต่อไป ไม่สมควรที่จะยกเลิก เนื่องจากมีสภาพรถที่มีขนาดเล็ก ทำให้คล่องตัวเข้าตามตรอก ซอกซอยได้ง่าย ส่งผู้โดยสารถึงจุดหมายได้อย่างรวดเร็ว เหมาะสำหรับผู้มีรายได้น้อย แต่ไม่ควรที่จะเพิ่มประมาวดรถสามล้อเครื่องให้มากขึ้นกว่าเดิม

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่ได้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่บ้านเกิดแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อแต่อย่างใด เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน ประกอบกับในหมู่บ้านไม่นิยมที่จะศึกษาต่อ ชอบที่จะหางานทำ ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ แต่สำหรับเสงี่ยมแล้วหลังจากที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ช่วยพ่อ แม่ ทำนาเป็นระยะเวลาาน 1 ปี จากนั้นได้เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ ตามคำชักชวนของพี่ชาย ที่ทำงานอยู่ที่โรงพิมพ์ ย่านรามอินทรา ทำงานได้ประมาณ 3 ปี ก็ต้องกลับไปที่บ้านต่างจังหวัดอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจาก ไม่มีใครช่วยพ่อแม่ ทำนา เมื่อทำนาได้สักระยะหนึ่งเห็นว่าารายได้จากการทำนาไม่เพียงพอ พี่ชายอีกคนหนึ่งซึ่งมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องที่กรุงเทพฯ อยู่ก่อนแล้ว ได้ชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่องด้วยกัน บอกว่ารายได้ดีกว่าการทำนา เสงี่ยมจึงได้ชักชวนเพื่อน ๆ ในหมู่บ้านเดียวกันเข้ามาขับรถสามล้อเครื่องที่กรุงเทพฯ โดยเข้ามาขับที่วัดควงแข เป็นอยู่เดียวกับพี่ชายของเสงี่ยมขับอยู่ เสงี่ยมได้เช่าห้องพักอยู่กับเพื่อน ๆ ที่เข้ามาขับสามล้อเครื่องด้วยกัน บริเวณสาธุประดิษฐ์ บางโพรงพาง ในราคาเดือนละ 2,000 บาท ปัจจุบันเสงี่ยมได้ขับรถสามล้อเครื่อง นานประมาณ 2 ปี ซึ่งยังขับอยู่ที่วัดควงแขตลอดตั้งแต่ต้น ในเรื่องการหักขับรถ พี่ชายที่มีอาชีพการขับรถสามล้อเครื่องเป็นผู้หักขับให้ โดยหักขับบริเวณวัดควงแข ซึ่งใช้เวลาในการหักขับไม่นานนัก เพราะมีพื้นฐานของการขับรถจักรยานยนต์ มาก่อน เมื่อเห็นว่าสามารถที่จะขับรับจ้างได้แล้วจึงกลับไปทำใบอนุญาตขับขีที่ขนส่งจังหวัดร้อยเอ็ดโดยไปสอบด้วย

ตนเอง เมื่อได้รับใบอนุญาตขับขี่แล้วก็มาขับรับจ้างอยู่ย่านตลาดเก่าเขาวราช บางลำพู สนามหลวง ตลาดมหานาค ส่วนใหญ่จะเป็นแม่ค้าในช่วงเช้า ในการเช่ารถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 270 บาท (06.00 น. ถึง 16.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของอู่นี้ เสี่ยมจะต้องมารับรถที่อู่เวลา 06.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 16.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะที่อู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกันเลย กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้างทางอู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากรถ เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ชดเชยค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเอ็กเซ็บ ให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไร่ จนถึงปัจจุบันนี้เสี่ยมยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อู่นี้ขับรับจ้างอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง ผู้โดยสารของเสี่ยมส่วนใหญ่เป็นพวกนักเรียน แม่ค้าตลาดมหานาคในช่วงเช้า สำหรับคนต่างชาติแล้วไม่ค่อยมี การรับส่งผู้โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 2 - 3 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาค่าจ้างประมาณ 30 - 40 บาท/เที่ยวแล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูงคือช่วงเวลาประมาณ 06.00 น. - 09.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่รับ ส่ง แม่ค้าและนักเรียน นักศึกษา ส่วนรายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ใน 1 กะ คือ 1,300 บาท ในช่วง เทศกาล สำหรับวันธรรมดารายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ 300 บาท แต่หากคิดใน 1 เดือน หักวันหยุดด้วยแล้ว รายได้เฉลี่ยที่หักค่าใช้จ่ายแล้วไม่ว่าจะเป็นค่าเช่ารถ ค่าอาหาร มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 8,000 บาท ซึ่งพออยู่ได้ โดยเสี่ยมจะส่งเงินทางธนาคารให้กับพ่อ แม่ ที่ต่างจังหวัด เดือนละ 2,000 บาท เสี่ยม ไม่มีรายได้อื่น ๆ เสริมนอกเหนือจากรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่อง เมื่อเทียบรายได้ระหว่างเมื่อ 3 เดือนที่แล้วกับ 3 เดือนนี้ รายได้ 3 เดือนนี้ดีกว่ารายได้เมื่อ 3 เดือนที่แล้ว เสี่ยมประสบปัญหาในการจดจำเส้นทางหรือสถานที่ต่างๆบ้างในช่วงเริ่มขับรถใหม่ ๆ แต่เสี่ยมก็จะสอบถามกับผู้โดยสารในเส้นทางที่เสี่ยมไม่คุ้นเคยและจะจดจำเส้นทางไว้

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่มาขับอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง ก็ยังไม่มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิดจากการขับรถ จะมีบ้างก็เป็นเรื่องการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ และระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมาประมาณ 2 ปี ก็ยังไม่เคยเกิดอุบัติเหตุแต่อย่างใด

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของเสงี่ยมยังบอกไม่ได้จะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกนานเท่าใดแล้วแต่สภาพร่างกายจะเอื้ออำนวย ยังไม่คิดจะประกอบอาชีพอื่น ยังคงขับรถสามล้อเครื่องไปเรื่อย ๆ เนื่องจากรายได้พออยู่ได้ และยังไม่ได้คิดด้วยว่าเมื่อเลิกจากการขับรถสามล้อเครื่องแล้วจะไปทำอาชีพอะไร เนื่องจากขณะนี้มีความพอใจกับอาชีพขับรถสามล้อเครื่องที่มีความอิสระถ้าร่างกายไม่สามารถที่จะขับรถสามล้อเครื่องต่อไปได้ก็คงจะกลับไปประกอบอาชีพทำนาที่บ้านต่างจังหวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสงัด
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ. อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ ร้านอาหารใกล้โรงพยาบาลศิริราช
 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 14.00 น

ลักษณะทางสังคม

สงัดเป็นชายไทยอายุ 40 ปี ต.คอนพุทรา อ.คอนตูม จ. นครปฐม จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กรุงเทพฯ ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตรสาว 2 คน ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และมีชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จังหวัดนครปฐม ส่วนภรรยามีอาชีพทำนาอยู่ที่จังหวัดนครปฐมเช่นกัน

บุคลิกภาพ

สงัดเป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวค่อนข้างคล้ำ สูงประมาณ 165 ม. เป็นคนไทยแท้ ร่างกายไม่ค่อยแข็งแรงเดินไม่ค่อยปกติ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ลักษณะเป็นคนใจเย็นเนื้อใจดี ชอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความยากจน เข้าใจปัญหาในการสอบถามได้ง่ายไม่ค่อยที่จะรอบรู้ สถานการณ์ในปัจจุบันมากักสนใจในเรื่องทำมาหากินคือขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง ความกระตือรือร้นในการหาเลี้ยงชีพน้อย พอใจกับสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน

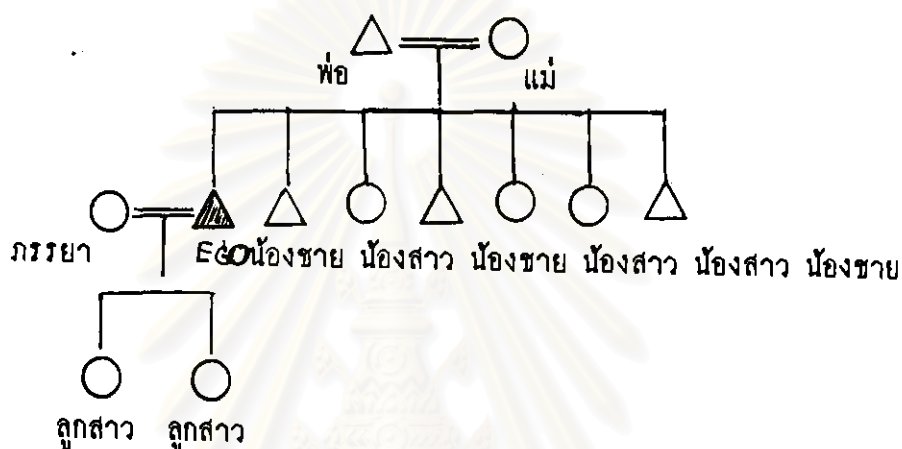
ประวัติชีวิต

ชุมชนของสงัดที่บริเวณ ย่านพรานนก กรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ไม่นิยมเรียนหนังสือสูงมากนัก และแม่ของสงัดก็ไม่ต้องการให้สงัดเรียนสูงมากเช่นกัน เนื่องจากสภาพครอบครัวที่ยากจน หลังจากที่สงัดจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก็ออกจากโรงเรียนมาช่วยครอบครัวทำมาหาเลี้ยงชีพ ซึ่งสงัดก็มีความพอใจ สังคมรอบข้างที่สงัดอยู่ ก็จะไม่นิยมที่จะเรียนต่อเช่นกัน สงัดจึงไม่รู้สึกแปลกอะไรมากนักที่จบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และต้องออกมาทำงาน ระหว่างที่สงัดเรียนหนังสืออยู่ก็ต้องช่วยพ่อแม่ทำงานอยู่แล้ว ในครั้งแรกแม่ของสงัด ซึ่งมีอาชีพขายของที่ขนส่ง

สายได้เก่า ได้ฝากให้เป็นพนักงานเก็บเงิน รถประจำทางสาย 40 สักต้องสู้กับชีวิตที่ค่อนข้างจะลำบาก ตลอดเวลา และในปัจจุบันสักก็ยังคงลำบากอยู่แต่ความเป็นอยู่ดีกว่าเดิมขึ้นมาบ้าง

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.5 ครอบครัวและเครือญาติสัก

สักมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 7 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 3 คน สักเป็นบุตรคนโต ครอบครัวของสักมีความสนิทสนมกันสักแล้วมีความสนิทสนมกับน้องชายคนที่ 2 ซึ่งมีอายุห่างกันกับสักเพียง 1 ปี เนื่องจากได้เข้าเรียนชั้นและห้องเดียวกันมาตลอด หลังจากที่ทำงานหารายได้ให้กับครอบครัวจนถึงอายุ 21 ปี ก็มีครอบครัวของตนเอง ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสักกับพี่น้องลดน้อยลงไปบ้าง เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่จะต้องใช้มาดูแลครอบครัวของตนเอง หลังจากมีครอบครัวได้ระยะหนึ่งสักก็แยกครอบครัวของคนออกไปอยู่ที่จังหวัดนครปฐม ต่อมาได้มีบุตรสาว 2 คน ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จังหวัดนครปฐม โดยภรรยาเป็นผู้เลี้ยงดู ภรรยาของสักเป็นชาวจังหวัดนครปฐม ปัจจุบันมีอาชีพทำนา ซึ่งพอจะมีรายได้มาจุนเจือครอบครัวอีกทางหนึ่งแต่ก็ไม่มากนัก ในแต่ละอาทิตย์ภรรยาจะมาหาสักที่บ้านเช่า ที่บริเวณใกล้วัดยาง ย่านพรานนก กรุงเทพฯ เพื่อนำเสื้อผ้าของสักไปซักและสักก็จะให้เงินที่เหลือจากการใช้จ่ายกลับไปประมาณอาทิตย์ละ 500-700 บาทโดยบางส่วนจะต้องเก็บไว้จ่ายค่าเช่าห้องเดือนละ 800 บาท

ชีวิตประจำวัน

สงัดตื่นนอนประมาณ 02.30 น. อาบน้ำแต่งตัว เพื่อเตรียมตัวที่จะมารับรถที่อยู่เวลา 03.00 น. หลังจากนั้น ก็จะรับส่งผู้โดยสารตามจุดต่างๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะจอดรับส่งผู้โดยสารบริเวณตลาดพรานนก หรือทำน้ำศิริราช (สถานีน้ำร้อน) ใกล้สถานีรถไฟบางกอกน้อย จนกระทั่งเวลาประมาณ 10.00 น. จะแวะหาอาหารรับประทานตามร้านค้าที่ราคาไม่แพงมากนัก หยุดพักสักครู่แล้วจึงขับรถต่อไปจนถึงเวลาประมาณ 15.00 น. จึงนำรถไปส่งที่อยู่เพื่อจะให้คู่กะขับต่อ หลังจากส่งรถแล้ว ก็จะหาอาหารรับประทานอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่กลับไปพักผ่อนที่ห้องพัก ระหว่างที่รับส่งผู้โดยสารจะไม่นอนพักอีก กว่าจะได้นอนเวลาประมาณ 16.00 น. และจะตื่นก็คือเวลาที่จะไปรับรถในวันต่อไป ชีวิตประจำวันของสงัดจะเป็นอย่างนี้ตลอดแทบจะไม่มี ความแตกต่าง ไม่ว่าจะเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ วันสำคัญต่าง ๆ แต่สงัดจะมีวันหยุดบ้างตามสมควรของตนเอง โดยเฉลี่ยแล้ว 1 เดือนจะขับรถประมาณ 25 วัน ส่วนวันที่เหลือ จะต้องพักผ่อนเนื่องจากสภาพร่างกายที่ย่ำแย่ อายุมาก ถ้าเป็นวันพักและสงัดอยู่ในกรุงเทพฯ จะไม่ออกไปไหนเลย ไม่ว่าจะเป็นการออกไปซื้อของ หรือพักผ่อนตามที่ต่าง ๆ จะนอนพักอยู่ที่ห้องเพียงอย่างเดียว เนื่องจากเงินทองที่ต้องใช้จ่ายประหยัด แม้กระทั่งจะรับประทานอาหาร สงัดรู้ว่าวันใดจะพักผ่อนจะซื้อเตรียมไว้ล่วงหน้า แต่ถ้าวันหยุดที่สงัดต้องกลับไปเยี่ยมภรรยาและลูกที่จังหวัดนครปฐม สงัดก็จะไม่ออกไปเที่ยวที่ไหนเช่นกัน สงัดจะพักผ่อนอยู่กับครอบครัว โดยมีเหตุผลเช่นเดียวกันคือต้องใช้จ่ายอย่างประหยัดใน 1 เดือน สงัดจะกลับบ้านประมาณ 1 ครั้งๆ ละ 1 - 2 วัน เช่น ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 ซึ่งเป็นวันเลือกตั้ง สงัดก็จะกลับบ้านที่จังหวัดนครปฐม เพื่อไปเลือกตั้งและถือโอกาสไปเยี่ยมภรรยาและลูก ในการขับรถสามล้อเครื่อง สงัดจะขับรถในช่วงเวลาตั้งแต่ 03.00 - 15.00 น. เพราะเห็นว่าเป็นช่วงที่การจราจรไม่ติดขัด อากาศเย็นทำให้ไม่หงุดหงิด สงัดจะใช้เวลาในการขับรถจริงในแต่ละกะไม่เกิน 8 ชั่วโมง เพราะสภาพร่างกายจะทนไม่ไหว มีความปวดเมื่อยมากหลังจากเลิกขับรถในแต่ละวัน

จากประสบการณ์ การขับรถที่ผ่าน ๆ มา สงัดไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายหรือจี้ปล้นจากการที่ได้วิ่งรับ - ส่งผู้โดยสารจะมีก็แต่ผู้โดยสารไม่จ่ายเงินค่าว่าจ้าง หลังจากได้ถึงปลายทางแล้ว แต่สงัดก็ไม่ได้คิดใจที่จะเอาความ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ในความคิดของสังคมเห็นว่ารถสามล้อเครื่องไม่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจร มีหน้าจ้ำยังช่วยผ่อนคลายการจราจรให้ดีขึ้นด้วยคุณสมบัติของรถสามล้อที่ววดเร็วมีคล่องตัวสูง สามารถขนได้ทั้งคนและสิ่งของไปพร้อม ๆ กัน ครั้งละหลาย ๆ คน เข้าตรอกซอกซอยได้ง่าย ทำให้ถึงจุดหมายได้เร็ว ส่วนรถที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจร สังคมคิดว่าเป็นรถจักรยานยนต์ เพราะผู้ขับขี่ชอบขับแทรกไป มา ระหว่างรถ ขับไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย ววดเร็ว นำหวิดเสียว โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุมีสูงและถ้าเกิดแล้วจะทำให้ปัญหาการจราจรตามมาอีกรถอีกประเภทหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรคือ รถส่วนบุคคลที่ผู้ขับขี่ขับไม่ชำนาญ

ส่วนพฤติกรรมของคนขับรถสามล้อเครื่องส่วนใหญ่ในเวลากลางวันจะปฏิบัติตามกฎจราจร เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ทำให้ต้องเสียเวลาและค่าปรับมาก ส่วนในเวลากลางคืนก็จะทำผิดกฎจราจรบ้าง แต่คิดว่าเป็นส่วนที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรเท่าไรนัก โดยเฉพาะช่วงดึก ๆ สำหรับสังคมเองถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับบ่อยพอสมควรแต่ก็มีแนวทางแก้ไขของสังคม ก็จะใช้วิธีการขอความเห็นใจจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยให้เหตุผลว่ารายได้ก็น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่จะต้องทำงานแข่งกับเวลา ส่วนใหญ่สังคมจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในเรื่องจอดในที่ห้ามจอด หรือจอดกีดขวางการจราจร ซึ่งสังคมเห็นว่าที่แท้จริงแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะเห็นใจและผ่อนผันบ้าง เนื่องจากในการจอดรถก็เพียงเพื่อหยุดจอดรับส่งผู้โดยสารเท่านั้น ใช้เวลาไม่มากนัก ถ้าเกิดปัญหาการจราจรก็เกิดในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ แต่ถ้าใช้วิธีขอความเห็นใจไม่ได้ผล ก็จะติดสินบนเจ้าหน้าที่ ในแต่ละครั้งจะเสียเงินประมาณ 50 -100 บาท สังคมก็พอใจเพราะไม่ต้องไปสถานีตำรวจให้เสียเวลา ค่าปรับก็ถูกกว่า

สภาพการจราจรในปัจจุบัน สังคมเห็นว่า เป็นสภาพการจราจรที่แย่มาก คิดว่าผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรรีบแก้ไขโดยด่วน โดยส่วนตัวเห็นว่า ควรแก้ไขวิธีการลดจำนวนรถยนต์ใหม่ให้น้อยลง และเลิกให้รถเก่ามาวิ่งในถนนสายใหญ่ ๆ ในช่วงเวลาเร่งด่วน

สังคมเห็นว่าควรที่จะให้รถสามล้อเครื่องมีวีงรับ ส่งต่อไปเนื่องจากเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย มีความปลอดภัย สภาพรถและเครื่องยนตร์สมบูรณ์ มั่นคง แข็งแรง คล่องตัวสูง จะได้เป็นอาชีพทำมาหากินของผู้ที่ไม่มีความรู้ และที่สำคัญดังที่กล่าวมาแล้วคือลดปัญหาการจราจร

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่ได้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้ว สังก์ก็ออกมาทำงานช่วยแม่หารายได้เลี้ยงครอบครัว โดยมาเป็นพนักงานเก็บเงินรถประจำทางสาย 40 ทำงานอยู่ประมาณ 6 ปี หลังจากนั้นก็เปลี่ยนงานมาเป็นช่างเครื่องอยู่กับญาติ เนื่องจากคิดว่ารายได้น่าจะดีกว่าการเป็นพนักงานเก็บเงินบนรถประจำทาง ทำงานเป็นช่างเครื่องสักระยะหนึ่ง รายได้ก็ไม่ดีขึ้น ก็คิดจะเปลี่ยนงานอีกครั้ง ระหว่างนั้นเพื่อนที่รู้จักและพักอาศัยอยู่ใกล้กันก็ได้ชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่อง โดยบอกว่ามีรายได้ดี ขึ้นอยู่กับความขยัน สังก์จึงตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง โดยขอร้องให้เพื่อนที่ชักชวนเป็นผู้หัดให้ หลังจากหัดขับจนสามารถขับได้แล้ว ก็เริ่มขับรับ-ส่ง ผู้โดยสารที่บริเวณ ย่านพรานนก โดยขณะนั้นยังไม่มีใบอนุญาตขับขับรถสามล้อเครื่อง หลังจากขับได้ไม่นานมีครอบครัว จึงได้ย้ายบ้านไปอยู่กับภรรยาที่จังหวัดนครปฐม จึงทำใบอนุญาตขับที่จังหวัดนครปฐม แต่ตัวสังก์เองยังคงขับรถอยู่ที่กรุงเทพฯ ในครั้งแรกสังก์ขับรถสามล้อเครื่องประเภท 2 ตอน ซึ่งจะมีลักษณะ เป็นที่นั่งสองแถวสำหรับผู้โดยสารด้านท้าย ราคาในการรับ - ส่งผู้โดยสารจะถูก ประมาณคนละ 3 บาท จะรับผู้โดยสารได้ครั้งละหลายคน จะไม่ต้องเหมาก็ได้ แต่ขับรถสามล้อเครื่องประเภทนี้ รายได้ไม่ค่อยเพียงพอต่อการยังชีพ สังก์จึงหันมาขับรถสามล้อเครื่องประเภทตอนเดียว ซึ่งมีลักษณะที่เห็นกันอยู่ทุกวันนี้และได้เปลี่ยนอยู่ขับจากอยู่เดิมมาเป็นอยู่ที่ขับจนถึงในปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้สังก์ได้ขับรถสามล้อเครื่องอยู่ที่อยู่บริเวณแยกศิริราช ในการเข้าขับแต่ละครั้งสังก์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้ากะละ 270 บาท (03.00 น. - 15.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติของการขับรถสามล้อเครื่องนี้สังก์ต้องมารับรถที่ช่วงเวลา 03.00 น. หลังจากนั้นก็เริ่มขับออกมารับจ้างจนถึงเวลา 15.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนให้กับคู่คนที่อยู่ และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกันนั้นเลย สำหรับกรณีที่เกิดความเสียหายจากการเฉี่ยวชน ถ้าผลคือออกมาว่า รถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหายให้ หากมีปัญหาทางอยู่จะสำรองจ่ายให้ก่อน หากรถสามล้อเครื่อง เป็นฝ่ายผิดทางผู้เช่ารถขับจะต้องเสียค่าเอ็กเซ็บให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันที่อยู่จะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ รถสามล้อเครื่องเสียหรือมีปัญหาขณะขับรับจ้างทางอยู่จะซ่อมให้โดยมีช่างของอยู่เป็นคนซ่อมและทางอยู่จะออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด

สำหรับสิทธิประโยชน์ที่เจ้าของอยู่จัดให้แก่ผู้ขับรถในอยู่นี้คือ ถ้าขับรถสามล้อเครื่องติดต่อกัน 10 วัน โดยไม่หยุดเลยในวันที่ 11 (วันรุ่งขึ้น) ทางอยู่จะไม่คิดค่าเช่า จะให้ขับฟรี

ผู้โดยสารของสังก์ส่วนมากจะเป็นพวกแม่ค้าที่ตลาดพรานนก ทำน้ำศิริราช (ศาลาน้ำร้อน) ใกล้สถานีรถไฟบางกอกน้อย จะมีลูกค้าประจำบ้างเหมือนกันแต่น้อยเพียงแค่ 2 ราย

ที่จะต้องรับส่งเวลาเข้ามีด ค่าจ้างก็ประมาณ 30 - 40 บาทต่อเที่ยว ระยะทางที่วิ่งส่วนใหญ่ประมาณ 3 กิโลเมตร ราคาค่าจ้างประมาณ 30 บาท ระยะทางที่ไกลเท่าที่วิ่งรับ ส่ง ผู้โดยสาร คือจากพรานอกถึงสนามหลวง เนื่องจากสภาพร่างกายที่ย่ำแย่ ไม่สามารถที่จะขับระยะทางไกลได้และถ้าไปไกลมากจะไม่รู้เส้นทาง รายได้ในแต่ละวันหักจากค่าใช้จ่ายแล้ว จะเหลือประมาณ 100-200 บาท ส่วนรายได้สูงสุดที่ได้รับคือ 200 บาท จะไม่เกินไปกว่านี้ เฉลี่ยแล้วใน 1 เดือน จะมีรายได้หักจากค่าใช้จ่ายประมาณ 5,000 บาท สว่างไม่ได้ทำอาชีพเสริมอาชีพใดอีก นอกจากการขับรถตามล้อเครื่องเพียงอย่างเดียว เมื่อเทียบรายได้ เมื่อ 2 เดือนที่แล้วกับเดือนนี้รายได้พอ ๆ กัน ซึ่งไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากระหว่างที่ขับช่วงเวลากลางวันโรงเรียนปิดเทอม

ในการขับรถช่วงเวลากลางคืน สว่างมักจะขับไปจอดที่พรานอกและที่ท่าศิริราช (ศาลาทำน้ำร้อน) เพื่อรอรับ ส่งผู้โดยสารที่เป็นพวกแม่ค้าและคนที่ซื้อกับข้าวช่วงเข้ามีด ในการจอดรอพวกแม่ค้าบริเวณตลาดพรานอกจะต้องเสียค่าคิวให้กับผู้มีอิทธิพลในราคา 20 บาทต่อวัน ซึ่งจะวิ่งได้ประมาณ 3-4 เที่ยวในแต่ละวัน เนื่องจากมีรถเป็นจำนวนมาก แต่ถ้าเป็นจุดที่บริเวณท่าศิริราช สว่างเสียค่าคิวในราคาเดือนละ 200 บาท จะวิ่งรับส่งได้ไม่เกิน 5 เที่ยว จะได้รับค่าจ้างประมาณเที่ยวละ 30 - 40 บาท เมื่อเปรียบเทียบรายได้จากการที่จะต้องเสียค่าคิวในการรับส่งผู้โดยสารกับการวิ่งหาผู้โดยสารไปเรื่อย ๆ โดยไม่เสียค่าคิว หักค่าใช้จ่ายแล้วรายได้จะเหลือพอ ๆ กัน คือ 100 -200 บาท แต่สว่างก็เลือกที่จะเสียค่าคิวมากกว่า เพราะระหว่างรอคิวจะเป็นการพักผ่อนไปในตัว

ในเรื่องสุขภาพร่างกายของสว่าง ไม่ค่อยแข็งแรงมากนัก เนื่องจากอายุมาก ประกอบกับเคยได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุจากรถประจำทาง สว่างได้รับบาดเจ็บบริเวณใบหน้าและนิ้วแตก ต้องนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลแต่นอนรักษาตัวได้ 1 วัน ก็ต้องออกจากโรงพยาบาล เพราะจะต้องรีบออกมาทำมาหากิน ถ้าหยุดจะทำให้ขาดรายได้ แต่เมื่อออกมาจากโรงพยาบาลแล้วเจ้าของรถก็สั่งให้หยุดงานเป็นเวลาหลายวัน จึงค่อยออกมาขับรถรับจ้างต่อไปได้ สว่างไม่ได้ทำประกันชีวิตไว้แต่อย่างใด

ชีวิตในอนาคต

สำหรับอนาคตสว่างไม่ได้วางแผนที่จะเปลี่ยนแปลงอาชีพ คงจะต้องยึดอาชีพขับรถตามล้อเครื่องรับจ้างไปตลอดชีวิต ถึงแม้ว่าจะมีรายได้ไม่มากนัก คงจะหางานอื่นทำไม่ได้ เพราะอายุที่มากและความรู้ที่น้อย คงจะต้องทนที่จะขับรถตามล้อเครื่องต่อไป หลังจากขับมาแล้วเป็นเวลากว่า 20 ปี สว่างได้วางแผนชีวิตให้กับลูกสาวทั้ง 2 คน โดยที่โครงการจะให้ทำงานเป็นเสมียน ครู พยาบาล หรืองานราชการอื่น ๆ ไม่อยากให้ลำบากเหมือนกับตนเอง

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสงบ
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณหลังศูนย์การค้ามาบุญครอง แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน
 กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 15.30 น.

ลักษณะทางสังคม

สงบ เป็นชายไทย อายุ 21 ปี เกิดที่ ต.หนองหิน อ.เมือง จ.ยโสธร จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนบ้านโนนค้อ ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว มีครอบครัวแล้ว

บุคลิกภาพ

สงบ เป็นคนช่างพูด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ถึงแม้ว่าจะมีความรู้แค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ ความคิดความอ่านรวดเร็ว สำเนียงการพูดออกสำเนียงทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงประมาณ 160 ซม. รูปร่างผอม ผิวคำแดง กำขำ การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ทัศนคติ วัชรุ่น

ประวัติชีวิต

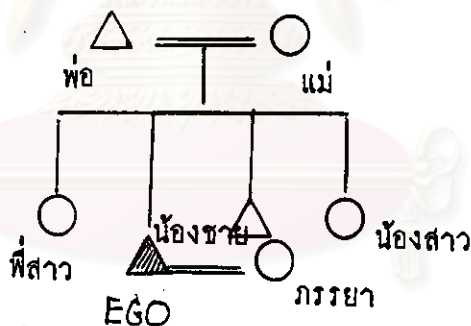
ในหมู่บ้านของสงบ ต.หนองหิน อ.เมือง จ.ยโสธร ชาวบ้านมีความคิดที่คล้ายกันในการดำเนินชีวิต คือไม่ต้องมีการศึกษาที่สูงนักเพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับ แล้วมาช่วยกันทำมาหากินก็เพียงพอแล้ว แต่สำหรับครอบครัวของสงบมีความคิดที่จะต้องมีการศึกษาสูงแต่ในความเป็นจริงสงบก็จบการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชาวบ้านในหมู่บ้านนิยมที่จะมาทำงานทำในกรุงเทพฯ เนื่องจากที่จังหวัดยโสธรไม่มีงานทำ งานส่วนใหญ่รายได้จะน้อย จึงต้องทำให้ต้องเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ ที่มีรายได้ดีกว่า บิดามารดาของสงบก็มีความคิดเช่นเดียวกันนี้

หลังจากที่สงบได้ศึกษาจนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ช่วยพ่อแม่ ทำนาที่จังหวัดยโสธร บ้านเกิดเป็นเวลาหลายปี หลังจากนั้นก็เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ กับเพื่อนๆ โดยในครั้งแรกสงบ ได้มาสมัครเป็นพนักงานในร้านอาหารย่านบางลำพูเมื่อทำงานได้สักระยะหนึ่งก็ได้มีความคุ้นเคยกับเจ้าของร้าน ซึ่งร้านดังกล่าวเป็นร้านขายอาหารและเปิดเพลงให้วัยรุ่นฟัง นิสัยของสงบเป็นคนที่ชอบฟังเพลงเหมือนวัยรุ่นทั่วไปเองเจ้าของร้านอาหารก็ทราบดี เห็นว่าสงบมีความสามารถที่จะเปิดเพลงให้กับลูกค้าฟังได้จึงให้สงบทดลองเป็นผู้เปิดเพลงให้กับลูกค้าที่มาใช้บริการที่ร้าน หลังจากที่บ้านได้เปิดกิจการไปได้ประมาณ 2 ปี กิจการของร้านไม่ค่อยดีเท่าที่ควร จึงทำให้สงบต้องมองหางานทำใหม่และเห็นว่าการขับรถสามล้อเครื่องน่าจะเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีและมีอิสระสงบได้เห็นจากผู้ที่ขับรถสามล้อเครื่องที่คอยมารับผู้โดยสาร หลังร้านอาหารเลิกซึ่งสงบเองก็ได้ใช้บริการสามล้อเครื่องเป็นประจำและได้พูดคุยกับผู้ขับสามล้อเครื่องอยู่บ้าง จึงได้ตัดสินใจประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.6 ครอบครัวและเครือญาติสงบ

สงบมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เป็นหญิง 2 คน ชาย 2 คน สำหรับสงบเป็นคนที่ 2 ครอบครัวของสงบมีความสนิทกัน โดยเฉพาะสงบเองนั้นมีความสนิทสนมกับน้องสาวคนสุดท้องเนื่องจากอายุยังน้อย สงบเคยเลี้ยงดูตลอด เมื่อ 2 เดือนที่แล้ว สงบได้แต่งงานมีครอบครัว ซึ่งภรรยาของสงบเป็นคนจังหวัดยโสธรเช่นเดียวกัน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันยังพักอาศัยอยู่จังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือน (เย็บหมอน) สงบจะกลับมาหาภรรยาที่บ้านตำบล บ้านหนองหิน จังหวัด ยโสธร โดยเฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง ไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด มีความเข้าใจกันดีกับภรรยา สงบพักอยู่ที่บ้านเช่าใกล้กับวัดอิน เขตบางขุนพรหม กรุงเทพมหานคร รวมกับเพื่อนอีก 2 คน โดยเฉลี่ยกันออกค่าเช่าห้องพัก

กันคนละ 500 บาท หลังจากเลิกงานจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับการพักผ่อนในการรับประทานอาหาร
สงบจะซื้ออาหารสำเร็จรูปตลอด

ชีวิตประจำวัน

สงบจะตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00 น. หลังจากนั้นก็จะอาบน้ำแต่งตัว หาอาหาร
รับประทานและมารับรถสามล้อเครื่องที่อยู่แถวชอชนาคราช ตลาดโบ้เบ้ เขตป้อมปราบ เวลา
ประมาณ 14.00 น.ของทุกวัน หลังจากที่ได้รับรถแล้วก็จะขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ
แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นบริเวณย่านป้อมปราบ หลานหลวง บางลำพู
สนามหลวง ปิ่นเกล้า จนกระทั่งเวลาประมาณ 20.00 น. ก็จะรับประทานอาหารอีกครั้ง เมื่อถึง
เวลา 02.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่อยู่เพื่อให้ผู้ที่ขับรถกะใหม่มาขับแทน ตั้งแต่เวลา 02.00 น. ถึงเวลา
14.00 น. หลังจากที่ได้ส่งรถคืนแล้ว ก็จะนำค่าเช่ามาจ่ายให้กับเจ้าของอยู่ในราคาจะละ 280 บาท
เมื่อได้จ่ายค่าเช่าให้กับเจ้าของอยู่เรียบร้อยแล้วก็กลับไปพักผ่อนที่ห้องพัก ประมาณ 03.00 น.
จะนอนพักผ่อนเพื่อที่จะขับรถสามล้อเครื่องในวันรุ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจะเป็นอย่างนี้ประจำแทบทุกวัน
อาจจะเรียกได้ว่าชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ต้นเดือน
กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆสงบจะขับรถช่วงระหว่าง
เวลา 14.00 น. ถึงเวลา 02.00 น. เนื่องจากเห็นว่าขับในเวลากลางวันจะมีรายได้ดี จากคนทำงาน
ทั่วไป และหลังจากเวลา 21.00 น.การจราจรจะคล่องตัว เวลากลางคืนจะง่วงนอน สงบจะใช้เวลาใน
การขับจริงแต่ละวันประมาณ 8 ชั่วโมง เพราะร่างกายทนความปวดเมื่อยไม่ไหว และบางช่วง
เวลาจะต้องพักผ่อนบ้าง และจอดรอผู้โดยสารตามสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะบริเวณตลาดโบ้เบ้
ใน 1 เดือน สงบขับรถ ประมาณ 26 วันจะมีหยุดบ้างก็น้อยมากประมาณ 3 - 4 วัน วันที่หยุดส่วน
ใหญ่จะออกไปพักผ่อนนอกบ้านพัก เช่นเดินเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า หรือสวนสาธารณะแล้วแต่
โอกาส ในบางครั้งก็จะกลับบ้านต่างจังหวัด เพื่อกลับไปหาพ่อ แม่ และครอบครัวปีละประมาณ
6 ครั้ง

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายจากการวิ่ง
รับส่งผู้โดยสารและไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไปแต่อย่างใด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สำหรับรถสามล้อเครื่องแล้ว สงบเห็นว่าเป็นรถที่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจร โดยเฉพาะการจอด รับ ส่ง ผู้โดยสาร ทำให้กีดขวางการจราจรบ้างเป็นบางครั้ง ถ้าเป็นช่วงเวลาเร่งด่วนหรือช่วงเวลาที่ปริมาณรถมากการจอดรับส่งผู้โดยสารในที่ห้ามจอดทำให้เกิดขวางการจราจร การติดขัดของรถก็จะตามมาแต่ก็ไม่ใช่มอเตอร์สามล้อเครื่องเพียงอย่างเดียวที่มีพฤติกรรมการขับขี่ที่เป็นสาเหตุของปัญหาการจราจร ยังมีรถประเภทอื่นอีกที่มีพฤติกรรมทำให้เกิดปัญหาการจราจร เช่น รถประจำทาง รถบรรทุก 10 ล้อ ทำให้รถอื่นวิ่งด้วยความเร็วต่อเนื่องไม่ได้ ส่วนรถส่วนบุคคล เนื่องจากมีจำนวนมาก เมื่อเข้ามาวิ่งในบริเวณท้องถนนก็จะทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นรถเก่า จะวิ่งด้วยความเร็วต่ำและเสียได้ง่าย

เกี่ยวกับการจราจรในปัจจุบันนี้ สภาพการจราจรติดขัดมากกว่าเดิมมาก ผลที่ตามมาทำให้การรับ - ส่งผู้โดยสารทำได้น้อยลง รายได้ก็ลดน้อยลงตามไปด้วย ที่จะมีการแก้ไข

รถสามล้อเครื่องควรที่จะให้มีวินัยรับ - ส่ง ผู้โดยสารต่อไป ไม่สมควรที่จะยกเลิก เนื่องจากเป็นอาชีพของบุคคลที่มีความรู้ต่ำ ถึงแม้จะทำให้เกิดปัญหาการจราจรแต่คิดว่าไม่ส่งผลให้เกิดการจราจรติดขัดมากนัก

การประกอบอาชีพ

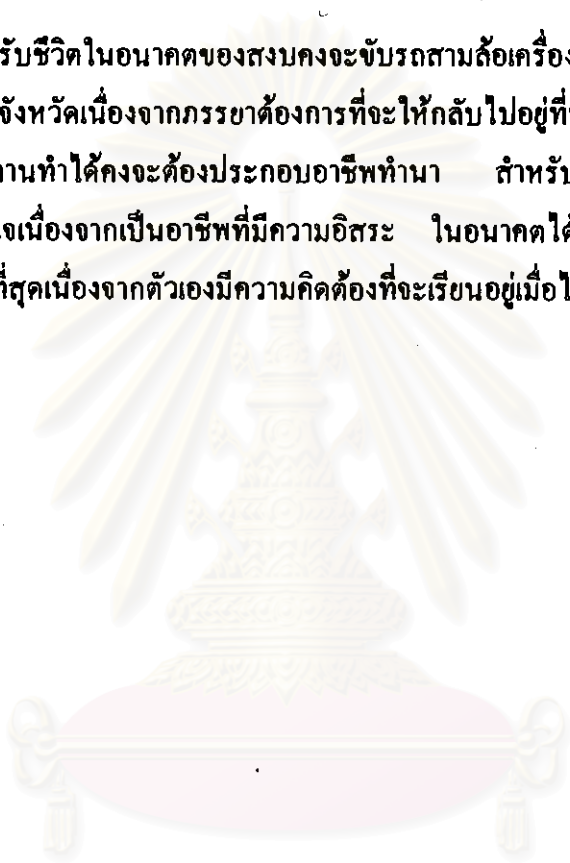
หลังจากที่ได้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่บ้านเกิดแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อแต่อย่างใด เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน ถึงแม้ว่าจะมีความต้องการที่จะศึกษาต่อ จึงได้เลิกเรียนและได้ช่วยพ่อแม่ทำนา ที่บ้าน หลังจากได้ทำงานสักระยะหนึ่งก็คิดอยากจะเปลี่ยนงานแต่ในจังหวัดยโสธรไม่มีงานให้ทำ งานส่วนใหญ่รายได้ก็น้อยจึงคิดจะมาหางานทำที่กรุงเทพฯ ในครั้งแรกเข้ามาหางานทำกับเพื่อน ๆ ในย่านบางลำพู โดยเข้ามาสมัครเป็นพนักงานที่ร้านอาหารอยู่จนมีความสนิทสนมกับเจ้าของร้าน ระหว่างที่ทำงานเป็นพนักงานที่ร้านนั้น เจ้าของร้านได้ปรับปรุงร้านอาหารดังกล่าวโดยให้มีการเปิดเพลงเพื่อบริการแก่ลูกค้า เจ้าของร้านได้ทราบดีว่าสงบมีนิสัยวัยรุ่น ชอบฟังเพลง เห็นว่าสงบมีความสามารถพอที่จะเปิดเพลงได้ จึงให้สงบให้ทดลองเปิดเพลงสงบก็ทำได้ดี หลังจากทำงานที่ร้านดังกล่าวได้ 2 ปี สภาพเศรษฐกิจย่ำแย่ สงบจึงหาแนวทางที่จะเปลี่ยนงานใหม่ ซึ่งระหว่างทำงานในร้านอาหารดังกล่าว หลังจากเลิกงานสงบได้ว่างรถสามล้อเครื่องให้ไปส่งที่พักเป็นประจำเห็นว่า อาชีพขับรถสามล้อเครื่องเป็นอาชีพที่น่าสนใจอีกอาชีพหนึ่ง จึงได้พยายามสอบถามรายละเอียดจากผู้ขับรถสามล้อเครื่องจากนั้นได้ทำงานในร้านอาหารอีกไม่นานเห็นว่ากิจการของร้านอาหารดังกล่าวไม่ดีขึ้นจึงได้ตัดสินใจเปลี่ยนงานจาก

พนักงานเปิดเพลงมาขับรถสามล้อเครื่องและได้ขับมาถึงปัจจุบันในอยู่ดังกล่าว ส่วนใหญ่จะขับที่ตลาดโบ๊เบ๊ บางลำพู สนามหลวง ปิ่นเกล้าถูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นแม่ค้าและคนทั่วไปที่ทำงานในเวลากลางวัน ในการเช่ารถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 280 บาท (14.00 น. ถึง 02.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของอุ้งนี้ สงบจะต้องมารับรถที่อุ้งเวลา 14.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 02.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะที่อุ้งและจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกันเลย กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางอุ้งจะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอุ้งเป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากรถ เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก อุ้งกรณีจะเป็นผู้ชดเชยค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเงินให้กับทางอุ้ง 2,500 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ จนถึงปัจจุบันนี้สงบยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อุ้งนี้ขับรับจ้างอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง การรับส่งผู้โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 9 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาค่าจ้างประมาณ 80 บาท/เที่ยวแต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนสำหรับราคาค่าจ้าง แล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูง คือช่วงเวลาประมาณ 15.00 น. - 19.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่รับ ส่ง แม่ค้าและนักเรียน นักศึกษา ส่วนรายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ใน 1 กะ คือ 1,300 บาท ในช่วงเทศกาล สำหรับวันธรรมดารายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ 400-500 บาท แต่หากคิดใน 1 เดือน หักวันหยุดด้วยแล้ว รายได้เฉลี่ยที่หักค่าใช้จ่ายแล้วไม่ว่าจะเป็นค่าเช่ารถ ค่าอาหาร มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 12,000 บาท ซึ่งยังไม่เพียงพอ โดยสงบจะส่งเงินให้กับภรรยาที่ต่างจังหวัด เดือนละ 4,000 บาท และจะเหลือเก็บไว้ใช้เอง 2,000 บาท สงบ ไม่มีรายได้อื่น ๆ เสริมนอกเหนือจากรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่อง เมื่อเทียบรายได้ระหว่างเมื่อ 3 เดือนที่แล้วกับ 3 เดือนนี้ รายได้ 3 เดือนก่อนดีกว่ารายได้เมื่อ 3 เดือนนี้แล้ว สงบประสบปัญหาในการจดจำเส้นทางหรือสถานที่ต่างๆบ้างในช่วงเริ่มขับรถใหม่ ๆ แต่สงบก็จะสอบถามกับผู้โดยสารในเส้นทางที่สงบไม่คุ้นเคยและจะจดจำเส้นทางไว้ในการขับรถสามล้อเครื่องสงบไม่ขับวิ่งไปตลอด ในบางเวลาก็จอดรอรับผู้โดยสารส่วนใหญ่จะจอดที่ตลาดโบ๊เบ๊ และในการจอดจะต้องเสียค่าจอดวันละ 10 บาทให้กับผู้มีอิทธิพลในตลาด ตั้งแต่สงบมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับบ้างเหมือนกัน แต่สงบก็เลือกที่จะใช้ชีวิตเร่ร่อนจากความเห็นใจจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อไม่สามารถที่เร่ร่อนจากความเห็นใจจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกไปสั่งและสงบก็จะไปเสียค่าปรับที่สถานีตำรวจ

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่มาอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิดจากการขับรถ มีบ้างเหมือนกันร่างกายทรุดโทรมขึ้นแต่ก็เป็นเรื่องการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ และระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมา ก็ยังเคยเกิดอุบัติเหตุบ้างแต่ก็ไม่บ่อยมากนัก

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของสงบคงจะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกประมาณ 6 เดือน จะกลับไปที่บ้านต่างจังหวัดเนื่องจากภรรยาต้องการที่จะให้กลับไปอยู่ที่บ้านจังหวัดยโสธรด้วยกัน ถ้าไม่สามารถที่จะหางานทำได้คงจะต้องประกอบอาชีพทำนา สำหรับอาชีพขับรถสามล้อเครื่องแล้วสงบก็มีความพอใจเนื่องจากเป็นอาชีพที่มีความอิสระ ในอนาคตได้วางแผนให้กับลูกไว้ว่าจะส่งให้เรียนให้สูงมากที่สุดเนื่องจากตัวเองมีความคิดต้องการที่จะเรียนอยู่เมื่อไม่มีโอกาสก็จะส่งลูกแทน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสยิว
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ ชุมรถสามล้อเครื่อง บริเวณใต้ทางด่วน ใกล้หัวลำโพง
 กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 16.00 น.

ลักษณะทางสังคม

สยิว เป็นชายไทย อายุ 42 ปี เกิดที่ ต.แม่ อ.อุทุมพรพิสัย จังหวัด ศรีสะเกษ จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 ที่โรงเรียนบ้านอะกลาง ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง อย่างเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตร 3 คน คนโตเป็น ผู้ชาย อายุ 21 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คนรองเป็นผู้หญิง อายุ 17 ปี จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คนสุดท้อง เป็นผู้ชาย อายุ 15 ปี จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภรรยามีอาชีพ แม่บ้านแต่ปัจจุบันแยกกันอยู่ (หย่าร้าง) เป็นเวลานาน 8 ปี ซึ่งบุตรชายคนเล็กอาศัยอยู่กับสยิว

บุคลิกภาพ

สยิวเป็นคนเรียบร้อย จิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รูปร่างผอม ผิวดำแดง สูงประมาณ 161 ซม. พูดจาชัดเจน มีความมั่นใจ ชอบแสดงความคิดเห็น สุบนุหรี สภาพร่างกายอ่อนแอ มีความรับผิดชอบต่อบุตรชายเป็นอย่างดี

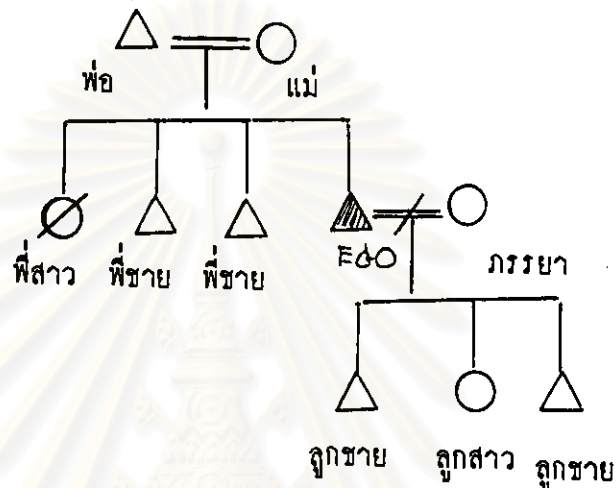
ประวัติชีวิต

สยิว เป็นชาว ต.แม่ อ.อุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ชาวบ้านส่วนใหญ่ก่อนเข้า ยากจน การศึกษาไม่สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวของสยิวทุกคนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น หลังจากจบการศึกษาแล้วได้แยกย้ายกันออกไปทำงาน บางคนมีอาชีพทำนา บางคนเข้ามา ทำงานทำที่กรุงเทพฯ ที่ น้อง ของสยิวส่วนใหญ่หลังจากที่จบการศึกษาแล้วก็ประกอบอาชีพทำนา

ส่วนสยิวได้ไปทำไร่อ้อยและส่งเงินกลับมาให้กับบิดา มารดา ชีวิตส่วนใหญ่ของสยิวค่อนข้างที่จะลำบากตลอดจนกระทั่งปัจจุบันก็ยังลำบากอยู่ ความเป็นอยู่ทุกวันนี้เรียกได้ว่าหาเช้ากินค่ำ

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.7 ครอบครัวและเครือญาติสยิว

สยิว มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 1 คน สยิวเป็นบุตรคนที่ 4 โดยคนโตเป็นผู้หญิงได้เสียชีวิตแล้วเมื่ออายุ 17 ปี สยิวมีความสนิทสนมกับพี่ชายคนก่อนสยิว เนื่องจากอายุไม่ห่างกันมากและชอบที่จะไปไหนด้วยกัน หลังจากที่มีครอบครัวแล้วสยิวกับพี่ชายคนดังกล่าวก็ห่างกันไปบ้าง แต่แต่ละคนมีครอบครัวและมีภาระที่จะต้องรับผิดชอบของตัวเอง สำหรับสยิวต้องแบ่งเวลาให้กับครอบครัว สยิวมีครอบครัวอายุ 23 ปี มีบุตรด้วยกัน 3 คน ปัจจุบันได้แยกกันอยู่กับภรรยามานาน 8 ปี ส่วนบุตรทั้ง 3 คนนั้น 2 คนแรกได้อยู่กับภรรยา ส่วนคนสุดท้ายได้อยู่กับสยิว ภรรยาของสยิวเป็นคนบ้านเดียวกันกับสยิว จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีอาชีพเป็นแม่บ้าน ทุกวันนี้สยิวพักอยู่กับลูกชายในซอยวัดควงแข เป็นบ้านเช่าๆ ในราคาเดือนละ 1,600 บาท บุตรชายของสยิวที่พักอยู่ด้วยกันมีอาชีพค้าขาย ทุกวันหลังจากที่ได้เลิกจากการขับรถตามล้อเครื่อง สยิวจะต้องช่วยบุตรชายเตรียมของเพื่อที่จะต้องขายในเวลากลางวัน และต้องซักเสื้อผ้าให้ด้วย กว่าที่สยิวจะได้นอนพักผ่อนเวลาประมาณ 06.00 น.ถึงแม้ว่าสยิวกับภรรยาจะแยกกันอยู่แต่สำหรับบุตรทั้ง 2 คนที่อยู่กับภรรยาสยิวก็ได้พบกันแต่ไม่บ่อยมากนักนิสัยของบุตรชายของสยิวคนที่อยู่ด้วยกันชอบที่จะดื่มสุราเป็นประจำไม่ค่อยที่จะรับผิดชอบในหน้าที่

ชีวิตประจำวัน

สขิวจะตื่นนอนเวลาประมาณ 14.30 น.หลังจากนั้นจะอาบน้ำพักผ่อนสักพักก็เตรียมตัวที่จะมาขับรถสามล้อเครื่อง จะมาถึงอยู่เวลาประมาณ 16.00 น.หลังจากที่ขับรถเรียบร้อยแล้วก็จะหาอาหารรับประทาน ซึ่งส่วนใหญ่จะหาทานบริเวณอู่ที่มารับรถจะเป็นอาหารอีสานพวกข้าวเหนียว หลังจากนั้นก็จะขับรถไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อหาผู้โดยสารส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณปากคลองตลาด บางลำพู จนถึงเวลาประมาณ 23.00 น.ก็จะหาอาหารรับประทานอีกครั้ง และจะจอดรถพักผ่อนไปในตัว ส่วนมากจะมานั่งรับประทานกับเพื่อนบริเวณที่พักย่านวัดดวงแข หลังจากนั้นจะขับรถไปเรื่อยๆแล้วแต่จะมีผู้โดยสารจะว่าจ้างส่วนใหญ่จะน้อยหลังเวลา 23.00 น.แต่จะไม่กลับไปนอนพักผ่อนก่อน เมื่อถึงเวลาประมาณ 04.00 น. ก็จะนำรถมาที่อู่เพื่อให้ผู้ที่จะขับตั้งแต่เวลา 04.00 น.-16.00 น.ได้ขับรับจ้างต่อไป หลังจากที่ได้ส่งรถเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะต้องจ่ายค่าเช่ารถให้กับเจ้าของอู่ในวันเดียวกันนั้นเลยในราคาค่าเช่า 270 บาทต่อกะ เมื่อมาถึงบ้านก็ต้องเตรียมของเพื่อที่จะให้บุตรชายที่มีอาชีพค้าขายนำออกไปขายกว่าจะได้นอนพักผ่อนจริงๆเวลาประมาณ 06.00 น.และจะต้องซักเสื้อผ้าให้กับบุตรชายตลอดจะเป็นอย่างนี้แทบจะทุกวันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ดันเดือน ปลายเดือน หรือเทศกาลต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกัน ในวันหนึ่งๆสขิวจะขับรถประมาณ 8 ชั่วโมง ก็จะขับถึงเวลาประมาณ 02.00 น หลังจากนั้นผู้โดยสารจะน้อยจะเป็นการพักผ่อนในตัว ซึ่งสขิวเองก็ต้องการที่จะเป็นอย่างนั้น เนื่องจากสภาพร่างกายที่ย่ำแย่ทรุดโทรมขับรถสามล้อเครื่องมานาน เหตุผลที่สขิวชอบที่จะขับรถสามล้อเครื่อง ในช่วงเวลาดังกล่าวเนื่องมาจากช่วงเวลานั้นการจราจรจะเริ่มเบาบางในช่วงเวลา 20.00 น.อากาศก็ไม่ร้อนจัด กลางคืนรถก็ไม่มาก การขับรถสามล้อเครื่องของสขิว ไม่ชอบที่จะจอดตามจุดต่างๆ ชอบที่จะขับรถสามล้อเครื่องไปเรื่อย ๆ ใน 1 เดือนสขิวจะขับรถสามล้อเครื่องประมาณ 22-23 วัน ส่วนวันที่เหลือจะพักผ่อนไปตามความจำเป็น แต่ส่วนใหญ่จะไม่ออกไปพักผ่อนนอกบ้านชอบที่จะนอนพักผ่อนที่บ้าน ในแต่ละปี สขิวจะกลับไปเยี่ยมพ่อแม่ที่ต่างจังหวัดประมาณ 1 ครั้ง

จากประสบการณ์ที่ได้ขับรถสามล้อเครื่องมาไม่เคยขับรถแล้วเกิดอุบัติเหตุแต่อย่างใด เนื่องจากจะขับด้วยความระมัดระวัง ไม่เร็วมาก และไม่เคยถูกทำร้ายร่างกาย มีแต่ผู้โดยสารไม่ยอมจ่ายค่าโดยสารเมื่อไปถึงปลายทาง แต่สำหรับสขิวแล้วก็ไม่คิดใจในเรื่องดังกล่าวมากนัก ไม่อยากที่จะมีเรื่อง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจรรยา

รถสามล้อเครื่องสยิวเห็นว่ามีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจรรยาบ้างเหมือนกัน แต่ก็ เป็นพฤติกรรมการขับขีของคนขับรถสามล้อเครื่องบางคน เช่นชอบที่จะขับรดปาดหน้ารถอื่น จอดในที่ห้ามจอด และกีดขวางการจราจร แต่ก็ไม่ใช่แต่เพียงรถสามล้อเครื่องเท่านั้นที่ทำให้เกิด ปัญหาการจรรยาอื่นก็มีส่วนเช่นกัน รถสามล้อเครื่องเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ในความเห็น ส่วนตัวที่พบประจำเป็นพฤติกรรมของรถโดยสารประจำทาง รถจักรยานยนต์ รถส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ชอบใช้โทรศัพท์มือถือถือเวลาขับรถ จะขับรดซ้ำ ออกตัวซ้ำ การจรรยาใน ปัจจุบันแย่กว่าเดิมมากผลที่ตามมาคือทำให้รายได้ของผู้ขับรถสามล้อเครื่องตกต่ำลง ไปด้วย เนื่องจากจำนวนเที่ยวที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารจะน้อยกว่าเดิม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องน่าที่จะรีบแก้ไข โดยด่วน สำหรับสามล้อเครื่องถึงแม้ว่าจะมีส่วนบ้างที่ทำให้เกิดปัญหาการจรรยาแต่ไม่สมควรที่จะ ยกเลิก ไปยังมีผู้ที่ต้องการจะใช้รถสามล้อเครื่องอีกมาก โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการความสะดวก รวดเร็ว สำหรับสภาพเครื่องยนต์ของรถสามล้อเครื่องส่วนใหญ่มีมาตรฐาน มีความมั่นคงแข็งแรง การทรง ตัวอาจจะมีบ้างที่รถจะเหวี่ยงเมื่อขับด้วยความเร็ว

การแก้ปัญหการจรรยาควรคิดว่าตำรวจน่าที่เอาจริงกับผู้ที่ชอบขับรดฝ่าฝืนกฎจราจร หรือผู้ที่ชอบขับรดไม่มีมรรยาทชอบแก้งผู้อื่น โดยเฉพาะรถโดยสารประจำทางที่ไม่ชอบจอดใน ช่องทางซ้ายสุดชอบรับ ส่งผู้โดยสารช่องทางอื่น รถจักรยานยนต์ที่ชอบขับแข่งกันก็เช่นเดียวกันเจ้า หน้าทีตำรวจควร ที่จะปราบปรามเอาจริง

การประกอบอาชีพ

เมื่อสยิวได้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้ว ก็ได้คิดที่จะหางานทำเพื่อ แบ่งเบาภาระของพ่อแม่ที่จะส่งเรียน สยิวมีความคิดที่จะหางานทำแล้วส่งเงินมาให้พ่อแม่เหมือนกับ พี่คนอื่น ๆ ในครั้งแรกสยิวได้เลือกที่จะทำอาชีพทำไร่ไถ่ และ ได้ตัดสินใจไปทำที่จังหวัดชลบุรีกับ เพื่อน ๆ หลังจากที่ได้ทำไร่ไถ่เป็นเวลานาน ก็คิดที่จะเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯเหตุผลที่สยิว ต้องการที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯก็คือเห็นว่าคนกรุงเทพฯส่วนใหญ่รูปร่างหน้าตาดี เมื่อเข้ามา อยู่ที่กรุงเทพฯแล้วคงจะหน้าตาดีเหมือนกับคนอื่น และได้เข้ามาทำงานบริษัทขนส่งหลังศูนย์การค้า มาบุญครอง ต่อมาบริษัทได้เลิกกิจการ พอดีกับสยิวถึงเวลาที่ต้องเกณฑ์ทหารเมื่ออายุ 21 ปี ก็ได้รับ ราชการทหารอีก 2 ปี หลังจากที่ปลดจากการทหารเกณฑ์แล้ว ได้แต่งงานมีครอบครัว โดยแต่งงานกับคนบ้านเดียวกัน หลังจากที่ได้แต่งงานก็ได้พากรรยาอยู่ที่กรุงเทพฯมาขายไก่อย่างบริเวณใต้ ทางด่วนใกล้กับหัวลำโพงขณะนั้นประมาณปี พ.ศ 2528-2529 ต่อมากสถานที่ดังกล่าวต้องให้

ก่อสร้างทางด่วนจึงจำเป็นต้องเลิกขายและถูกจ้างของสยิวที่ขายไก่อ่างด้วยกันได้ชักชวนให้มาจับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง ซึ่งลูกน้องได้ออกมาจับก่อน เมื่อคิดไปคิดมาสยิวเห็นว่าการจับรถสามล้อเครื่องน่าจะเป็นอาชีพที่ดีมีความเป็นอิสระ จึงได้ตัดสินใจที่จับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง โดยให้ลูกจ้างที่เคขายไก่อ่างด้วยกันเป็นคนหัดให้ เมื่อหัดได้แล้ว ก็ได้กลับไปทำใบอนุญาตขับขี่ที่ขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วก็ออกวิ่งรับจ้าง ส่วนมากจะวิ่งรับส่งแม่ค้าย่านตลาดบางลำพู ปากคลองตลาด ตลาดมหานาค หลังจากที่ได้ส่งรถแล้วจะต้องเสียค่าเช่ารถให้กับเจ้าของอุโมงค์ราคาละ 270 บาท (16.00 น.-04.00 น.)ในวันเดียวกันนั้นเลย สำหรับข้อตกลงเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับการจราจรระหว่างผู้ขับกับอู่จะมีรายละเอียดว่าเมื่อผลคดีออกมาแล้วสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด แต่ถ้าเป็นฝ่ายผิดทางประกันภัยที่ผู้มีไว้จะเป็นผู้ออกให้แต่ผู้ขับจะต้องเสียค่าเอ็กเซ็บจำนวน 1,000 บาท แต่ถ้าเป็นกรณีที่รถเสียหายอู่จะซ่อมให้ซึ่งก็เหมือนกับอู่สามล้อเครื่องโดยทั่วไป รถสามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ การจับรถสามล้อเครื่องรับจ้างของสยิวจะไม่หยุดตามจุดต่างๆ จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารไปเรื่อยๆ จึงไม่ต้องเสียค่าคิวที่จะจอดตามจุดต่างๆที่มีคนมาก ระยะทางที่สยิวขับรับจ้างส่วนใหญ่จะมีระยะทางประมาณ 1-2 กิโลเมตร ราคาจ้างก็จะประมาณ 20-40 บาท สำหรับรายได้ที่เคยได้รับสูงที่สุดเท่าที่เคยได้รับมาใน 1 กะ คือ 600 บาท แต่โดยปกติรายได้เฉลี่ยวันละ 300 บาท แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับรายจ่าย ใน 1 เดือนจะมีรายได้เหลือไว้ใช้ประมาณ 1,000-2,000 บาท แต่ในบางครั้งเมื่อบุตรชายคนที่อยู่ด้วยกันรายได้อาจไม่เพียงพอก็ต้องแบ่งให้กับบุตรชายไว้ใช้เป็นบางส่วน สยิวไม่มีรายได้อื่นที่นอกเหนือจากรายได้ที่ได้จากการจับรถสามล้อเครื่อง เมื่อเทียบรายได้เมื่อ 3 เดือนก่อนหน้ากับ 3 เดือนหลังจะมีรายได้ดีกว่า

ในครั้งแรกสยิวมีปัญหาด้านการจำเส้นทางบ้างเหมือนกันแต่ก็ได้อาศัยประสบการณ์ที่อยู่กรุงเทพฯ มาก่อนถึงแม้ว่าจะไม่นาน เมื่อไม่รู้เส้นทางสยิวจะสอบถามจากลูกค้าเองและจะจำเส้นทางดังกล่าวไว้ ตั้งแต่จับสามล้อเครื่องมาสยิวมีอาการป่วยบ้างเหมือนกันแต่ไม่มาก

ชีวิตในอนาคต

ในอนาคตสยิวไม่ได้วางแผนว่าจะจับรถสามล้อเครื่องไปอีกนานเท่าไร ซึ่งได้จับมาแล้วประมาณ 4-5 ปี ยังไม่คิดที่จะเลิกมีอาชีพจับรถสามล้อเครื่อง ต้องการที่จะจับรถสามล้อเครื่องไปเรื่อยๆ หากสามารถที่เก็บเงินได้สักก้อนหนึ่งมีโอกาสนี้ก็จะกลับไปค้าขายที่บ้านต่างจังหวัด ในความคิดของตัวเองต้องการที่จะให้บุตรชายคนที่อยู่ด้วยกันจับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง แต่บุตรชายไม่ต้องการที่จะมีอาชีพจับรถสามล้อเครื่อง

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสยอง
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณใต้ทางด่วน ใกล้หัวลำโพง กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 15.00 น

ลักษณะทางสังคม

สยอง เป็นชายไทย อายุ 24 ปี เกิดที่ ต.เด่นราช กิ่ง อ.หนองฮี จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนบ้านดงเย็น ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว ยังไม่มีครอบครัวแล้ว สังคมของสยองส่วนใหญ่จะเป็นพวกที่มีอาชีพเดียวกันคืออาชีพขับรถสามล้อเครื่องและเพื่อนของสยองที่คบกันที่กรุงเทพฯ ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนบ้านที่มาจากจังหวัดร้อยเอ็ด สังคมของสยองเป็นสังคมที่ค่อนข้างจะจำกัด

บุคลิกภาพ

สยองรูปร่างตันทึด ผิดขาว สูงประมาณ 160 ซม.พูดช้า สำเนียงที่เปล่งออกมา รูปร่างหน้าตา ทำให้ทราบว่าเป็นคนที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือไม่ค่อยมีสันจมูก ริมฝีปากหนา การตอบคำถามผู้สัมภาษณ์จะต้องคอยย่ำคำตอบบ่อยๆ เนื่องจากฟังสำเนียงของผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ชัดเจน สยองมองดูแล้วเป็นวัยรุ่น การแสดงออกที่เห็นจึงเป็นลักษณะ ไม่ค่อยที่จะมีความสุข กล้าแสดงออก การตอบคำถามส่วนใหญ่จะเสียงดังหัววนๆ

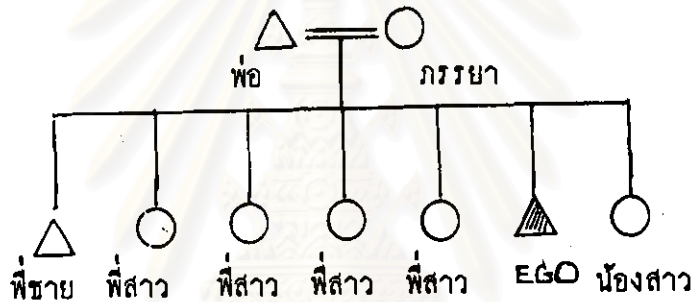
ประวัติชีวิต

สยองเป็นชาว ต.เด่นราช กิ่ง อ.หนองฮี จ.ร้อยเอ็ด โดยกำเนิด หมู่บ้านที่สยองอยู่ ส่วนใหญ่ความเจริญยังเข้าไม่ถึงมากนัก ชาวบ้านส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย ยกจน มีอาชีพหลักคือทำนา ทำให้ชีวิตของสยองถูกปลูกฝังด้วยว่าไม่ต้องที่จะเรียนหนังสือมากนัก จบแค่การศึกษาภาคบังคับก็เพียงพอแล้ว บางคนซึ่งเป็นคนรุ่นเก่าที่มีอายุมากแล้วการศึกษาไม่ถึงภาคบังคับด้วยจำไปรวมถึงพ่อแม่ของสยองเอง พ่อแม่ของสยองก็ต้องการที่จะให้สยองมีการศึกษาสูงแต่ด้วยสภาพ

ฐานะบ้านของสองค่อนข้างที่จะยากจนก็ต้องยอมรับสภาพ เมื่อสองจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ก็ออกจากโรงเรียน เพื่อมาหางานทำช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ หลังจากทีออกจากโรงเรียนก็ได้ช่วยพ่อแม่ทำนาที่บ้านเกิด จนกระทั่งมีความเบื่อเนื่องจากรายได้ไม่ดี นาไม่ไ้ผลผลิตที่คุ้มค่าย่อย จึงได้ชักชวนเพื่อนๆที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันให้เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ สองมีความคิดว่ารายได้ที่น่าที่่จะดีกว่าทำนาและเห็นว่าคนที่ไปทำงานที่กรุงเทพฯ มักจะส่งเงินมาให้พ่อแม่เป็นจำนวนเงินมาก จึงอยากที่จะเข้ากรุงเทพฯ

ครอบครัวและเครือญาติ

โคแกรมที่ 4.8 ครอบครัวและเครือญาติของ

สองมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 7 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 5 คน สองเป็นคนที 6 ครอบครัวของสองเป็นครอบครัวที่อบอุ่นมีความรักกัน ปัจจุบันพ่อแม่ของสองยังมีชีวิตอยู่ทั้ง 2 คน ที่จังหวัดร้อยเอ็ด สองยังไม่มีครอบครัว แต่ตั้งใจไว้ว่าถ้าจะมีครอบครัวคงจะหาภรรยาที่เป็นคนต่างจังหวัด พี่น้องของสองไม่ได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ทั้งหมด บางคนยังทำนาอยู่ต่างจังหวัดและค้าขาย รายได้ที่ได้จากการขับรถสามล้อเครื่องของสอง จะจัดส่งไปให้พ่อแม่ตลอดทุกเดือน ซึ่งส่วนใหญ่จะต้องส่งไปให้พ่อแม่เดือนละ 4,000 บาท โดยฝากเพื่อนที่ขับรถสามล้อเครื่องด้วยกันที่กลับบ้าน ทุกวันนี้สองได้เข้าบ้านอยู่กับเพื่อนๆ หลายคนประมาณ 10 กว่าคน ช่วยกันออกค่าเช่าห้อง เดือนจะต้องเสียค่าเช่าประมาณวันละ 10 บาท เป็นบ้านเช่าใกล้สวนหลวง หลังจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชีวิตประจำวัน

ทุกวันสยองจะตื่นนอนเวลาประมาณ 14.00 น.หลังจากนั้นก็อาบน้ำเตรียมตัวที่จะมาขับรถที่อยู่หลังจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งไม่ห่างจากที่พักของสยองมากนัก เมื่อมาถึงผู้ก็จะหาอาหารรับประทานก่อนที่จะออกรถ เมื่อถึงเวลาประมาณ 15.00 น.จะมารับรถที่อยู่เพื่อวิ่งรับส่งผู้โดยสาร ตามจุดต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณวงเวียนใหญ่ เขาวราช จนกระทั่งเวลาประมาณ 20.00 น.ก็จะจอดรถเพื่อหาข้าวรับประทานอีกครั้ง อาหารที่สยองรับประทานส่วนใหญ่จะเป็นอาหารประเภทอาหารอีสาน ใน 1 วันสยองจะรับประทานอาหาร 2 มื้อ เมื่อรับประทานอาหารเสร็จก็จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารต่อไปอีกโดยวิ่งไปเรื่อยๆ จนถึงเวลาประมาณ 23.00 น.ก็จะจอดรถตามจุดต่างๆ เพื่อรอผู้โดยสารในย่านเขาวราช ส่วนมากจะเป็นคนที่มารับประทานอาหาร ในการจอดรถไม่ต้องเสียค่าคิวแต่อย่างใด และเมื่อถึงเวลา 02.00 น.ก็จะนำรถมาส่งที่อยู่เพื่อให้ผู้คนที่ต้องขับต่อถึงเวลา 15.00 น.กว่าจะได้กลับบ้านนอนเวลาประมาณ 03.00 น.สยองจะไม่ออกไปเที่ยวต่อถึงแม้ว่ายังเป็นวัยรุ่น จะนอนพักผ่อนเพียงอย่างเดียว เนื่องจากร่างกายจะอ่อนเพลียมาก ชีวิตประจำวันของสยองจะเป็นอย่างนี้ตลอดทุกวันเรียกได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ วันธรรมดา ดันเดือน ปลายเดือน สยองไม่ค่อยที่จะมีวันหยุดมากนักหรือแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีวันหยุดก็ว่าได้ จะหยุดเท่าที่จำเป็นเนื่องมาจากถ้าหยุดแล้วจะทำให้ขาดรายได้ การพักผ่อนของสยอง ส่วนใหญ่จะพักที่ห้องพักหลังจากที่ได้เลิกขับรถแล้ว สยองไม่ชอบที่จะเที่ยวที่อื่น คิดว่าเป็นการสิ้นเปลือง สยองเห็นว่าตัวเองจะต้องมีภาระที่จะต้องรับผิดชอบอีกคือจะต้องส่งเงินให้กับพ่อ แม่ ที่อยู่ต่างจังหวัดอีกเดือนละ 4,000 บาท สำหรับการไปเยี่ยมพ่อ แม่ ที่บ้านจังหวัดร้อยเอ็ด สยองจะกลับไปเยี่ยมประมาณเดือนละ 1 ครั้ง ในการขับรถสยองชอบขับในช่วงเวลา 15.00 น.-02.00 น. เห็นว่าเป็นเวลาที่รถจะวิ่งได้สะดวกหลังจาก 2-3 ทุ่ม และอากาศไม่ร้อนจัด ในการขับรถแต่ละกะ สยองจะขับจริงๆใช้เวลาประมาณ 10 ชั่วโมง เพราะจะต้องจอดพักในช่วงเวลารับประทานอาหาร

จากประสบการณ์การขับรถที่ผ่านมาเป็นระยะเวลาานาน 4 ปี ไม่เคยที่จะถูกทำร้ายร่างกายระหว่างที่วิ่งรับส่งผู้โดยสาร แต่เคยถูกผู้โดยสารไม่จ่ายค่าโดยสาร แต่สยองก็ไม่คิดใจอะไรมากนักเนื่องจากเห็นว่าเงินเพียงไม่เท่าไร ไม่อยากที่จะมีเรื่องให้เสียเวลา

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สยองคิดว่าการจราจรที่กรุงเทพฯ ทุกวันนี้ได้ทวีความรุนแรงขึ้นทุกปีตั้งแต่ได้มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างมา 4 ปีรถที่วิ่งตามการขับรถท้องถนน ของผู้ขับขี่ก็ไม่ค่อยที่จะ

มีน้ำใจมากนัก คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น การทำผิดกฎจราจรก็มากทุกคนต้องการความสะดวกของตัวเองเป็นหลัก ทำให้เกิดปัญหาการจราจรตามมาและสาเหตุที่ทำให้รถติดอีกอย่างก็คือปริมาณรถที่เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว สยองคิดว่าควรที่จะต้องมีการแก้ไขอย่างจริงจังกับปัญหาการจราจรสำหรับสยองแล้วผลกระทบเกี่ยวกับการขับรถสามล้อเครื่องก็มีเหมือนกันคือถ้าเกิดรถติดมากๆ การวิ่งรับส่งผู้โดยสารจะทำได้น้อยกว่าเดิมต้องเสียเวลาให้กับปัญหาการจราจร ในความเห็นส่วนตัวแล้วคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะมีวิธีการแก้ไขโดยด่วน เช่นห้ามรถบรรทุกวิ่งเข้ามาในเมือง กวดขันจับกุมรถประจำทางที่ไม่ชอบจอดตามป้าย วิ่งไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย และรถมินิบัสส่วนใหญ่พฤติกรรมการขับจะแย่มาก ขับโฉบไปมาไม่เกรงใจรถอื่น รวมทั้งรถจักรยานยนต์จะวิ่งไม่เป็นระเบียบ ชอบที่จะวิ่งแทรกไปมาระหว่างช่องทาง บางครั้งทำให้เกิดอุบัติเหตุ แต่สำหรับรถสามล้อเครื่องแล้ว มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจรบ้างเหมือนกันแต่ไม่มาก พฤติกรรมที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรของรถสามล้อเครื่องโดยมากจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจอดในที่ห้ามจอด เนื่องจากคนขับรถสามล้อส่วนใหญ่จะต้องแย่งผู้โดยสารกันเองและต้องแย่งกับรถอื่นอีกเช่นรถแท็กซี่ เห็นว่ารถที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการขับที่ผิดกฎหมายถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบ่อยๆ สำหรับสยองแล้วก็ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับบ้างเหมือนกันเกี่ยวกับการขับรถ แต่ที่บ่อยมากก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับใช้ใบอนุญาตขับขี่ผิดประเภท ส่วนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องรถสามล้อเครื่องเห็นว่าควรที่จะมีอยู่ต่อไป เป็นอาชีพของคนหาเช้ากินค่ำ การศึกษาน้อย รักความเป็นอิสระ และสภาพรถก็มีความมั่นคงแข็งแรง ซึ่งตั้งแต่ได้ขับรถสามล้อเครื่องมาไม่เคยที่จะเกิดอุบัติเหตุ

การประกอบอาชีพ

ก่อนที่สยองจะเข้ามาขับรถสามล้อเครื่อง สยองได้ทำนาอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อทำได้สักระยะผลผลิตที่ได้จากการทำนาจะไม่คุ้มกับค่าแรงที่ลงไป ไม่ว่าจะเป็นค่าจ้าง ค่าไถ ยิ่งไปกว่านั้นถ้าฝนท่วมข้าวก็จะมีผลผลิต จึงต้องการที่จะหางานใหม่ที่ดีกว่าการทำนา เหตุผลอีกอย่างหนึ่ง สยองเป็นคนค่อนข้างที่จะวันรุ่น ต้องการที่จะเลิกอาชีพทำนาต้องการที่จะหางานทำอย่างอื่น จึงคิดที่จะมาอยู่กรุงเทพฯ กับพี่สาวที่ได้เข้ามาทำงานอยู่ก่อนแล้ว โดยที่สาวได้ทำงานบ้านอยู่กับเจ้าของโรงงานในย่านคลองตัน และได้ฝากสยองให้ทำงานในโรงงานดังกล่าว ได้เงินเดือนๆละ 1,200 บาท ทำได้ประมาณ 3 ปี อยากที่จะเปลี่ยนงานทำใหม่ที่มีเงินเดือนสูงกว่านี้ เนื่องจากค่าครองชีพที่กรุงเทพฯ สูงมาก เงินเดือน ที่ได้ 1,200 บาท ไม่พอใช้ เมื่อพี่สาวได้ทราบเรื่องก็ได้บอกกับพี่เขย ซึ่งมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องอยู่ก่อนแล้ว จึงได้เปลี่ยนงานจากทำงานโรงงานมาเป็นขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างซึ่งขับมานาน 4 ปี ในการหัดขับรถสามล้อเครื่องพี่เขยเป็นผู้หัดขับให้ หัดไม่นานก็สามารถขับรับจ้างได้ เมื่อเห็นว่า

สามารถที่จะขับได้แล้ว ก็กลับไปจังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อที่จะทำใบอนุญาตขับขี่ แต่ไม่สามารถที่จะทำใบอนุญาตขับรถสามล้อเครื่องได้เนื่องจากอายุไม่ถึงเกณฑ์ แต่ก็ทำได้ทำใบอนุญาตประเภทอื่นหลังจากที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่แล้ว ก็กลับมาขับรถสามล้อเครื่องวิ่งรับส่งผู้โดยสาร ส่วนใหญ่จะวิ่งย่านเขาวราช วงเวียนใหญ่ แต่ก็ต้องคอยหลบเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากรู้ว่าได้ใช้ใบอนุญาตขับขี่ผิดประเภท ทุกวันนี้ก็ยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้ขับรถสามล้อเครื่อง ถ้าวันใดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมจะทำให้รายได้ในวันนั้นลดน้อยลงไปบางครั้งก็ถึงกับขาดทุน แต่สยองก็ได้ขอความเห็นใจจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเสมอ โดยบอกว่ารายได้น้อย ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมก็ขอต่อรองอีกหรือไม่เช่นนั้นก็ตัดสินใจหนีไปกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในราคาประมาณครั้งละ 100 บาท สยองคิดว่าถ้าขึ้นรับใบสั่งจะเสียในราคาที่สูงกว่าและต้องเสียเวลาทำมาหากิน ในวันหนึ่งๆ รายได้ของสยองที่ได้รับจากการขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างประมาณวันละ 300 บาท ซึ่งได้หักจากค่าเช่ารถแล้ว ในราคากะละ 270 บาท แต่เมื่อเทียบรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่องเมื่อ 3 เดือนที่แล้ว กับ 3 เดือนนี้รายได้พอๆกัน ส่วนข้อปฏิบัติของคู่ที่จะต้องทำคือจะต้องมารับรถเวลาประมาณ 15.00 น. หลังจากนั้นก็วิ่งรับส่งผู้โดยสารจนถึงเวลา 02.00 น. จะต้องนำรถมาส่งที่อยู่เพื่อให้คู่ที่จะขับต่อได้วิ่งรถต่อไปและหลังจากที่ได้คืนรถแล้วจะต้องนำเงินค่าเช่ามาจ่ายในวันเดียวกัน และเมื่อเกิดอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถเฉี่ยวชนเมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าเป็นฝ่ายถูกฝ่ายตรงข้ามจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้ ส่วนถ้าเป็นฝ่ายผิดจะต้องเสียค่าเอ็กเซ็บให้กับประกันภัยในราคา 1,000 บาท ส่วนความเสียหายอื่นๆ ทางประกันภัยจะออกให้ เนื่องจากรถสามล้อเครื่องทุกคันเจ้าของคู่ได้ทำประกันภัยไว้เป็นประเภทที่ 3 ส่วนถ้าเป็นกรณีรถเสียไม่ได้เกิดจากการเฉี่ยวชนทางคู่จะซ่อมให้ โดยมีเจ้าหน้าที่ของคู่เป็นคนซ่อม ระยะทางที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารเป็นประจำระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร ราคาประมาณ 30 บาท

ชีวิตในอนาคต

ชีวิตในอนาคตของสยองยังไม่แน่ว่าจะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกนานเท่าใด เนื่องจากยังมองหาอาชีพอื่นที่ดีกว่านี้ไม่ได้ อาชีพขับรถสามล้อเครื่องยังคงเป็นอาชีพที่สยองมีความพอใจ ถึงแม้ว่าจะเป็นอาชีพที่จะมีความยากลำบาก ต้องทนกับความปวดเมื่อย รถติด แต่สยองก็รักที่จะประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีความอิสระ ทำมากก็จะมีรายได้มาก และสามารถที่จะส่งเงินมาให้พ่อแม่ที่อยู่ต่างจังหวัดได้ ถ้าสามารถที่จะขับรถสามล้อเครื่องไปได้เรื่อยๆ คงจะขับไปจนกว่าอายุประมาณ 40-50 ปี หลังจากนั้นก็คงจะมีเงินเก็บบ้างและกลับไปทำนาอยู่ที่บ้านต่างจังหวัด ถ้ามีครอบครัวคงจะให้อยู่ที่ต่างจังหวัดรวมทั้งลูกด้วยและคงจะให้ลูกได้รับการศึกษาสูงที่สุด จะไม่ให้ขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง

สัมภาษณ์ผู้ขับรถตามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายแดง
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณใต้ทางด่วน ใกล้หัวลำโพง กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 14.00 น

ลักษณะทางสังคม

แดง เป็นชายไทย อายุ 34 ปี เกิดที่ ต.เด่นราช กิ่ง อ.หนองฮี จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ โรงเรียนเด่นราชวิทยาคม ปัจจุบันมีครอบครัวแล้วมีบุตร 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน ผู้ชาย 2 คนกำลังศึกษา ส่วนหญิงคนสุดท้ายยังไม่ได้เข้ารับการศึกษารรรมามีอาชีพทำนาอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด

บุคลิกภาพ

แดง เป็นคนสูงใหญ่ ผิวดำแดง สูงประมาณ 170 ซม.มีมนุษยสัมพันธ์ดี การพูดจาสุ่ม แต่บางครั้งพูดติด มองลักษณะภายนอกก็จะทราบว่าเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงแม้ว่าจะมีความรู้แค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่การตอบคำถามกับผู้สัมภาษณ์จะตอบคำถามให้เข้าใจง่าย สำเนียงในการตอบคำถามถึงแม้ว่าจะฟังดูแล้วเป็นสำเนียงของคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือแต่ฟังแล้วเข้าใจง่าย เป็นคนค่อนข้างที่จะมีความมั่นใจในตัวเอง ความคิดอ่านเป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว และหน้าที่การงาน

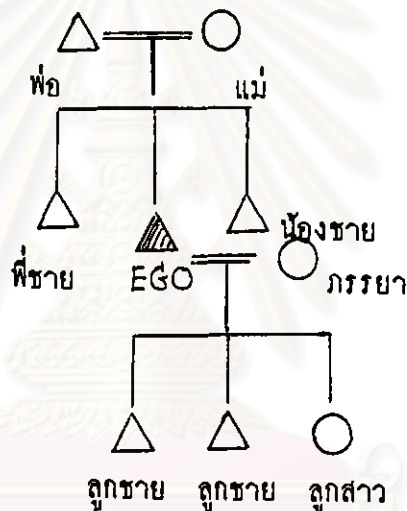
ประวัติชีวิต

ครอบครัวของแดงเมื่อครั้งเป็นเด็กเป็นครอบครัวที่ฐานะทางบ้านค่อนข้างจะยากจน พ่อ แม่ มีการศึกษาที่ไม่สูง ไม่มีความคิดที่ปลูกฝังว่าจะต้องเรียนสูง ในความคิดของพ่อ แม่ การศึกษาไม่มีความจำเป็นเท่าไร เรียนเท่าที่ทางราชการบังคับก็เพียงพอแล้ว หลังจากนั้นก็ออกมาช่วยทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว เมื่อแดงได้เรียนหนังสือความคิดที่จะต้องเรียนให้เก่งตั้งใจเรียนก็ไม่มีเท่าไร เนื่องจากได้รู้ตัวเองดีว่า อย่างไรก็ตามก็คงจะไม่เรียนสูงมากนัก หลังจากนั้นก็ต้องออกมา

ทำงาน ในช่วงนั้นอาชีพของครอบครัวแดงก็คืออาชีพทำนา ระหว่างที่แดงได้เรียนหนังสืออยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด ก็ได้ช่วยพ่อแม่ทำนาอยู่แล้ว สิ่งต่างๆเหล่านี้ได้ปลูกฝังให้กับแดงตลอดมา รวมทั้งการต่อสู้อชีวิตที่ติดตัวมาตั้งแต่เด็ก เมื่อแดงได้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แดงก็ได้ออกมาช่วยพ่อแม่ได้ทำนาอย่างเต็มตัว เมื่อทำไปรายไม่ดี ต้องการที่จะเปลี่ยนงานใหม่ พ่อแม่ก็เห็นด้วยเนื่องจากได้รู้สภาพปัญหา จึงยอมแดงเปลี่ยนงานใหม่ แต่งานในต่างจังหวัดไม่ค่อยมีงานให้ทำ จึงคิดที่จะมาทำงานที่กรุงเทพฯ และได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ โดยเข้ามาอยู่กับพี่ชายคนโต จากนั้นก็ได้อยู่ที่กรุงเทพฯตลอดมา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.9 ครอบครัวและเครือญาติแดง

แดงมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นผู้ชายทั้ง 3 คน แดงเป็นคนที่ 2 เนื่องจากแดงเป็นคนที่จิตใจโอบอ้อมอารี จึงมีความสนิทกับน้องชายคนสุดท้ายเนื่องจากชอบตามใจน้องจะไม่ขัดใจ แดงมีครอบครัวเมื่ออายุ 23 ปี ได้แต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนบ้านเดียวกัน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีบุตรด้วยกัน 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน ขณะนี้บุตรชายทั้ง 2 คนยังเรียนอยู่ แต่หญิง ยังไม่ได้เรียน อายุยังน้อย หลังจากที่ได้แต่งงานแล้ว แดงได้แยกครอบครัวกับพ่อ แม่ โดยมาอยู่กับภรรยา ปัจจุบันภรรยาของแดงอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ดกับลูก ภรรยา มีอาชีพทำนา ถึงแม้ว่าแดงจะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯแต่ครอบครัวของแดงก็มีความอบอุ่น ไม่มีปัญหากับภรรยาและลูกๆทุกคนเข้าใจกันดี ทราบคิดว่าได้เข้ามากรุงเทพฯเพื่อที่จะทำงาน แดงจะกลับบ้านที่จังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อไปเยี่ยมพ่อแม่ ภรรยาและลูกประมาณเดือนละ 1 ครั้งและจะนำเงินที่ได้จากการขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างมาให้ภรรยาประมาณเดือนละ 3-4 พันบาท และจะส่งให้กับพ่อแม่เป็นบางครั้ง เหลือไว้ใช้เองประมาณ 2-3 พันบาทสำหรับที่พักของแดงที่กรุงเทพฯนั้น ได้เช่าบ้านพักอยู่กับเพื่อนๆที่ได้ขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างด้วยกันและได้มาจากร้อยเอ็ด พักซอย

สวนหลวง 2 รวมกับเพื่อนๆอีกประมาณ 30 กว่าคน ค่าเช่าเฉลี่ยประมาณคนละ 300 บาท สำหรับพี่ชายคนโตของแดงก็มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องเช่นเดียวกันและเป็นผู้ที่ชักชวนให้แดงมาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง ส่วนน้องชายคนเล็กได้ทำงานโรงงานย่านจังหวัดสมุทรปราการ แดงกับพี่ชายคนโตได้พบกับตลอดแทบทุกวัน ส่วนน้องชายคนเล็กมักจะพบกันที่บ้านเวลาไปเยี่ยมพ่อแม่

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของแดง ส่วนใหญ่จะคล้ายกันโดยจะตื่นนอนเวลาประมาณ 02.00 น. หลังจากนั้นจะอาบน้ำแต่งตัวเพื่อเตรียมตัวที่จะมาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง จะมาถึงอยู่เวลาประมาณ 03.00 น.จากนั้นก็หาอาหารรับประทานส่วนใหญ่จะเป็นร้านที่อยู่ใกล้กับอุโมงค์หลังจุฬาซอย 7 เมื่อรับประทานอาหารเช้าเรียบร้อยแล้วก็จะขับรถออกรับจ้าง ส่วนใหญ่จะขับรับจ้างบริเวณตลาดวงเวียนใหญ่ ถนนสุรวงศ์ ถนนสีลม โดยในช่วงเวลาประมาณ 03.30 น.จะมาขับบริเวณถนนสีลมและบริเวณถนนสุรวงศ์ เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก รวมทั้งชาวต่างประเทศด้วย หลังจากนั้นเวลาประมาณ 05.00 น.ก็จะมารับลูกค้าประจำซึ่งเป็นแม่ค้าอยู่ที่ ตลาดวงเวียนใหญ่ ส่วนเวลากลางวันจะวิ่งทั่วไป ในบางครั้งก็จอด ส่วนมากจะจอดที่สวนลุมพินี เมื่อถึงเวลาประมาณ 12.00 น. ก็จะหาข้าวเที่ยงรับประทาน จนถึงเวลา 14.00 น.ก็จะนำรถมาคืนที่อยู่เพื่อให้คู่กะขับต่อไป หลังจากที่ได้นำรถมาคืนแล้วแดงก็จะกลับบ้านเพื่อกลับไปพักผ่อน จะไม่ออกไปที่ไหน ต้องการที่จะพักผ่อนจริงๆ มีความปวดเมื่อย จนถึงเวลาประมาณ 17.00 น. ก็จะออกมาหาอาหารเย็นรับประทาน จะออกมารับประทานนอกบ้าน จะไม่ทำเอง ในวันหนึ่งๆ แดงจะขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างจริงๆ จะใช้เวลาประมาณ 7-8 ชั่วโมง เวลาที่เหลือจะเป็นเวลารับประทานอาหารหรือเป็นเวลาที่จะเจอผู้โดยสาร สำหรับเหตุผลที่แดงชอบที่จะขับรถในเวลา 03.00-14.00 น. ก็เนื่องมาจากเห็นว่าในช่วงเวลาดังกล่าว รถไม่ติด อากาศเย็นสบาย ชีวิตประจำวันของแดงจะเหมือนกันตลอดแทบทุกวัน ในวันเสาร์ อาทิตย์ก็จะไม่หยุดทำงาน ยิ่งช่วงเวลาดั้นเดือนเป็นช่วงที่ทำรายได้มาก แดงจะต้องหารายได้ให้มากที่สุด เพราะรู้ว่ากลางเดือน รายได้จะลดน้อยลง แดงขับรถสามล้อเครื่องวิ่งรับจ้างแทบทุกวันจะไม่ค่อยที่จะหยุดงาน จะหยุดเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เช่นกลับไปเยี่ยมภรรยาและลูก เจ็บป่วย นอกจากนี้แล้วจะไม่หยุด

ประสบการณ์ในการขับรถสามล้อเครื่องของแดงไม่เคยถูกทำร้ายร่างกาย แดงหลีกเลี่ยงที่จะมีเรื่องอยู่แล้วเนื่องจากเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีหลีกเลี่ยงได้ควรที่จะหลีกเลี่ยง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ทุกวันนี้สภาพการจราจรติดขัดมากกว่าเมื่อ 3-4 ปีที่แล้วมาก จำนวนรถที่เพิ่มขึ้น และคนขับไม่มีมารยาททำให้เกิดปัญหาการจราจร ในบางครั้งสาเหตุของการจราจรติดขัดไม่ได้มาจากปริมาณรถที่มากแต่เกิดจากความเห็นแก่ตัวของผู้ขับรถ ที่แดงเคยกพบเห็นมาอย่างรถ 2 คันไม่พอใจกันก็จอดทะเลาะกัน จอดก็คขวางถนนทำให้รถที่ตามมาไม่สามารถเคลื่อนที่ได้จะจอดจอดตามไปด้วย หรือการขับรถที่ไม่มีมารยาทชอบที่จะขับปาดไปมา แต่จากการสังเกตเมื่อมีทางด่วนเปิดใช้สภาพการจราจรได้คล่องตัวมากขึ้น รถที่ชอบที่พฤติกรรมที่ไม่ดีที่เห็นอยู่ประจำก็มีรถประจำทางโดยเฉพาะรถมินิบัส รถจักรยานยนต์รับจ้าง รวมทั้งรถสามล้อเครื่องด้วย แต่ที่กล่าวมาไม่ใช่ว่ารถอื่นจะขับดี รถสามล้อเครื่องที่เห็นประจำที่ชอบทำผิดก็คือการจอดใน ที่ห้ามจอดเป็นการจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสาร จะเป็นเวลาไม่นาน แต่ก็ทำให้เกิดปัญหาการจราจร ได้แต่เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ เกี่ยวกับรถสามล้อเครื่องมีความเห็นว่าเป็นถึงแม้มีส่วนที่จะทำให้ปัญหาการจราจรแต่ก็ไม่ใช่สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาจะขึ้นอยู่กับตัวผู้ขับรถเอง รถสามล้อเครื่องเป็นรถที่คล่องตัวสามารถที่จะขับเข้าซอยได้ดีเป็นรถที่ส่งสินค้าให้กับแม่ค้าได้ดี ควรที่จะให้วิ่งอยู่ต่อไปไม่ควรที่จะยกเลิก สภาพความปลอดภัยก็ได้มาตรฐาน จากการที่ได้ขับมาก็รู้สึกว่ามี ความมั่นใจในการขับวันแต่จะขับด้วยความเร็วสูงมาก อีกอย่างเป็นอาชีพที่สุจริต เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่คนภาคตะวันออกเฉียงเหนือชอบ

คิดว่าการแก้ปัญหาการจราจร นั้นควรที่จะให้มีการผลิตรถใหม่ให้น้อยลงรถเก่าไม่ควรที่จะมาวิ่งได้ตลอดควรที่จะจำกัดเวลาวิ่ง หรืออย่างรถบรรทุกก็เช่นกันควรที่จะจำกัดเวลาวิ่งให้น้อยลง ควรที่จะกวดขันจับกุมรถที่ขับโดยไม่มีการมารยาทและชอบทำผิดกฎจราจร

การประกอบอาชีพ

เมื่อแดงได้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเด่นราชวิทยาคมแล้วก็ออกมาช่วยพ่อแม่ทำนา หลังจากที่ได้ทำนาและคิดว่าอาชีพทำนารายได้ไม่ดีเท่าที่ควร ไม่เพียงพอเนื่องจากมีรายได้เพียงครั้งเดียวต่อปี ถ้าปีใดไม่ได้ข้าวก็จะไม่มีรายได้ ควรที่จะเปลี่ยนงานอื่นทำใหม่แดงพยายามที่จะหางานที่ต่างจังหวัดแต่ก็ไม่มียานที่รายได้ดีให้ทำ จึงเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ในครั้งแรกที่เข้ามา แดงพักกับพี่ชายและได้สมัครเข้าทำงานในโรงงานเย็บเสื้อผ้าแถวตลาดโบ๊เบ๊ แต่พี่ชายได้ไปขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง ทำงานที่โรงงานรายได้ก็พออยู่ได้แต่ไม่มีเหลือเก็บจึงได้ปรึกษากับพี่ชายและเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้กับพี่ชายที่ขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง รายได้พี่ชายคิดว่าจึงเปลี่ยนมาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง โดยเข้ามาขับที่อุทยานจันทบุรี 7 จนถึงปัจจุบัน ในการหัดขับ

รถที่ขายเป็นผู้หัดขับให้หัดไม่นานก็สามารถที่จะขับได้เนื่องจากมีพื้นฐานของการขับรถยนต์อยู่แล้ว จึงขับไม่ยาก เมื่อสามารถที่จะขับรถสามล้อเครื่องแล้วก็กลับไปทำใบอนุญาตขับขี่ที่ขนส่งจังหวัดร้อยเอ็ดและกลับมาวิ่งรับส่งผู้โดยสาร ในการขับรถจะขับไปเรื่อยๆ จะจอดน้อย แดงเลือกที่จะขับรถในช่วงเวลา 03.00 น.-14.00 น. ตลอดเนื่องจากเห็นว่าเป็นช่วงเวลาที่รถไม่ติดมากอากาศเย็น ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นพวกแม่ค้า นักท่องเที่ยวทั้งเที่ยวในเวลากลางวันและเวลากลางคืน ส่วนลูกค้าประจำก็มีบ้างเป็นแม่ค้าที่ตลาดวงเวียนใหญ่ซึ่งจะรับส่งกันเป็นประจำในเวลาเช้ามืดโดยทั่วไปแล้วรายได้ในแต่ละวัน รายได้เฉลี่ยวันละ 200-300 บาทซึ่งยังไม่เพียงพอเท่าไรเพราะจะต้องส่งให้กับภรรยาและลูกประมาณเดือนละ 3,000-4,000 บาทและเหลือไว้ใช้เองประมาณเดือนละ 2,000-3,000 บาท รายได้จากการวิ่งรับส่งผู้โดยสารเฉลี่ยแล้วประมาณเที่ยวละ 30-40 บาทระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตรแต่ก็ไม่แน่นอนนอนช่วงเวลารถติดราคาอาจจะต้องสูงขึ้นตั้งแต่ขับรถสามล้อเครื่องมารายได้สูงสุดที่ได้รับในหนึ่งวัน ประมาณ 1,000 บาท ในช่วงเทศกาล เมื่อเทียบรายได้เมื่อ 3 เดือนที่แล้วกับ 3 เดือนนี้รายได้ 3 เดือนหลังจะดีกว่าส่วนรายได้อื่นที่นอกเหนือจากการขับรถสามล้อเครื่องจะมีไม่มากโดย แดงได้ปลูกผักเป็นอาชีพเสริมอยู่ที่บ้านจังหวัดร้อยเอ็ด ภรรยาและลูกเป็นคนดูแล แดงจะกลับไปดูประมาณเดือนละครั้ง

สำหรับอุบัติเหตุสามล้อเครื่องที่ขับอยู่ทุกวันนี้มีข้อตกลงเหมือนกับอู่โดยทั่วไปกรณีการเกิดอุบัติเหตุถ้าผลคือออกมาแล้วว่าเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ให้ถ้ามีปัญหาทางอู่จะสำรองจ่ายให้ก่อนถ้าเป็นฝ่ายผิดทางอู่รถได้ทำประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้กับรถสามล้อเครื่องทุกคันทางประกันภัยจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหายกรณีรถเสียหายทางอู่จะช่อมให้โดยจะมีช่างของอู่เป็นผู้ช่อมให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ปัญหาในการขับรถของแดงก็มีพอสมควร ในระยะเริ่มแรกที่ขับรถสามล้อเครื่องจะมีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทาง เวลาผู้โดยสารว่าจ้างบ้างครั้งไปไม่ถูกจะต้องคอยถามผู้โดยสารตลอดแต่ก็ไม่เกิดขึ้นบ่อยนักเวลานานเข้าแดงก็สามารถจดจำเส้นทางได้โดยเฉพาะบริเวณหัวลำโพงตลาดโบ๊เบ๊ วงเวียนใหญ่ แดงจะมีความชำนาญในเส้นทางมาก

สำหรับในเรื่องสุขภาพตั้งแต่ขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างมาสุขภาพร่างกายไม่ค่อยมีปัญหาร่างกายแข็งแรงจะมีเพียงเจ็บป่วยเล็กน้อยเท่านั้นและความปวดเมื่อยหลังจากการขับรถแต่เมื่อได้นอนพักผ่อนก็จะหายไป

ชีวิตในอนาคต

แดงคิดว่าจะยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องไปอีกประมาณ 3 ปีก็จะเลิกและจะกลับไปอยู่บ้านที่ต่างจังหวัดกับครอบครัว โดยจะไปทำสวนทำไร่ในช่วงนี้จะเก็บเงินเพื่อเป็นทุนไว้ก่อน

สัมภาษณ์ผู้ขับรถตามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์

นายคำ

ผู้สัมภาษณ์

ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่

บริเวณหลังศูนย์การค้ามาบุญครอง แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 16.00 น.

ลักษณะทางสังคม

คำ เป็นชายไทย อายุ 32 ปี เกิดที่ ต.นาสีนวล อ.ห้วยเม็ก จ.กาฬสินธุ์ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนนาสีนวล ปัจจุบันมีอาชีพขับรถตามล้อเครื่องรับจ้างและมีอาชีพเสริมคือรับจ้างล้างจานในร้านอาหาร ได้ค่าจ้างวันละ 150 บาท มีครอบครัวแล้ว แต่ยังไม่เป็นบุตรแต่อย่างใดครอบครัวของคำเป็นครอบครัวที่ชีวิตความเป็นอยู่เป็นแบบเรียบง่าย ครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว ภรรยาของคำมีอาชีพเป็นแม่บ้านที่โรงงาน เป็นชาวกาฬสินธุ์ เช่นเดียวกัน มีนิสัยชอบความเป็นอยู่แบบเรียบง่ายทั้ง 2 คนครอบครัวของคำไม่ค่อยจะมีสังคมนับบุคคลภายนอกมากนักจะมีก็กลุ่มที่มีอาชีพขับรถตามล้อเครื่องเหมือนกันที่มาจากจังหวัดกาฬสินธุ์

บุคลิกภาพ

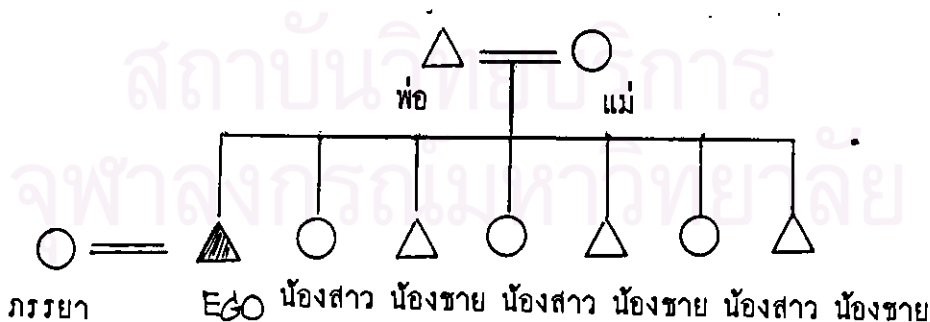
คำ เป็นคนพูดไม่ค่อยชัด แต่เสียงจะดังพอสมควร มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ถึงแม้ว่าจะมีความรู้แค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ ความคิดความอ่านรวดเร็ว สำเนียงการพูดออกสำเนียงทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงประมาณ 165 ซม. รูปร่างหอมบาง ผิวคล้ำ การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย สุภาพเมื่อเทียบกับผู้มีอาชีพขับรถตามล้อเครื่องเหมือนกัน การตอบคำถามที่เกี่ยวกับครอบครัว มักจะพูดให้รายละเอียดมาก และพูดถึงความยากลำบากบ่อย

ประวัติชีวิต

ในหมู่บ้านของคำที่ ต.นาสีนวล อ.ห้วยเม็กจ.กาฬสินธุ์ ชาวบ้านมีความคิดที่คล้ายกันในการดำเนินชีวิต คือไม่ต้องมีการศึกษาที่สูงนักเพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับ ก็เพียงพอแล้ว หลังจากนั้นมาช่วยกันทำมาหากินก็ไม่ถึงกับต้องจบการศึกษาระดับปริญญา รวมถึงครอบครัวของคำก็มีความคิดเช่นเดียวกัน ตัวคำเองก็รู้ตัวดีว่าเมื่อจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วก็จะต้องออกมาทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงน้องและพ่อแม่ เป็นการแบ่งเบาภาระครอบครัว คำเองก็ไม่คิดที่จะน้อยใจอะไรกับระดับการศึกษาของตัวเอง เนื่องจากชาวบ้านที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันส่วนใหญ่ระดับการศึกษาก็ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนงานที่ชาวบ้านให้ความสำคัญนอกจากอาชีพทำนาที่บ้านเกิดแล้วก็คืองานอะไรก็ได้ที่เข้ามาทำในกรุงเทพฯ เนื่องจากที่จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่มีงานทำ งานส่วนใหญ่รายได้จะน้อย จึงต้องทำให้ต้องเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ ที่มีรายได้ดีกว่า บิดามารดาของคำก็มีความคิดเช่นเดียวกันนี้ หลังจากที่คำได้ศึกษาจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ช่วยพ่อแม่ ทำนาที่จังหวัดกาฬสินธุ์บ้านเกิดเป็นเวลาหลายปี หลังจากนั้นก็ได้เปลี่ยนอาชีพมาเป็นคนรับจ้างแบกของตามขนส่งต่างจังหวัด และต่อมาได้เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ กับเพื่อนๆ ชีวิตของคำส่วนใหญ่จะมีแต่ความลำบากการขับรถสามล้อเครื่องของคำก็ถือว่าเป็นอาชีพที่มีความสบายแล้วสำหรับคำ

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.10 ครอบครัวและเครือญาติคำ

คำมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 7 คน เป็นหญิง 3 คน ชาย 4 คนคำเป็นคนโต ครอบครัวยุคก่อนมีความสนิทกัน โดยเฉพาะคำเองนั้นมีความสนิทสนมกับน้องคนสุดท้อง เนื่องจากอายุยังน้อยเพียงแค่ 8 ปี คำเคยเลี้ยงดูตลอด คำแต่งงานเมื่ออายุ 23 ปี ซึ่งภรรยาของคำเป็นคนจังหวัดกาฬสินธุ์เช่นเดียวกัน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันยังพักอาศัยอยู่ด้วยกันที่ แถวเจริญผล เป็นห้องเช่าคำได้เช่าในราคาเดือนละ 1,500 บาท คำจะกลับมาหาพ่อแม่และน้องๆที่บ้านตำบล นาสีนวน จังหวัดกาฬสินธุ์ เฉพาะช่วงเทศกาล เช่นปีใหม่ สงกรานต์ คำไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างไร มีความเข้าใจกันดีกับภรรยา หลังจากเลิกงานจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับครอบครัว การพักผ่อนของคำจะอยู่ที่ห้องพักไม่ออกไปข้างนอกนานจะไปสักครั้งเช่นออกไปซื้อของกับภรรยา แต่ส่วนใหญ่ภรรยาจะเป็นผู้ซื้อ การรับประทานอาหารภรรยาของคำจะทำเองแต่บางครั้งก็ซื้ออาหารสำเร็จรูป

ชีวิตประจำวัน

คำจะตื่นนอนเวลาประมาณ 05.00 น. หลังจากนั้นก็จะอาบน้ำแต่งตัว หาอาหารรับประทานและมารับรถสามล้อเครื่องที่อยู่แถววัดวงแห เวลาประมาณ 05.00 น.ของทุกวัน หลังจากมารับรถแล้วก็จะขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นบริเวณเขาวราช จนกระทั่งเวลาประมาณ 12.00 น. ก็จะรับประทานอาหารเช้า โดยหาตามสถานที่สะดวก ง่ายและประหยัด จนถึงเวลา ประมาณ 15.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่อยู่ให้ผู้ขับขี่รับรถกะใหม่มาขับแทนและจะหาข้าวรับประทานอีกครั้ง จากนั้นก็จะกลับไปพักผ่อนที่บ้านบางวันก็ช่วยภรรยาทำกับข้าว แต่ในวันที่มีขจัดก็จะไม่ช่วยจะนอนพักผ่อนก่อนถึงเวลาประมาณ 20.00 น. ก็จะรับประทานอาหารกับภรรยาที่ห้อง เมื่อรับประทานอาหารเช้าก็นั่งพักผ่อนคุยกับภรรยา ดูโทรทัศน์ เวลาประมาณ 22.00 น. ก็จะเข้านอนพักผ่อนเพื่อที่จะมารับรถสามล้อเครื่องในวันรุ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจะเป็นอย่างนี้ประจำแทบทุกวัน อาจจะเรียกได้ว่าชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ต้นเดือน กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ในการขับรถรับจ้างวันหนึ่ง ๆคำจะขับรถช่วงระหว่างเวลา 06.00 น.. ถึงเวลา 15.00 น. เนื่องจากเห็นว่าขับในเวลากลางวันจะมีรายได้ดี จากคนทำงานทั่วไป ไม่ต้องที่จะมาคอยหลับนอน เวลากลางคืนจะง่วงนอน คำจะใช้เวลาในการขับจริงแต่ละวันประมาณ 8 ชั่วโมง เพราะร่างกายทนความปวดเมื่อยไม่ไหว และบางช่วงเวลาจะต้องพักกินข้าว และจอดรอผู้โดยสารตามสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะหน้าศูนย์การค้ามานูญครอง ใน 1 เดือน คำขับรถแทบทุกวันวันจะมีหยุดบ้างก็น้อยมากประมาณ 3 - 4 วัน วันที่หยุดส่วนใหญ่จะออกไปพักผ่อนนอกบ้านพัก เช่นเดินเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าหรือสวนสาธารณะแล้วแต่โอกาส ในบางครั้งก็จะกลับบ้านต่างจังหวัด เพื่อกลับไปหาพ่อแม่

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายจากการวิ่งรับส่งผู้โดยสารและไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไปแต่อย่างใด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ปัญหาการจราจรเป็นปัญหาที่น่าจะรีบแก้ไข นายทุกคนไม่ว่าใครเมื่อได้เข้ามาแล้วได้แต่พูดว่าจะแก้ปัญหการจราจร แต่ไม่เห็นสำเร็จเลยแม้แต่คนเดียว ได้แต่พูดถ้าแก้ไขอย่างจริงจังน่าจะสำเร็จอย่างน้อยก็จะดีขึ้น เมื่อการจราจรติดขัดรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่องก็จะได้น้อยไปด้วย เนื่องจากรถวิ่งได้น้อยเที่ยว เวลาส่วนใหญ่ก็จะต้องเสียไปกับสภาพปัญหาการจราจร นำที่จะออกมาตรการแก้ไขโดยด่วน จะใช้วิธีการใดก็ได้ ในส่วนตัวเห็นว่าแก้ปัญหโดยสลับเวลาในการทำงานน่าจะได้ผล และจับกุมรถที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร

รถสามล้อเครื่อง คำเห็นว่าเป็นรถที่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจร แต่จะน้อยกว่ารถมินิบัส ที่เห็นบ่อยเกี่ยวกับพฤติกรรมของรถสามล้อเครื่องที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรคือการจอด รับ ส่ง ผู้โดยสาร ทำให้กีดขวางการจราจรบ้างเป็นบางครั้ง ถ้าเป็นช่วงเวลาเร่งด่วนหรือช่วงเวลาที่ปริมาณรถมากการจอดรับส่งผู้โดยสารไม่ถูกที่ทำให้กีดขวางการจราจร การติดขัดของรถก็จะตามมาแต่ก็ไม่ใช่มียรถสามล้อเครื่องเพียงอย่างเดียวที่มีพฤติกรรมการขับขี่ยที่เป็นสาเหตุของปัญหาการจราจร ยังมีรถประเภทอื่นอีกที่มีพฤติกรรมทำให้เกิดปัญหาการจราจร เช่น รถยนต์ส่วนบุคคลที่มีจำนวนมากเกิน รถบรรทุก 10 ล้อ ทำให้รถอื่นวิ่งด้วยความเร็วต่อเนื่องไม่ได้ เมื่อเข้ามาวิ่งในบริเวณท้องถนนก็จะทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดตามมา

คำถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบ่อยพอสมควรโดยมากเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมข้อหาไม่ติดแผ่นป้าย พ.ร.บ.บุคคลที่ 3 แต่คำก็ใช้วิธีติดสินบนให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในครั้งละ 100 บาท บางวันเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมถึง 3 ครั้ง น้อยครั้งที่คำจะเสียค่าปรับทางใบสั่งเนื่องจากเห็นว่ามีความสูงกว่าถ้าไปเสียค่าปรับที่สถานีตำรวจราคาจะสูง ในวันนั้นแทบจะไม่ได้เงินเลยอาจถึงกับขาดทุน บางคนติดสินบนให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจครั้งละ 200-300 บาท

การประกอบอาชีพ

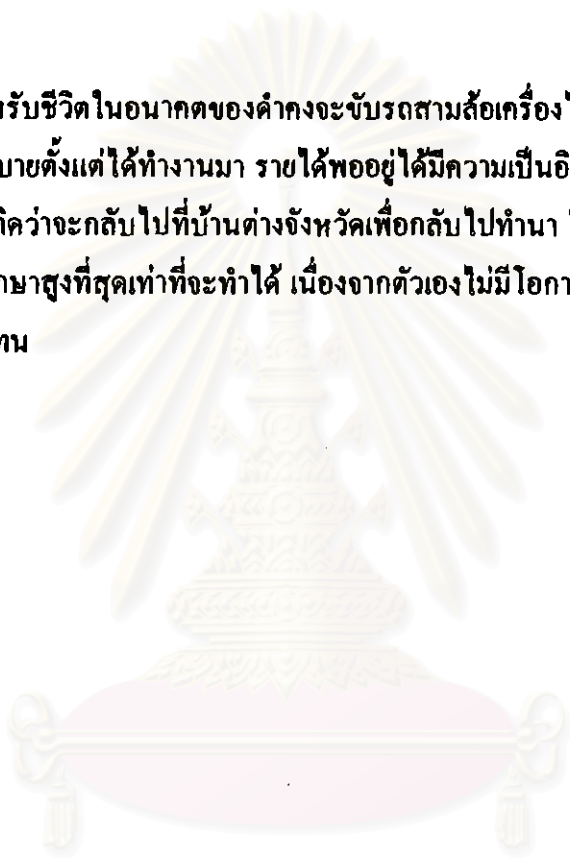
เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่บ้านเกิดแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อแต่อย่างใดเนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน และเป็นพี่ชายคนโตต้องออกมาทำงานเลี้ยงครอบครัว จึงได้เลิกเรียนและได้ช่วยพ่อแม่ทำนา ที่บ้าน หลังจากได้ทำนาสักกระยะหนึ่งก็คิดอยากจะทำอาชีพเนื่องจากเห็นว่าทำนารายได้คงไม่เพียงพอแน่นอน จะทำงานที่จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่มีงานให้ทำจึง

ชักชวนเพื่อนๆ ทำงานรับจ้างเกี่ยวกับแบกของตามขนส่งต่างจังหวัด ทำมาๆ ร่างกายสู้ไม่ไหว รายได้ก็ไม่คุ้มจึงคิดจะมาหางานทำที่กรุงเทพฯ ในครั้งแรกเข้ามาหางานทำกับเพื่อน ๆ ในย่าน วงเวียน 22 ซึ่งบริเวณดังกล่าวจะมีรถสามล้อเครื่องเป็นจำนวนมาก ก็ได้รู้จักกับคนขับรถ สามล้อเครื่อง คำได้คุยกับผู้ขับรถสามล้อเครื่องเห็นว่ารายได้ดีกว่าจึงหันมาขับรถสามล้อเครื่อง มาถึงปัจจุบันในอู่ดังกล่าว ส่วนใหญ่คำจะขับที่ย่านเขาวราช หัวลำโพง สนามหลวง ปีนเกล้าถูกค้า ส่วนใหญ่จะเป็นพวกนักเรียน คนทำงาน ในเวลากลางวัน ในการเช่ารถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 270 บาท (06.00-15.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของอู่นี้ คำจะต้องมารับรถที่อู่ เวลา 06.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 15.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะ ที่อู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกันเลย กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางอู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากรถ เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ ชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเงินให้กับ ทางอู่ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันจะมี ประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ จนถึงปัจจุบันนี้คำยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อู่นี้ขับรับจ้างอยู่ ไม่เปลี่ยนแปลงการรับส่งผู้โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 1.5 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาค่าจ้างประมาณ 20-30 บาท/เที่ยวแต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนสำหรับราคาค่าจ้าง แล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูง คือช่วงเวลา ประมาณ 08.00 น.- 10.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่รับ ส่ง แม่ค้าและนักเรียน นักศึกษา ส่วนรายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ใน 1 กะ คือ 400-500บาท ในช่วง เทศกาล สำหรับวันธรรมดารายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ 200-300 บาท แต่หากคิดใน 1 เดือน หักวันหยุดด้วยแล้ว รายได้เฉลี่ยที่หักค่าใช้จ่ายแล้วไม่ว่าจะเป็นค่าเช่ารถ ค่าอาหาร มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 8,000 บาท ซึ่งยังไม่เพียงพอ โดยคำจะส่งเงินให้กับ พ่อแม่และน้องๆ ที่ต่างจังหวัด เดือนละ 1,000 บาท และจะเหลือเก็บไว้ใช้เอง กับภรรยาประมาณ 7,000 บาท คำมีรายได้อื่น ๆ เสริมนอกเหนือจากรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่อง คือรับจ้างล้าง งานตามร้านอาหารจะได้ประมาณวันละ 150 บาท เมื่อเทียบรายได้ระหว่างเมื่อ 3 เดือนที่แล้ว กับ 3 เดือนนี้ รายได้ 3 เดือนหลังดีกว่ารายได้เมื่อ 3 เดือนก่อนคำ ประสบปัญหาในการจดจำเส้นทาง หรือสถานที่ต่างๆบ้างในช่วงเริ่มขับรถใหม่ ๆ แต่คำก็จะสอบถามกับผู้โดยสารในเส้นทางที่คำไม่ คำนึงเคยและจะจดจำเส้นทางไว้ในกาขับรถสามล้อเครื่องคำไม่ขับวิ่งไปตลอดในบางเวลา ก็จอดรอ รับผู้โดยสารส่วนใหญ่จะจอดที่ศูนย์การค้ามานูญครอง

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่มาอีคอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิดจากการขับรถ มีบ้างเหมือนกันร่างกายทรุดโทรมขึ้นแต่ก็เป็นเรื่องการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ และระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมา ก็ยังเคยเกิดอุบัติเหตุบ้างแต่ก็ไม่บ่อยมากนัก ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรมากมาย

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของคำคงจะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกนาน เนื่องจากเห็นว่า เป็นอาชีพที่มีความสบายตั้งแต่ได้ทำงานมา รายได้พออยู่ได้มีความเป็นอิสระ เมื่อเลิกอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างคิดว่าจะกลับไปที่บ้านต่างจังหวัดเพื่อกลับไปทำนา ในอนาคตได้วางแผนไว้ถ้ามีโอกาสจะให้ลูกมีการศึกษาสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากตัวเอง ไม่มีโอกาสที่จะเรียนควรที่จะส่งลูกให้มีการศึกษาที่สูงแทน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายเขียว
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณหลังศูนย์การค้ามานูญครอง แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน
 กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 17.00 น.

ลักษณะทางสังคม

เขียว เป็นชายไทย อายุ 48 ปี เกิดที่ ต.ดอนแรด อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนหารฮี ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอย่างเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตร ชาย 4 คน คนโตอายุ 20 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คนที่ 2 อายุ 19 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คนที่ 3 อายุ 18 ปี จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และคนที่ 4 กำลังเรียนที่โรงเรียนดอนแรดวิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อายุ 17 ปี ครอบครัวของเขียวเป็นครอบครัวที่ชีวิตความเป็นอยู่เป็นแบบเรียบง่าย ครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว ภรรยาของเขียวมีอาชีพทำนา อยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ ภรรยาเป็นชาวสุรินทร์ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เช่นเดียวกัน มีนิสัยชอบความเป็นอยู่แบบเรียบง่ายเช่นเดียวกันกับเขียว ครอบครัวของเขียวไม่ค่อยที่จะมีสังคมกับบุคคลภายนอกมากนักส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้กัน ส่วนตัวเขียวเองส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีอาชีพขับรถเช่นเดียวกันที่มาจากจังหวัดสุรินทร์

บุคลิกภาพ

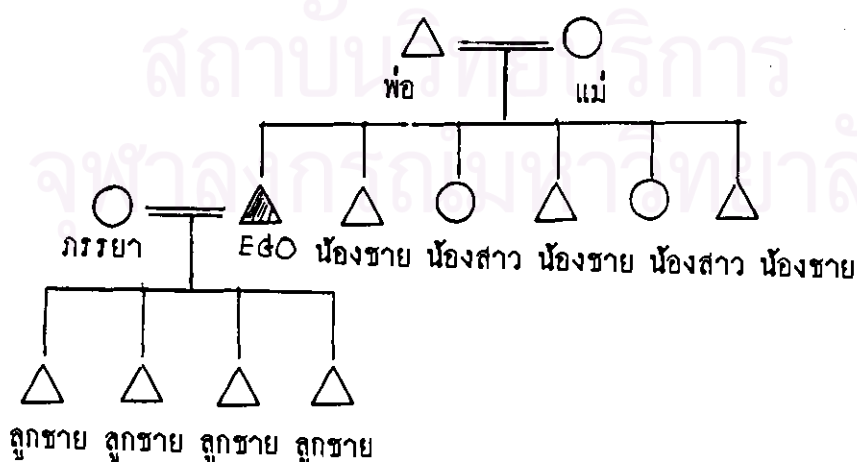
เขียว เป็นคนพูดเสียงเบา ไม่ค่อยขี้ด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและหน้าที่การสัมภาษณ์จะต้องอธิบายคำถามบ่อย สำเนียงการพูดออกสำเนียงทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงประมาณ 165 ซม. รูปร่างผอมบาง ผิวดำแดง การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย สุภาพ และพูดถึงความยากลำบากเกี่ยวกับอาชีพขับรถสามล้อเครื่องบ่อย

ประวัติชีวิต

เขี้ยวถูกปลูกฝังค่านิยมจากคนในหมู่บ้านและพ่อแม่ว่า ไม่ต้องมีการศึกษาที่สูงนักเพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับ ก็เพียงพอแล้วหลังจากนั้นมาช่วยกันทำมาหากินก็ไม่ถึงกับต้องจบการศึกษาสูงบางคนมีการศึกษาสูงยังหางานทำไม่ได้ ตัวเขี้ยวเองก็ไม่ต้องการศึกษาที่จะเรียนสูงมากนัก เป็นคนที่เรียนหนังสือไม่ค่อยเก่ง ก็รู้ตัวว่าเมื่อจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วก็คงจะต้องออกมาทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงน้องและพ่อ แม่ เป็นการแบ่งเบาภาระครอบครัว เขี้ยวเองก็ไม่คิดที่จะน้อยใจอะไรกับระดับการศึกษาของตัวเอง ไม่ได้สนใจเสียด้วยซ้ำไป เนื่องจากชาวบ้านที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันส่วนใหญ่ระดับการศึกษาก็ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 งานที่ชาวบ้านให้ความสำคัญนอกจากอาชีพทำนาที่บ้านเกิดแล้วก็คืองานอะไรก็ได้ที่เข้ามาทำในกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่าส่วนใหญ่แล้วคนที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ จะมีเงินและส่งมาให้พ่อแม่ได้ใช้ และในจังหวัดสุรินทร์ไม่มีงานทำ ส่วนใหญ่รายได้จะน้อยจึงต้องเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ ที่มีรายได้ดีกว่า บิดามารดาของเขี้ยวมีความคิดเช่นเดียวกันนี้ หลังจากที่ได้ศึกษาจนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก็ได้เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ โดยครั้งได้ได้เข้ามาอยู่กับเพื่อนซึ่งมีที่ชายได้เข้ามาทำงานอยู่ก่อนแล้ว เขี้ยวได้เข้ามาที่กรุงเทพฯ ได้เข้ามาทำงานโรงงานย่านเตาปูน ทำอยู่นานไม่มีเงินเก็บ จึงหันมาขับรถสามล้อเครื่องตั้งแต่นั้นมา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.11 ครอบครัวและเครือญาติ เขี้ยว

เขียวมี่พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 6 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 2 คน สำหรับเขียวเป็นคนโต ครอบครัวของเขียวมีความสนิทกัน โดยเฉพาะเขียวเองนั้นมีความสนิทสนมกับน้องคนที่สอง เนื่องจากนอนด้วยกันบ่อยและเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯด้วยกัน เขียวแต่งงานอายุ 20 ปี ซึ่งภรรยาของเขียวเป็นคนจังหวัดสุรินทร์เช่นเดียวกัน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันแยกกันอยู่ ภรรยาอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ มีบุตรด้วยกัน 4 คน เป็นชายทั้งหมด เขียวพักอยู่ที่กรุงเทพฯ แถวเจริญผล เป็นห้องเช่าค่าได้เช่ากับญาติในราคาเดือนละ 2,000 บาท เขียวจะกลับมาหาพ่อแม่และน้องๆและภรรยาที่บ้านตำบล คอนแวนต์ อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ไม่บ่อยมากนัก จะกลับเฉพาะช่วงเทศกาล เช่นปีใหม่ สงกรานต์ แต่ก็ไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด มีความเข้าใจกันดีกับภรรยา และลูก การพักผ่อนของเขียวจะอยู่ที่ห้องพักไม่ออกไปข้างนอกนานจะไปสักครั้งเช่นออกไปซื้อเครื่องใช้ส่วนตัว การรับประทานอาหารจะซื้ออาหารสำเร็จรูปตลอด

ชีวิตประจำวัน

เขียวตื่นนอนเวลาประมาณ 15.00 น. หลังจากนั้นก็จะอาบน้ำแต่งตัว หาข้าวรับประทานและมารับรถสามล้อเครื่อง ที่แถววัดตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ เวลาประมาณ 16.00 น.ของทุกวัน หลังจากที่ได้รับรถแล้วก็หาข้าวรับประทานจากนั้นก็จะขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะจอดรอตามจุดต่างๆที่เห็นว่าจะได้ผู้โดยสาร เช่นบริเวณตลาดเก่าเขาวราช จนกระทั่งเวลาประมาณ 24.00 น.ผู้โดยสารจะน้อย ก็จะได้รับประทานอาหารอีกครั้งโดยหาตามสถานที่สะดวก ง่ายและประหยัดก็จะขับวิ่งรับจ้างต่อ จนถึงเวลาประมาณ 05.00น. ก็จะนำรถมาส่งที่ผู้ เพื่อให้ผู้ที่ขับรถกะใหม่มาขับแทนและจะหาอาหารรับประทานอีกครั้ง จากนั้นก็จะกลับไปพักผ่อนที่บ้านกว่าจะได้นอนเวลาประมาณ 07.00 น. จะนอนพักผ่อนก่อน ถึงเวลาประมาณ 15.00 น.ก็ ซึ่งจะเป็นอย่างนี้ประจำแทบทุกวัน อาจจะเรียกได้ว่าชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ต้นเดือน กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆเขียวจะขับรถช่วงระหว่างเวลา 16.00 น. ถึงเวลา 05.00 น. เนื่องจากเห็นว่าขับในเวลาดังกล่าวช่วงเช้าอากาศจะเย็นสบาย เขียวจะใช้เวลาในการขับจริงแต่ละวันประมาณ 8 ชั่วโมง เพราะร่างกายทนความปวดเมื่อยไม่ไหว และบางช่วงเวลาจะต้องพักผ่อนข้าว และจอดรอผู้โดยสารตามสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะตลาดเก่าเขาวราชเพื่อรอรับลูกค้าที่เป็นขาประจำ ใน 1 เดือน เขียวจะขับรถแทบทุกวันวันจะมีหยุดบ้างก็น้อยมากประมาณ 2-3 วัน เป็นการพักผ่อน ส่วนใหญ่จะนอนพักอยู่ที่บ้าน จะมีเป็นบางครั้งเหมือนกันที่ไปเที่ยวกลางคืนคือไปเที่ยวที่คาเฟ่แถวเขาวราช ในบางครั้งก็จะกลับบ้านต่างจังหวัด เพื่อกลับไปหาภรรยาและลูก

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา เคยถูกทำร้ายร่างกายขณะวิ่งรับส่งผู้โดยสารแต่ไม่ทราบสาเหตุและไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์สินเอาเงินไปแต่อย่างใดมีผู้โดยสารไม่ยอมจ่ายค่าโดยสารบ้างเหมือนกัน แต่เขี้ยวก็ไม่ว่าอะไร

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ปัญหาการจราจรเป็นปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไขโดยคว่นรัฐบาลทุกสมัยไม่ว่าใครเมื่อได้เข้ามาแล้วได้แต่พูดว่าจะแก้ปัญหการจราจร แต่ไม่เห็นสำเร็จเลยแม้แต่คนเดียวได้แต่พูด ถ้าแก้ไขอย่างจริงจังและผู้ใช้รถใช้ถนนร่วมมือน่าจะสำเร็จอย่างช้อยก็จะดีขึ้น เมื่อการจราจรติดขัดรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่องก็จะได้น้อยไปด้วย เนื่องจากวิ่งได้น้อยเที่ยว เวลาส่วนใหญ่ก็จะต้องเสียไปกับสภาพปัญหาการจราจร น่าที่จะรีบแก้ไขโดยคว่น จะใช้วิธีการใดก็ได้ในส่วนตัวเห็นว่าการแก้ปัญหาโดยห้ามรถอื่นวิ่งในช่องทาง巴士เลน จุดกลับรถควรที่จะกำหนดให้เหมาะสมในบางจุด ขยายถนนให้พื้นที่มีมากขึ้น และจับกุมรถที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรชอบฝ่าฝืน

รถสามล้อเครื่อง เขี้ยวเห็นว่าเป็นรถที่ไม่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจร โดยให้ข้อคิดว่าถ้าไม่มีรถสามล้อเครื่องแล้วรถจะไม่ติดหรือไม่คิดว่ารถจะติดเหมือนเดิม จึงคิดว่าสาเหตุที่แท้จริงไม่น่าจะเกิดจากรถสามล้อเครื่อง อาจจะเกิดจากรถหลายประเภท ปริมาตรรถที่มีมากเกินไปสำหรับรถที่ขับแล้วมีนิสัยไม่ดี ไม่ชอบปฏิบัติตามกฎจราจรเห็นว่ารถมินิบัส รถจักรยานยนต์ รถบรรทุก 10 ล้อ ไม่ควรที่จะให้เข้ามาวิ่งเขตด้านใน ทำให้รถอื่นวิ่งด้วยความเร็วต่อเนื่องไม่ได้เมื่อเข้ามาวิ่งในบริเวณท้องถนนก็จะทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด

เขี้ยวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไม่บ่อยมากนัก ส่วนมากไม่ใช่ข้อหาเกี่ยวกับการจับถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเกี่ยวกับตัวสภาพรถไม่สมบูรณ์มากกว่า แต่เขี้ยวเองก็ยอมรับโดยดีไม่มีข้อโต้แย้ง แต่ในบางครั้งก็คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะผ่อนผันกันบ้างเนื่องจากไม่คิดว่าจะทำให้เกิดปัญหาการจราจร เขี้ยวยอมที่จะเสียค่าใบสั่งโดยตลอด หากถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในวันนั้นแทบจะไม่ได้เงินเลยอาจถึงกับขาดทุน ถ้ารายได้จะเหลือก็ไม่มาก

การประกอบอาชีพ

เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่บ้านเกิดแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อแต่อย่างใดเนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน และเป็นพี่ชายคนโตต้องออกมาทำงานเลี้ยงครอบครัว จึงได้เลิกเรียนและได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ โดยได้ชักชวนเพื่อนๆ เข้ามาทำงานด้วยกัน ครั้งแรกได้เข้า

มาทำงานที่โรงงานย่านเตาปูน ทำแล้วรายได้ไม่เพียงพอ จึงได้เปลี่ยนงานใหม่ เขียวได้พยายามหางานใหม่และเพื่อนที่ขับสามล้อเครื่องอยู่ก่อนก็ได้ชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่อง โดยมาขับที่อู่วัดควงแบกก่อน ต่อมาเพื่อนได้ย้ายมาอยู่ที่อู่ในปัจจุบันก็เลยย้ายตามเพื่อนมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เขียวขับที่ย่านเขาวราช ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นพวกแม่ค้า นักเรียนในการเช่ารถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 260 บาท (16.00-05.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของอู่นี้ เขียวจะต้องมารับรถที่อยู่เวลา 16.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 05.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะที่อู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกันเลย กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางอู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากรถ เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดเชยค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเงินให้กับทางอู่ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ จนถึงปัจจุบันนี้เขียวยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อู่นี้ขับรับจ้างอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง การรับส่งผู้โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 1.5 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาค่าจ้างประมาณ 30 บาท/เที่ยว แต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนสำหรับราคาค่าจ้างแล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูง คือช่วงเวลาประมาณ 16.00 น.- 20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่รับ ส่ง แม่ค้าและนักเรียน นักศึกษา ส่วนรายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ใน 1 กะ คือ 500 บาท ในช่วงเทศกาล สำหรับวันธรรมดารายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ 250 บาท แต่หากคิดใน 1 เดือน หักวันหยุดด้วยแล้ว รายได้เฉลี่ยที่หักค่าใช้จ่ายแล้วไม่ว่าจะเป็นค่าเช่ารถ ค่าอาหาร มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 7,500 บาท ซึ่งเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายไปวันหนึ่งๆ โดยเขียวจะส่งเงินให้กับภรรยา ที่ต่างจังหวัด เดือนละ 3,500 บาท และจะเหลือเก็บไว้ใช้เอง 3,000 บาท เขียวไม่มีรายได้อื่น ๆ เสริมนอกเหนือจากรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่อง เมื่อเทียบรายได้ระหว่างเมื่อ 3 เดือนที่แล้ว กับ 3 เดือนนี้ รายได้ 3 เดือนหลังดีกว่ารายได้เมื่อ 3 เดือนก่อน เขียว ประสบปัญหาในการจดจำเส้นทางหรือสถานที่ต่างๆบ้างในช่วงเริ่มขับรถใหม่ ๆ แต่เขียวก็จะสอบถามกับผู้โดยสาร ในเส้นทางที่เขียวไม่คุ้นเคยจะจดจำเส้นทางไว้และระหว่างที่วิ่งหาผู้โดยสารจะจำเส้นทางตามป้ายบอกทางตลอด ในการขับรถสามล้อเครื่องเขียวไม่ขับวิ่งไปตลอดในบางเวลา ก็จอดรอรับผู้โดยสาร ส่วนใหญ่จะจอดที่ตลาดเก่าเขาวราช

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่มาขี่คออาชีพขับรถสามล้อเครื่อง มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิดจากการขับรถ มีบ้างเหมือนกันร่างกายทรุดโทรมขึ้นแต่ก็เป็นเรื่องการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ และระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมา ก็ยังคงเกิดอุบัติเหตุบ้างแต่ก็ไม่บ่อยมากนัก ครั้งนั้นถูกรถอื่นชนท้าย ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรมากมาย

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของเขี้ยวคงจะขบรตตามล้อเครื่องไปอีกประมาณ 1 ปี ก็จะกลับไปทำหน้าที่บ้านจังหวัดสุรินทร์ เนื่องจากร่างกายที่ทนไม่ไหว ภรรยาและลูกก็ต้องการที่จะให้กลับมาทำหน้าที่ต่างจังหวัด ในอนาคตได้วางแผนไว้ถ้ามีลูกจะให้ลูกมีการศึกษาสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากตัวเองไม่มีโอกาสที่จะเรียนควรที่จะส่งลูกให้มีการศึกษาที่สูงแทน แต่ถ้าลูกต้องการที่จะขีคอาชีพขบรตตามล้อเครื่องรับจ้างก็ไม่ขัดข้องอะไร เห็นว่ารายได้พอที่จะเลี้ยงตัวเองได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถตามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายขาว
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ. อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ ได้สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2540 เวลา ประมาณ 23.00.น.

ลักษณะทางสังคม

ขาว เป็นชายไทย อายุ 21 ปี เกิดที่ ต.หลักเมือง อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์ จบการศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่โรงเรียนบึงสว่างวิทยาคมบ้านเกิด ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถตามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว เป็นโสด นิสัยร่าเริง ช่างพูด ความคิดอ่านรวดเร็ว ชอบที่จะคบเพื่อน รักความเป็นอิสระ

บุคลิกภาพ

ขาว เป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวดำแดง ลำสัน สูงประมาณ 170 ซม. ลักษณะร่างกายภายนอกไม่บ่งบอกว่าเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ แต่จะบ่งบอกในด้านสำเนียงภาษา มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนที่ดี ในการสัมภาษณ์บางครั้งมีอารมณ์ขัน รอบรู้เหตุการณ์ ปัจจุบัน เข้าใจคำถามได้ดี การตอบเสียงก็ดัง มีความมั่นใจในตัวเอง และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

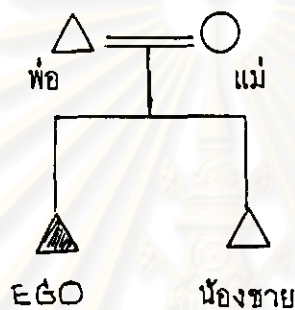
ประวัติชีวิต

หมู่บ้านของขาว ต.หลักเมือง อ.กมลาไสย จ. กาฬสินธุ์ มีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกันคือไม่นิยมที่จะเรียนสูงมากนักเมื่อครั้งก่อน เพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับก็เพียงพอแล้ว แต่ในปัจจุบันก็นิยมที่จะเรียนสูงขึ้นแต่สำหรับขาวแล้วหลังจากที่จบการศึกษาแล้วได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ โดยเข้ามาอยู่กับเพื่อนๆทำงานล้างรถตามปั้มน้ำมันพักอาศัยอยู่กับลุงในปั้มน้ำมันที่ขาวรับจ้างล้างรถอยู่จะมีรถตามล้อเครื่องและรถแท็กซี่มาล้างเป็นจำนวนมากส่วน

ใหญ่ขาวจะแต่งงานสามล้อเครื่องทำให้รักในการที่จะขับรถสามล้อเครื่องระหว่างแต่งงานได้ตามรายละเอียดเกี่ยวกับการขับรถสามล้อเครื่องตลอดจนกระทั่งอายุประมาณ 20 ปี ก็คิดที่จะเปลี่ยนงานทำโดยได้สนใจอาชีพขับรถสามล้อเครื่องเป็นอาชีพแรกและได้ขับสามล้อเครื่องหลังจากที่เลิกทำงานแต่งงานที่ปั้มน้ำมัน

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.11 ครอบครัวและเครือญาติขาว

ขาวมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน เป็นชายทั้ง 2 คน ขาวเป็นคนโต สมาชิกในครอบครัวของขาวมีความสนิทสนมกันมาก เนื่องจากมีพี่น้องอยู่ด้วยกัน 2 คนปัจจุบัน บิดามารดาของขาวยังมีชีวิตอยู่หลังจากที่ขาวได้จบการศึกษาแล้วได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ และทุกวันนี้ขาวได้ส่งเงินให้กับพ่อแม่ประมาณเดือนละ 3,000 บาทที่เหลือจะเก็บไว้ใช้เอง สำหรับน้องคนเล็กยังอยู่กับพ่อแม่ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ขาวได้เช่าบ้านอยู่กับเพื่อนอยู่แถวโพธิ์สามต้นในราคาเดือนละ 3,000 บาทโดยเฉลี่ยกันออก

ชีวิตประจำวัน

ขาวจะตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00 น.จากนั้นก็เตรียมตัวที่จะมารับรถที่อยู่บริเวณตลาดหญ้าก่อนที่จะมารับรถขาวจะหาอาหารรับประทานก่อนที่จะเริ่มออกรับผู้โดยสาร ส่วนใหญ่จะหาทานอาหารทานที่บริเวณใกล้บ้านพักจะเป็นอาหารพวกข้าวเหนียว ส้มตำ ไก่ย่าง และเวลา 15.00 น. ก็จะมารับรถสามล้อเครื่องที่อยู่เพื่อขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง ส่วนใหญ่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารบริเวณย่านฝั่งธนบุรีทั่วไปจนกระทั่งเวลา 21.00 น. จึงจะหยุดวิ่งหาผู้โดยสารและจะหาอาหารรับประทานอีกครั้งหนึ่งจากนั้นก็เริ่มหา

ผู้โดยสารต่อ โดยส่วนใหญ่จะจอดตามหน้าศูนย์การค้าเช่น ห้างพาด้าปิ่นเกล้า เมื่อถึงเวลา 01.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่อยู่และหาอาหารรับประทานก่อนนอนในวันหนึ่ง ๆ ขาวจะขับรถสามล้อเครื่องรับส่งผู้โดยสารประมาณ 10 ชั่วโมง ชีวิตประจำวันของขาวไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยในแต่ละวันแม้กระทั่งในวันหยุด วันสำคัญทางศาสนา หรือเทศกาลต่าง ๆ ในการขับรถสามล้อเครื่อง ขาวเลือกที่จะขับรถในช่วงเวลา 15.00 น. -03.00 น. เนื่องจากเห็นว่าถ้าขับในช่วงนี้จะมีรายได้ดีอากาศไม่ร้อนจัดความปลอดภัยที่จะได้รับอันตรายจากผู้โดยสารจะมีน้อย ลักษณะการขับรถของขาวจะวิ่งหาผู้โดยสารไปเรื่อย ๆ ตามสถานที่ต่าง

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมาไม่เคยถูกทำร้ายร่างกาย มีแต่ผู้โดยสารว่าจ้างแล้วเมื่อถึงจุดหมายปลายทางก็ไม่จ่ายค่าโดยสารแต่ขาวก็ไม่ได้คิดที่จะเอาความ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ความเห็นของขาวเกี่ยวกับการจราจรเห็นว่า รถสามล้อเครื่องไม่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด เนื่องจากมีขนาดเล็กมีความคล่องตัวไม่กีดขวางการจราจรสาเหตุจริงๆที่ทำให้การจราจรติดขัดน่าจะมาจากรถประเภทอื่นมากกว่าเช่นรถส่วนบุคคลที่มีเป็นจำนวนมากในเรื่องพฤติกรรมขับรถ ผู้ที่ขับรถสามล้อเครื่องส่วนใหญ่จะขับตามกฎหมายจราจร เนื่องจากเกรงว่าถ้าทำผิดแล้วถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมจะเสียเงินไปโดยใช่เหตุ ซึ่งในบางวันหักแล้วถึงกับขาดทุนแต่ก็มีบางเหมือนกันที่ผู้ขับรถสามล้อส่วนใหญ่ชอบทำผิดกฎจราจร ข้อหาที่คนขับรถสามล้อถูกจับบ่อยคือ จอดในที่ที่ห้ามจอด ขับรถผิดช่องทาง แต่ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะเห็นใจเนื่องจากในการจอดรถรับผู้โดยสารจะใช้เวลาไม่มากนัก เว้นแต่พวกที่ชอบจอดแช่เป็นเวลานาน ๆ ถ้าทำให้การจราจรติดขัดก็ควรที่จะจับกุม สำหรับขาวแล้วเมื่อถูกเจ้าหน้าที่จับกุมก็จะยอมให้เจ้าหน้าที่ออกใบสั่งแล้วจะไปเสียค่าปรับที่สถานีตำรวจ

สภาพการจราจรในปัจจุบัน ขาวเห็นว่า เป็นสภาพที่เลวร้ายมากโดยเฉพาะในถนนเส้นหลัก ในการรับส่งผู้โดยสารจะต้องวิ่งตามตรอกซอกซอยแทน ซึ่งทำให้เสียเวลามากกว่าเดิมแต่ราคาค่าเช่ารถยังคงเดิมจึงไม่ค่อยคุ้มกันเท่าไรนัก สำหรับรถที่ชอบทำผิดกฎจราจร ขาวเห็นว่ารถประจำทางมาเป็นอันดับ 1 เพราะชอบปาดไปมาไม่ซัดเลนซ้าย สำหรับรถสามล้อเครื่องไม่เชื่อว่า จะไม่ทำให้เกิดปัญหาจราจรเสียเลยบางคนชอบทำผิดกฎจราจรแต่ในช่วงเวลากลางวันที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาก ผู้ขับรถสามล้อเครื่องก็จะปฏิบัติตามกฎจราจรโดยส่วนใหญ่ รวมทั้งขาวด้วยในเวลากลางคืนก็มีบ้างที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรจะขับตามใจตนเองเนื่องจากจะต้องแข่งขันกับเวลา

แนวทางในการแก้ไขปัญหารถสาธารณะ ขาวเห็นว่า ควรที่จะลดปริมาณรถยนต์ส่วนตัวลงโดยยกเลิกบริษัทขายรถยนต์ เพิ่มพื้นที่ถนนให้มากขึ้นเช่นสร้างทางด่วนจะทำให้รถในถนนลดน้อยลง มีการรายงานข่าวสารการจราจรให้ผู้บริโภคใช้ถนนให้ทราบโดยตลอด

สำหรับรถสามล้อเครื่องขาวเห็นว่าควรจะมีอยู่ต่อไป เนื่องจากเห็นว่าไม่ก่อให้เกิดปัญหารถสาธารณะและพาผู้โดยสารไปถึงจุดหมายได้อย่างรวดเร็วกว่ารถชนิดอื่นในขณะที่รถติดสามารถเข้าซอยได้ และมีความคล่องตัวสูง สะดวก สภาพรถก็มีความปลอดภัยพอสมควร

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่ขาวได้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วได้ชักชวนเพื่อนๆ ให้เข้ามาทำงานทำที่กรุงเทพฯ ในครั้งแรกได้เข้ามาทำงานอยู่ที่ปั๊มน้ำมันใกล้สี่แยกบ้านแขกพักอาศัยอยู่กับลุงรับจ้างล้างรถอยู่หลายปีส่วนใหญ่ล้างรถสามล้อเครื่องและรถแท็กซี่ ทำให้ขาวเริ่มคิดที่จะเปลี่ยนอาชีพ อาชีพที่ขาวอยากจะทำคืออาชีพขับรถสามล้อเครื่องเพราะคลุกคลีอยู่หลายปีทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการขับรถ การเช่ารถ ตลอดจนรายได้ที่ได้จากการขับรถสามล้อเครื่องซึ่งขาวเห็นว่าเป็นรายได้ที่ดี ขาวเลือกที่จะขับรถสามล้อเครื่องที่ตลาดหญ้าเพราะเห็นว่าเป็นอยู่ที่มีความคุ้นเคยกับผู้ขับรถสามล้อเครื่องหลายคนก็นำรถมาล้างที่ปั๊ม ในการหัดขับรถขาวได้ขอหัดขับกับคนที่รู้จักได้หัดขับประมาณ 2-3 วัน ก็สามารถขับได้ เนื่องจากได้เคยขับรถลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการล้างรถรถยนต์มาก่อน จากนั้นก็กลับไปทำใบอนุญาตขับขี่ที่ขนส่งจังหวัดกาฬสินธุ์สำหรับเส้นทางในการขับมีปัญหาบ้างพอสมควร เนื่องจากในช่วงที่ทำงานล้างรถไม่ได้ออกไปไหนบ่อยนักทำให้ไม่รู้เส้นทางแต่จะอาศัยถามผู้โดยสาร และ อ่านจากป้าย ที่ติดอยู่ตามถนน เมื่อเทียบรายได้ประมาณ 2-3 เดือนที่ผ่านมา กับขณะนี้รายได้พอ ๆ กัน คือหักค่าใช้จ่ายแล้วจะเหลือประมาณ วันละ 200 บาท จะมีรายได้ดีก็แค่ช่วงต้นเดือนโดยเฉพาะ 3-4 วันแรก รายได้สูงสุดที่เคยได้รับใน 1 วันหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วประมาณ 1,000 บาท แต่ก็นาน ๆ ครั้ง ที่จะได้รับรายได้เท่านี้ เฉลี่ยแล้ว 1 เดือน จะมีรายได้ที่หักจากค่าใช้จ่ายประมาณ 6,000 บาท ส่วนรายจ่าย ที่จะต้องจ่ายให้กับผู้เช่า รวบรวม 270 บาท (15.00-01.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถของผู้นี้ขาวจะต้องมารับรถที่อยู่ที่ประมาณ 15.00 น. หลังจากนั้นก็จะเริ่มขับออกรับจ้างจนถึงเวลา 01.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนให้กับคู่กะที่อยู่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคู่กะคนเดิมวันแต่จะป่วย ทางเดินแกก็จะหาคู่กะมาขับแทน และจะต้องจ่ายค่าเช่าหลังจากที่ส่งรถ กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับ รถเสีย ในการขับรับจ้างทางอยู่จะมีช่างซ่อมให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจร ถ้าผลคือออกมาแล้วว่ามีฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดเชยค่าเสียหาย หากสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ผู้ขับสามล้อจะต้องเสียค่าอีกเข็บ ให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความ

เสียหายที่เกิดขึ้น รถสามล้อเครื่องทุกคันทางอุ้งจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ ผู้โดยสารของชาวส่วนใหญ่จะเป็นพวกนักเรียน หรือคนทำงานตามห้างสรรพสินค้า เช่นห้างสรรพสินค้าพาต้าปิ่นเกล้า ชาวไม่มีผู้โดยสารที่จะต้องรับส่งเป็นประจำ ราคาที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารส่วนใหญ่จะเป็นราคาประมาณ 30-40 บาท ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร แต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนตายตัว แล้วแต่กรณี เช่น เวลารถติดราคาก็อาจจะสูงขึ้นกว่าเดิม ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากคือช่วงเวลาประมาณ 16.00 น. หรือช่วงเวลาเลิกงาน ส่วนเวลาที่ทำรายได้ก็น้อยคือช่วงเวลาลง 23.00 น. เนื่องจากคนนิยมจะนั่งแท็กซี่มากกว่า ราคาจะไม่แตกต่างกันมาก

ตั้งแต่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างไม่เคยมีอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถรับจ้างเลย สุขภาพก็ไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไรจะมีแต่เรื่องปวดเมื่อยของร่างกาย หลังจากที่ขับรถเสร็จในแต่ละวันก็จะรีบกลับไปพักผ่อนจะมีบ้างที่ออกไปพักผ่อนนอกบ้านแต่ก็ไม่บ่อยมากนักส่วนใหญ่ก็จะไปเที่ยวคาเฟ่

ชีวิตในอนาคต

เขายังไม่มีความคิดที่จะไปประกอบอาชีพอื่นยังจะคงยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องต่อไปอีกนาน เนื่องจากเห็นว่าเป็นอาชีพที่อิสระถ้าเหนื่อยก็พักได้ ประกอบกับไม่ต้องใช้ความรู้มากนัก ถ้าจำเป็นต้องเลิกอาชีพขับรถสามล้อเครื่องก็คงจะกลับไปทำนาที่บ้านต่างจังหวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายม่วง
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ. อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ ได้สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 23.30 น.

ลักษณะทางสังคม

ม่วง เป็นชายไทย อายุ 38 ปี เกิดที่ ต.โคกกลาง กิ่ง.อ.พนมดงรัก จ.สุรินทร์ จบการศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่โรงเรียนบ้านเกิด ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว มีครอบครัวแล้ว สุขุม ดูแล้วเป็นผู้ใหญ่

บุคลิกภาพ

ม่วง เป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวดำ ลำสัน สูงประมาณ 160 ซม. ร่างกายแข็งแรง ภายนอกไม่บ่งบอกว่าเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่จะบ่งบอกในด้านสำเนียงภาษา มีมนุษยสัมพันธ์ดี ในการสัมภาษณ์บางครั้งชอบแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง รอบรู้เหตุการณ์ ปัจจุบัน เข้าใจคำถามได้ดี การตอบเสียงก็ดัง มีความมั่นใจในตัวเอง และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

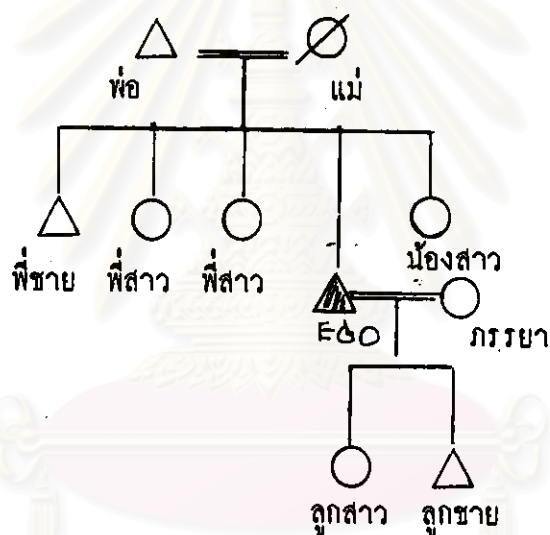
ประวัติชีวิต

หมู่บ้านของม่วง ต.โคกกลาง กิ่ง อ.พนมดงรัก จ. สุรินทร์ มีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกันคือไม่นิยมที่จะเรียนสูงมากนัก เพียงแค่จบการศึกษามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ก็เพียงพอแล้ว แต่ในปัจจุบันก็นิยมที่จะเรียนสูงขึ้นแต่สำหรับม่วงแล้วหลังจากที่จบการศึกษา ไม่ได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ในทันที ได้ช่วยพ่อแม่ทำนาก่อน ประมาณ 2-3 ปี หลังจากนั้นเพื่อนได้ชักชวนให้เข้ากรุงเทพฯ ครั้งแรกได้เข้ามาทำงานเป็นเด็กปั๊ม ย่านหลานหลวงและพักอาศัยอยู่กับเพื่อนๆ หลายคน ที่ห้องพักข้างปั๊มน้ำมัน ปั๊มม่วงได้ทำงานอยู่ที่ปั๊มดังกล่าว เป็นเวลานานประมาณ 5 ปี ก็ต้องการที่จะเปลี่ยนงานใหม่ แต่ก็มีความสนใจเกี่ยวกับรถยนต์เนื่องจากพบเห็นและเกี่ยวข้องกับอยู่เป็นประจำ

ระหว่างที่ต้องการจะเปลี่ยนงานใหม่ เพื่อนที่รู้จักกันและเข้ามาทำเป็นอยู่ที่ปิ่นน้ำมันได้ชักชวนให้มาทำงานที่อุดรยนต์ ม่วงจึงเปลี่ยนงานเข้ามาเป็นช่างเครื่องซึ่งม่วงก็ไม่มีความรู้อะไรเกี่ยวกับเครื่องยนต์แต่ต้องการที่จะหาประสบการณ์ อยู่ดังกล่าวเป็นช่างซ่อมรถแท็กซี่และซ่อมรถตามล้อเครื่องเป็นช่างอยู่ประมาณ 1 ปีก็ยังไม่สามารถที่จะซ่อมรถได้มากมายจึงขอเจ้าของอู่มาขับรถตามล้อเครื่องวิ่งรับจ้างและได้ขับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา อยู่ดังกล่าวอยู่บริเวณปิ่นเกล้า ตั้งแต่นั้นมาม่วงก็ขับรถตามล้อเครื่องรับจ้าง

ครอบครัวและเครือญาติ

โคดะแกรมที่ 4.13 ครอบครัวและเครือญาติม่วง

ม่วงมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน ชาย 2 คน หญิง 3 คน ม่วงเป็นคนที่ 4 สมาชิกในครอบครัวของม่วงมีความสนิทกันมาก ปัจจุบันมารดาของม่วงได้เสียชีวิตแล้วเหลือแต่บิดา ม่วงมีครอบครัวแล้วเมื่ออายุ 25 ปี มีบุตร 2 คน เป็นหญิง 1 คน ชาย 1 คน อยู่กับภรรยาที่จังหวัดสุรินทร์ ภรรยาของม่วงจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จังหวัดสุรินทร์ มีอาชีพทำนา หลังจากที่ม่วงได้จบการศึกษาแล้วได้ช่วยพ่อแม่ทำนาก่อนแล้วจึงเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ และทุกวันนี้ ม่วงได้ส่งเงินให้กับพ่อประมาณเดือนละ 500 บาท ที่เหลือจะให้ภรรยาเดือนละ 5,000 บาท และเก็บไว้ใช้เอง 3,000 บาท ม่วงได้เช่าบ้านอยู่กับเพื่อนอยู่ในซอยจรัญสนิทวงศ์ 34 ในราคาเดือนละ 1,500 บาทโดยเฉลี่ยกัน

ชีวิตประจำวัน

ม่วงจะตื่นนอนเวลาประมาณ 13.00 น.จากนั้นก็เตรียมตัวที่จะมารับรถที่อยู่บริเวณคลองหลอดที่จะมารับรถม่วงจะหาอาหารรับประทานก่อนที่จะเริ่มออกกับผู้โดยสารส่วนใหญ่จะหาอาหารรับประทานที่บริเวณใกล้บ้านพักจะเป็นอาหารพวกข้าวราดแกง และเวลา 15.00 น. ก็จะมารับรถสามล้อเครื่องที่อยู่เพื่อขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้างส่วนใหญ่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารบริเวณย่านฝั่งธนบุรีจนกระทั่งเวลา 21.00 น. จึงจะหยุดวิ่งหาผู้โดยสารและจะหาอาหารรับประทานอีกครั้งหนึ่งจากนั้นก็เริ่มหาผู้โดยสารต่อโดยส่วนใหญ่จะจอดตามหน้าศูนย์การค้าเช่น ห้างพาด้าปิ่นเกล้า เมื่อถึงเวลา 01.00 น.ก็จะหาที่จอดรถรับส่งผู้โดยสารแต่ส่วนมากจะค้ำหน้าสถานบริการ จนถึงเวลาประมาณ 03.00 น.ก็จะนำรถมาส่งที่อยู่และก่อนนอนจะหาอาหารรับประทานอีกครั้ง ชีวิตประจำวันของม่วงไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยในแต่ละวันแม้กระทั่งในวันหยุด หรือเทศกาลต่าง ๆ ในการขับรถสามล้อเครื่อง ม่วงเลือกที่จะขับรถในช่วงเวลา 15.00 น. - 03.00 น. เนื่องจากเห็นว่าถ้าขับในช่วงนี้จะมีรายได้ดีอากาศไม่ร้อนจัดความปลอดภัยที่จะได้รับอันตรายจากผู้โดยสารจะมีน้อย ลักษณะการขับรถของม่วง จะวิ่งหาผู้โดยสารไปเรื่อย ๆ ตามสถานที่ต่าง

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมาไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายแต่อย่างใด มีแต่ผู้โดยสารว่าจ้างแล้วเมื่อถึงจุดหมายปลายทางก็ไม่จ่ายค่าโดยสารแต่ม่วงก็ไม่ได้ใส่ใจ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ความเห็นของม่วงเกี่ยวกับการจราจรเห็นว่า รถสามล้อเครื่องมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดบ้างเหมือนกัน เนื่องจากบางคนต้องขับแข่งกับเวลาอาจจะไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ต้องการที่จะหาถูกค่าเป็นหลัก แต่รถอื่นก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจรเช่นเดียวกัน เช่นรถประจำทางที่ไม่ชอบวิ่งชิดขอบทางด้านซ้าย

สภาพการจราจรในปัจจุบันม่วงเห็นว่า เป็นสภาพที่ติดขัดมากโดยเฉพาะในถนนเส้นหลัก ถ้าเป็นวันศุกร์หรือสิ้นเดือนรถจะติดมาก แต่จะต้องทนกับสภาพปัญหาเนื่องจากมีอาชีพขับรถ

แนวทางในการแก้ไขปัญหารถจราจร ม่วงเห็นว่า ควรที่จะลดปริมาณรถยนต์ส่วนตัวให้น้อยลงหรือจำกัดเวลาวิ่งในท้องถนนเนื่องจากปริมาณรถมีมากเกินไปเกินไปถนนให้มากขึ้น เช่นสร้างทางด่วนจะทำให้รถในถนนลดน้อยลง มีการรายงานข่าวสารการจราจรให้ผู้ขับขี่รถใช้ถนน

ทราบโดยตลอด สำหรับรถสามล้อเครื่องม่วงเห็นว่าควรจะมีอยู่ต่อจะได้เป็นที่ทำมาหากินของคน
อีกจำนวนมาก และไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหามากมายนักถึงขั้นจะต้องยกเลิก

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่ม่วงได้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วได้ช่วยพ่อ แม่ทำงานประมาณ
2-3 ปี หลังจากนั้นได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เป็นเด็กปั๊มย่านหลานหลวง ทำได้ประมาณ 5 ปี
ก็เปลี่ยนงานมาเป็นช่างเครื่องอยู่ที่ย่านปิ่นเกล้าอีกประมาณ 1 ปี เห็นว่าไม่มีความสามารถในการ
ซ่อมรถ ซึ่งอยู่ดังกล่าวจะซ่อมรถแท็กซี่และรถสามล้อเครื่อง จึงได้ขอเจ้าของอู่มาขับรถสามล้อเครื่อง
รับจ้างและขับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ระหว่างที่ซ่อมรถได้ขับรถสามล้อเครื่องอยู่ในอู่ตลอดทำให้มีพื้น
ฐานในการขับ สำหรับเส้นทางในการขับมีปัญหาบ้างพอสมควร เนื่องจากในช่วงที่ทำอยู่ที่
ปิ่นน้ำมันไม่ได้ค่อยจะออกไปไหน ทำให้ไม่รู้เส้นทาง แต่จะอาศัยถามผู้โดยสาร และอ่านจากป้าย
ที่ติดอยู่ตามถนน เมื่อเทียบรายได้ประมาณ 2-3 เดือนที่ผ่านมา กับขณะนี้รายได้พอ ๆ กัน คือหัก
ค่าใช้จ่ายแล้วจะเหลือประมาณ วันละ 300 บาท จะมีรายได้ดีก็แค่ช่วงต้นเดือนโดยเฉพาะ 3-4 วัน
แรก รายได้สูงสุดที่เคยได้รับใน 1 วันหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วประมาณ 500 บาท แต่กินาน ๆ
ครั้ง ที่จะได้รับรายได้เท่านี้ เฉลี่ยแล้ว 1 เดือน จะมีรายได้ที่หักจากค่าใช้จ่ายประมาณ 9,000 บาท
ส่วนรายจ่าย ที่จะต้องจ่ายให้กับอู่ในการเช่า ราคา กะละ 280 บาท(15.00-03.00 น.) สำหรับข้อ
ปฏิบัติในการขับรถของอู่นี้ม่วงจะต้องมารับรถที่อู่ประมาณ 15.00 น. หลังจากนั้นก็จะเริ่มขับออก
รับจ้างจนถึงเวลา 03.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนให้กับคู่กะที่อยู่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคู่กะคนเดิม
เว้นแต่จะป่วย ทางเดินแกจะหาคู่กะมาขับแทน และจะต้องจ่ายค่าเช่าหลังจากที่ส่งรถ กรณีถ้ามีเรื่อง
เกี่ยวกับ รถเสีย ในการขับรับจ้างทางอู่จะมีช่างซ่อมให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนความเสียหายที่เกิด
จากอุบัติเหตุจากรถ ถ้าผลคดีออกมาแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่า
เสียหาย หากสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ผู้ขับสามล้อจะต้องเสียค่าเอ๊กเซีย ให้กับบริษัทประกันภัย
ครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น รถสามล้อเครื่องทุกคัน
ทางอู่จะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ และทางอู่ได้จัดวันให้ขับฟรีโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า 1 วัน ใน 1
เดือน ผู้โดยสารของม่วงส่วนใหญ่จะเป็นพวกนักเรียน หรือคนทำงานตามห้างสรรพสินค้า เช่น
ห้างสรรพสินค้าพาด้าปิ่นเกล้า ม่วงไม่มีผู้โดยสารที่จะต้องรับส่งเป็นประจำ ราคาที่วิ่งรับส่ง
ผู้โดยสารส่วนใหญ่จะเป็นราคาประมาณ 40 บาท ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร แต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอน
นอนตายตัว แล้วแต่กรณี เช่น เวลารถติดราคาก็อาจจะสูงขึ้นกว่าเดิม ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมาก
คือช่วงเวลาประมาณ 16.00 น. หรือช่วงเวลาเลิกงาน ส่วนเวลาที่ทำรายได้น้อยคือช่วงเวลาหลัง

23.00 น. เนื่องจากคนนิยมจะนั่งแท็กซี่มากกว่า ราคาจะไม่แตกต่างกันมาก ในการขับรถสามล้อเครื่อง ม่วงได้จอดตามสถานที่ที่ต้องเสียค่าคิวบ้างเหมือนกันโดยคิดเป็นเดือนราคาเดือนละ 250 บาท

ตั้งแต่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง ไม่เคยมีอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถรับจ้าง สุขภาพก็ไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไรจะมีแต่เรื่องปวดเมื่อยของร่างกาย หลังจากที่ขับรถเสร็จในแต่ละวันก็จะรีบกลับไปพักผ่อน

ชีวิตในอนาคต

ม่วงยังไม่มีความคิดที่จะไปประกอบอาชีพอื่น ยังจะคงยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องต่อไปอีกนาน เนื่องจากเห็นว่าเป็นอาชีพที่อิสระถ้าเหนื่อยก็พักได้ ประกอบกับไม่ต้องใช้ความรู้มากนัก ถ้าจำเป็นต้องเลิกอาชีพขับรถสามล้อเครื่องก็คงจะกลับไปทำนาที่บ้านต่างจังหวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายเหลียง
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า ลาดพร้าว
 กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 18.00 น.

ลักษณะทางสังคม

เหลียงเป็นชายไทย อายุ 26 ปี เกิดที่ ต.ศรีสว่างอ.โพนทราย จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนดงหมากไฟ ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว ยังไม่มีครอบครัว ชีวิตความเป็นอยู่เป็นแบบเรียบง่าย ตัวคนเดียว เหลียงชอบที่จะอยู่กับเพื่อน ลักษณะเป็นวันรุ่นเพื่อนที่ไปด้วยกันส่วนใหญ่เป็นเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้กันที่จังหวัดร้อยเอ็ดและเข้ามาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างด้วยกัน ส่วนเพื่อนใหม่ไม่ค่อยมี

บุคลิกภาพ

เหลียง เป็นคนพูดห้วนๆ จริงใจ มีความเป็นกันเองและมีความรับผิดชอบต่อกครอบครัว กตัญญูพ่อแม่ รักครอบครัว ถึงแม้ว่าเป็นคนจังหวัดร้อยเอ็ดแต่ สำเนียงการพูดออกสำเนียงทางภาคกลางชัดเจน สูงประมาณ 170 ซม. รูปร่างสันทัด ผอมสูง มีความมั่นใจในตัวเอง ในการตอบคำถาม เมื่อไม่เข้าใจคำถามจะให้ผู้สัมภาษณ์อธิบายให้ฟังทันที และชอบพูดถึงความยากลำบากของชาวบ้านที่บ้านเกิด

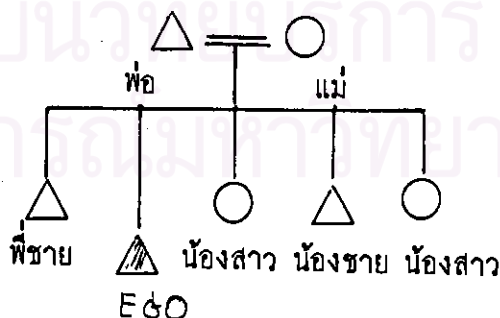
ประวัติชีวิต

เหลียงถูกปลูกฝังค่านิยมจากคนในหมู่บ้านว่า ไม่ต้องมีการศึกษาที่สูงหลังจากนั้นมาช่วยกันทำมาหากินไม่ถึงกับต้องจบการศึกษาสูง บางคนมีการศึกษาสูงยังหางานทำไม่ได้ เหลียงเอง ก็รู้ตัวดีว่าเมื่อจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วก็คงจะต้องออกมาทำงานแต่บิดามารดาของเหลียงก็ต้องการให้การศึกษาแก่เหลียงให้มากที่สุด เนื่องจาก พ่อ แม่ของเหลียงเองได้พบกับ

ความยากลำบากในการประกอบอาชีพมาก่อน ไม่ต้องการที่จะให้เหลือต้องลำบากเหมือนพ่อแม่ เหลือใจพ่อแม่ แต่เหลือเรียนหนังสือไม่เก่งคิดว่าจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก็เพียงพอแล้ว จากนั้นค่อยหางานทำ เป็นการช่วยพ่อแม่ด้วยเนื่องจากจะต้องส่งน้องเรียนหนังสืออีกหลายคน หลังจากที่ได้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วก็ออกมาหางานทำ ซึ่งชาวบ้านส่วนใหญ่จะนิยมเข้ามาทำในกรุงเทพฯ เป็นค่านิยมของชาวบ้านในหมู่บ้านของเหลือ เนื่องจากเห็นว่าส่วนใหญ่แล้วคนที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ จะมีเงินและส่งมาให้พ่อแม่ได้ใช้ และในต่างจังหวัดไม่มีงานทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังฤดูทำนาจะว่างงานมาก จึงต้องเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ คิดว่ารายได้ดีกว่า บิดามารดาของเหลือก็อยากที่จะให้เหลือเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ แล้วส่งเงินมาให้ แต่ด้วยความที่เป็นห่วงพ่อแม่ เหลือไม่ได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ในทันที ยังช่วยพ่อแม่ทำงานที่จังหวัดร้อยเอ็ดก่อน ทำอยู่นาน ไม่มีเงินเก็บ อยู่ไปวันๆ เพื่อนที่เรียนจบมาด้วยกันบางคนได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ มักจะมีเงินและส่งมาให้กับพ่อแม่ เหลือจึงคิดที่จะไปทำงานที่อื่นบ้าง แต่ไม่ได้เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ ได้เข้าไปทำงานประมงที่จังหวัดสมุทรสาคร ก่อน เป็นเวลานานหลายปี ลักษณะงานเป็นงานที่ใช้กำลังตลอดเวลาแต่เหนื่อยน้อยมาก ค่าตอบแทนต่ำ แต่ได้แก่ จะออกค่ากินให้ ยังพอมีเงินเก็บบ้าง แต่ไม่คุ้มกับค่าแรง ระหว่างที่ทำประมงอยู่น้องชายของเหลือได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ในวันสงกรานต์ เหลือได้พบกับน้องชายที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ได้ถามถึงความเป็นอยู่น้องเห็นว่าเหลือมีความลำบากจึงได้ชักชวนให้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.14 ครอบครัวและเครือญาติเหลือ

เหลืองมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 2 คนเหลือง เป็นคนที่ 2 ครอบครัวของเหลืองมีความรักใคร่กันที่น้องมีความเป็นห่วงเป็นใยกัน มีปัญหาอะไร มักที่จะช่วยเหลืองกันและติดต่อกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะเหลืองเองนั้นมีความสนิทสนมกับน้องคนที่ 4 เนื่องจากอยู่ด้วยกันมานานซึ่งในปัจจุบันนี้ก็ยังคงอาศัยอยู่ด้วยกันขับรถสามล้อเครื่องเหมือนกัน ปัจจุบันทั้งพ่อและแม่ของเหลืองยังมีชีวิตอยู่ แต่มีอายุมากแล้ว เหลืองเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวทุกวันนี่จะต้องส่งเงินให้เดือนละ 1,000 บาท และไปเยี่ยมทุกเดือน เหลืองพักอยู่ที่กรุงเทพฯ เป็นบ้านเช่าอยู่ที่ซอยเจริญผล เช่าอยู่กับน้องชายในราคาเดือนละ 1,200 บาทหลังจากที่ได้เลิกงานเหลืองจะอยู่ที่ห้องพักไม่ออกไปข้างนอกนานจะไปสักครั้งซึ่งไปกับน้องส่วนใหญ่จะไปสวนสาธารณะ หรืออาจจะไปตามศูนย์การค้าบาง แต่ไม่ค่อยได้ซื้อสินค้าอะจะไปเดินดู เฉพาะการรับประทานอาหารจะไปทานข้างนอกตลอด

ชีวิตประจำวัน

เหลืองนอนเวลาประมาณ 14.00 น. หลังจากนั้นก็จะอาบน้ำแต่งตัว เตรียมที่จะมาขับรถโดยมาหาอาหารรับประทานก่อนตามแต่ละสะดวกส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ใกล้ที่พัก มักจะเป็นอาหารอีสาน เช่นข้าวเหนียว น้ำตก ลาบ พอใกล้เวลา 16.00 น.ก็จะมาที่ตู้เพื่อรอขับรถที่แถวถนนบรรทัดทอง รongเมือง หลังจากที่ได้รับแล้วก็หาจะขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆ ไปทั่วกรุงเทพฯ จะไม่มีจุดที่แน่นอน แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้างไป จนกระทั่งเวลาประมาณ 23.00 น.ก็จะหาอาหารรับประทานอีกครั้งช่วงเวลาดังกล่าวผู้โดยสารจะน้อย ส่วนใหญ่จะจอดสถานที่คิดว่ามีลูกค้า เช่นหน้าศูนย์การค้า จนถึงเวลา ประมาณ 02.00น ก็จะเข้ามาวิ่งตามด้านหน้าสถานบริการที่คิดว่าจะมีผู้โดยสารว่าจ้าง เมื่อถึงเวลาใกล้ 04.00 น.ก็เตรียมที่จะมาส่งรถมาส่งที่ตู้เพื่อให้ผู้ที่ขับรถกะใหม่มาขับแทนและจะหาข้าวรับประทานอีกครั้งในช่วงเวลาประมาณ 05.00 น. จากนั้นก็จะกลับไปพักผ่อนที่บ้านกว่าจะได้นอนเวลาประมาณ 06.00 น.จะนอนพักผ่อน จะเป็นแบบนี้ประจำแทบทุกวัน ชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกันเลยไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ หรือเทศกาล ต้นเดือน กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ยกเว้นวันที่เหลืองได้หยุดพักเองอาจจะพิเศษเป็นบางวันที่ออกไปเที่ยวในเวลากลางคืน ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆ เหลืองจะขับรถช่วงระหว่างเวลา 16.00 น.. ถึงเวลา 04.00 น. เนื่องจากเห็นว่าขับในเวลาดังกล่าวช่วงเช้าอากาศจะเย็นสบาย ผู้โดยสารก็หาง่าย รถไม่ติดมากจะติดจริงๆก็จะประมาณ 22.00 น. เหลืองจะใช้เวลาในการขับจริงแต่ละวันประมาณ 9 ชั่วโมง เพราะร่างกายจะเพลียมาก บางช่วงเวลาดึงหยุดพักรับประทานอาหาร และในช่วงดึกไม่ค่อยมีผู้โดยสารวิ่งไปก็เสียค่าเชื้อเพลิง จอดรอผู้โดยสารจะดีกว่า ใน 1 เดือน เหลืองจะขับรถประมาณ 28 วันจะมีหยุดบ้างก็น้อยเรียกได้ว่าไม่มีวันหยุด

การพักผ่อนส่วนใหญ่จะพักอยู่ที่บ้าน ถ้าเวลากลางวันอาจจะไปดูภาพยนตร์ บางครั้งก็จะกลับบ้านต่างจังหวัด เพื่อกลับไปหาพ่อแม่และน้องๆ

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายขณะวิ่งรับส่งผู้โดยสาร ไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไปแต่อย่างใด มีผู้โดยสารไม่ยอมจ่ายค่าโดยสารบ้างเหมือนกัน แต่เหลือก็ไม่ว่าอะไร

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

การจราจรทุกวันนี้เป็นปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไขโดยเร็ว ทุกคนจะพูดถึงมากว่าเมื่อรตติจจริง ๆ โดยเฉพาะผู้ที่จะต้องขับรถทุกวัน รัฐบาลทุกมัยไม่ว่าใครได้แต่พูด ถ้าแก้ไขอย่างจริงจังและผู้ใช้รถใช้ถนนร่วมมือกันน่าจะสำเร็จอย่างน้อยก็จะดีขึ้น เมื่อการจราจรติดขัดรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่องก็จะได้น้อยไปด้วย เนื่องจากจะต้องเสียเวลา ส่วนใหญ่ก็จะต้องเสียไปกับสภาพปัญหาการจราจรจะใช้วิธีการใดก็ได้ เหลือคิดว่าการแก้ปัญหาโดยวิธีแจ้งข่าวสารให้ผู้ขับรถทราบในเส้นทางที่มีปัญหาการจราจร จำกัดอายุการใช้งานรถ ห้ามรถอื่นวิ่งในช่องทาง บัสเลน บังคับให้รถประจำทางวิ่งเฉพาะในช่องทางซ้ายสุด ขยายถนนให้พื้นที่มีมากขึ้น และจับกุมรถที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ขอบฝ่าฝืนกฎ น่าจะช่วยให้การจราจรในกรุงเทพฯดีขึ้น

รถสามล้อเครื่อง เหลือเห็นว่าเป็นรถที่ไม่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจร สาเหตุที่เกิดปัญหาก็คือรถที่มีจำนวนมาก สำหรับรถสามล้อเครื่องมีจำนวนจำกัด ไม่น่าที่จะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจร

เหลือถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบ้างเหมือนกันไม่บ่อยมากนัก ส่วนมากข้อหาจอดรถกีดขวางการจราจร แต่เหลือเองก็ยอมรับโดยดี ไม่มีข้อโต้แย้งทุกครั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเหลือเองก็รู้ตัวเองดีว่าผิดแต่พยายามจะขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผ่อนผัน เนื่องจากจอดรับส่งช่วงระยะเวลาที่ยังถ้าเป็นช่วงเวลากลางคืนไม่คิดว่าจะทำให้เกิดปัญหาการจราจร เหลือยอมที่จะเสียค่าใบสั่งโดยตลอดถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำการจับกุมจริงๆ และต้องทำใจไว้เลยถ้าวันใดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับในวันนั้นแทบจะไม่ได้เงินเลยอาจถึงกับขาดทุน

การประกอบอาชีพ

เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่บ้านเกิดแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อถึงแม้ว่าพ่อแม่จะต้องการที่จะให้ศึกษาต่อ เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน เหลือเองก็เรียนไม่ค่อยเก่ง ค่านิยมของชาวบ้านก็ไม่มีใครที่จะเรียนหนังสือสูงๆ หลังจากจบการศึกษานิยมที่จะออกมาทำงานเลี้ยง

ครอบครัวซึ่งชาวบ้านส่วนใหญ่จะนิยมเข้ามาทำในกรุงเทพฯ เป็นค่านิยมของชาวบ้านในหมู่บ้านของเหลือง เนื่องจากเห็นว่าส่วนใหญ่แล้วคนที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ จะมีเงินและส่งมาให้พ่อแม่ได้ใช้ และในต่างจังหวัดไม่มีงานทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังฤดูทำนาจะว่างงานมาก จึงต้องทำให้ต้องเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ ที่มีรายได้ดีกว่า บิดามารดาของเหลืองก็อยากที่จะให้เหลืองเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ แล้วส่งเงินมาให้ แต่ด้วยความที่เป็นห่วงพ่อแม่ เหลืองไม่ได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ในทันที ยังช่วยพ่อแม่ทำงานที่จังหวัดร้อยเอ็ดก่อน ทำอยู่นาน ไม่มีเงินเก็บ อยู่ไปวันๆ เพื่อนที่เรียนจบมาด้วยกันบางคนได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ มักจะมีเงินและส่งมาให้กับพ่อแม่ เหลืองจึงคิดที่จะไปทำงานที่อื่นบ้าง แต่ไม่ได้เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ ได้เข้าไปทำงานประมงที่จังหวัดสมุทรสาครก่อน เป็นเวลานานหลายปี ลักษณะงานเป็นงานที่ใช้กำลังตลอดเวลาแต่ละวันเหน็ดเหนื่อยมาก ค่าตอบแทนต่ำ แต่ได้แก่ จะออกค่ากินให้ ยังพอมีเงินเก็บบ้าง แต่ไม่คุ้มกับค่าแรง ระหว่างที่ทำประมงอยู่น้องชายของเหลืองได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ในวันสงกรานต์ เหลืองได้พบกับน้องชายที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ได้ถามถึงความเป็นอยู่ น้องเห็นว่าเหลืองมีความลำบาก จึงได้ชักชวนให้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ และได้ชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่อง น้องชายเป็นผู้หัดขับรถสามล้อเครื่องให้ หัดไม่นานก็สามารถที่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารได้โดยมาขับที่อุดรชนบรรัตทอง ซึ่งเป็นเดียวกันกับที่น้องชายขับ ส่วนใหญ่เหลืองจะขับทั่วกรุงเทพฯ ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นพวกแม่ค้า นักเรียน คนทำงานศูนย์การค้า ในการเช่ารถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 270 บาท (16.00-04.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของที่นี่ เหลืองจะต้องมารับรถทีู่่เวลา 16.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 04.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะทีู่่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกันเลย กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากราง เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเงินให้กับทางู่ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ จนถึงปัจจุบันนี้เหลืองยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องทีู่่นี้ขับรับจ้างอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง การรับส่งผู้โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 2 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาจ้างประมาณ 40 บาท/เที่ยวแต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนสำหรับราคาจ้างแล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูง คือช่วงเวลาประมาณ 16.00.00 น.- 20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่รับ ส่ง แม่ค้าและนักเรียน นักศึกษา คนทำงาน ส่วนรายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ใน 1 กะ คือ 1,200 บาท ในช่วงเทศกาล สำหรับวันธรรมดารายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ 300 บาท แต่หากคิดใน 1 เดือน หักวันหยุดด้วยแล้ว รายได้เฉลี่ยที่หักค่าใช้จ่าย

จ่ายแล้วไม่ว่าจะเป็นค่าเช่ารถ ค่าอาหาร มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 9,000 บาท ซึ่งเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่าย เหลืองจะส่งเงินให้กับพ่อแม่ ที่ต่างจังหวัด เดือนละ 1,000 บาท และจะเหลือเก็บไว้ใช้เองประมาณ 8,000 บาท เหลืองไม่มีรายได้อื่นๆเสริม นอกเหนือจากรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่อง เหลืองประสบปัญหาในการจดจำเส้นทางหรือสถานที่ต่างๆบ้างในช่วงเริ่มขับรถใหม่ ๆ แต่เหลืองก็จะสอบถามกับผู้โดยสารในเส้นทางที่เหลืองไม่คุ้นเคยจะจดจำเส้นทางไว้และระหว่างที่วิ่งหาผู้โดยสารจะจำเส้นทางตลอด

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่มายึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิดจากการขับรถ มีบ้างเหมือนกันร่างกายทรุดโทรมขึ้นแต่ก็เป็นเรื่องการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ และระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมา ก็ยังไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของเหลืองจะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกนานยังไม่ได้คิดว่าจะเลิกขับเมื่อไหร่ ถ้าเลิกคงจะกลับไปทำนาที่บ้านจังหวัดร้อยเอ็ดแต่ ก็กลัวรายได้ไม่เพียงพอในอนาคตได้วางแผนไว้ถ้ามีลูกจะให้ลูกมีการศึกษาสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากตัวเองไม่มีโอกาสที่จะเรียนควรวที่จะส่งลูกให้มีการศึกษาที่สูงแทน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายฟ้า
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ. อำนวย ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ หน้าศูนย์การค้าพาด้า ปิ่นเกล้า บางพลัด กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 17.00.น.

ลักษณะทางสังคม

ฟ้า เป็นชายไทย อายุ 25 ปี เกิดที่ ต.ทุ่งหลวง อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนสุวรรณภูมิบ้านเกิด ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตร 1 คนเป็น หญิงขณะนี้อายุ 2 ปีอยู่กับพ่อแม่ของภรรยา ส่วนภรรยาเป็นคนจังหวัดร้อยเอ็ด จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และได้เข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ ฟ้าและภรรยาได้เช่าบ้านพักอยู่บริเวณเขตป้อมปราบ เดือนละ 300 บาท ครอบครัวของฟ้าไม่ค่อยที่จะมายุ่งเกี่ยวกับใครมากนัก ส่วนใหญ่จะอยู่กันแบบส่วนตัว จะบ้างเหมือนกันบางครั้งก็จะไปกับเพื่อนที่เข้ามาอยู่กรุงเทพฯและมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเช่นเดียวกัน

บุคลิกภาพ

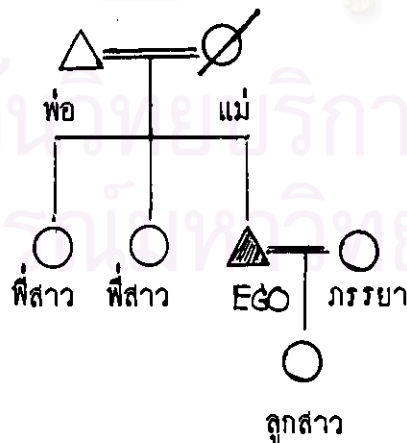
ฟ้า เป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวดำ ลำสัน สูงประมาณ 160 ซม. ลักษณะร่างกายภายนอกบ่งบอกว่าเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนที่ดี พูดจาไพเราะ สำเนียงภาษาในการพูดไม่บ่งบอกว่าเป็นสำเนียงอีสาน รอบรู้เหตุการณ์บ้านเมือง และข่าวทั่วไป ความคิดอ่านค่อนข้างจะรวดเร็วเข้าใจคำถามได้ง่าย ชอบที่จะแสดงความคิดเห็นไม่ต้องอธิบายคำถามหลายครั้ง มีความมั่นใจในตัวเอง มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

ประวัติชีวิต

เดิมชาวบ้านที่หมู่บ้านของฟ้าที่ ต.ทุ่งหลวง อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด มีความคิดที่คล้ายคลึงกันคือไม่นิยมที่จะเรียนสูง เพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับก็เพียงพอแล้ว ในบางคน การศึกษาก็ไม่ถึงภาคบังคับเสียด้วยซ้ำไป หลังจากจบการศึกษาแล้ว ชาวบ้านในหมู่บ้านนิยมที่จะหางานทำในละแวกบ้านก่อน หรือไม่ก็เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ แต่ในบางคนมีภาระผูกพัน เช่น จะต้องเลี้ยงดูพ่อ แม่ ไม่สามารถไปหางานทำที่อื่นได้ ก็จะต้องประกอบอาชีพตามพ่อแม่ที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว เช่น ทำนา ก่อสร้าง แต่ในปัจจุบันความคิดดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป คนรุ่นใหม่นิยมที่จะเรียนหนังสือให้สูงขึ้น รวมทั้งตัวพ่อ แม่ฟ้าเองก็มีความคิดที่เปลี่ยนไป สำหรับครอบครัวของฟ้า พ่อ แม่มีอาชีพทำนาซึ่งฟ้าไม่ชอบทำเพราะเป็นงานที่เหนื่อย และหนักมากค่าตอบแทนก็น้อยจาก ประสิทธิภาพที่ได้ทำนาระหว่างเรียนหนังสือทำให้ฟ้าเองคิดว่าเมื่อเรียนหนังสือจบแล้วจะไม่ยึดอาชีพทำนาและเพื่อนๆของฟ้าที่ได้เรียนหนังสืออยู่ด้วยกันก็คิดเช่นนี้ หลังจากเรียนจบแล้วจะขอ พ่อ แม่หางานอื่นทำและได้ชักชวนเพื่อนๆคนให้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯด้วยกัน ฟ้าคิดว่าคงตัดสินใจไม่ผิดที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เนื่องจากพี่ชายซึ่งเป็นลูกของลุงได้เข้ามาทำงานก่อนแล้ว สามารถที่จะส่งเงินกลับมาให้พ่อแม่ ในครั้งแรกฟ้าเองก็ไม่ทราบว่าเข้ามาทำงานอะไรแต่ต้องการที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ โดยจะเข้ามาพักกับป้าก่อนที่หนองแขม

ครอบครัวและเครือญาติ

โคอะแกรมที่ 4.15 ครอบครัวและเครือญาติฟ้า

ฟ้า มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ชาย 1 คน หญิง 2 คน ฟ้าเป็นคนที่มี 3 สมาชิกในครอบครัวของฟ้าสนิทสนมกันเนื่องจากได้อยู่ด้วยกันตลอด ปัจจุบันแม่ของฟ้าได้เสียชีวิตแล้วเหลือแต่พ่อ ฟ้าแต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกันเมื่ออายุ 21 ปี หลังจาก

แต่งงานมีครอบครัวฟ้าก็ได้กลับเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯดังเดิม ส่วนภรรยาทำนาอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด แต่ฟ้าก็กลับมามีภรรยาตลอดแทบทุกเดือน จนกระทั่งมีบุตรด้วยกัน 1 คน ภรรยาของฟ้าก็ได้เลิกทำนาและเข้ามาอยู่กับฟ้าที่กรุงเทพฯ ส่วนบุตรสาวได้ให้พ่อแม่ของภรรยาเป็นผู้เลี้ยงดู ภรรยาของฟ้าหลังจากที่ได้เข้ามาที่กรุงเทพฯ ก็ไม่ได้ทำงานแต่อย่างไร ฟ้าเป็นคนที่ได้รับผิดชอบต่อบิดา ถึงแม้ว่าจะมีครอบครัวแล้วก็ตามปัจจุบันฟ้าได้ส่งเงินให้กับบิดาทุกเดือนๆละ 1,000 บาท

ชีวิตประจำวัน

ฟ้าจะตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00 น. จากนั้นก็จะเตรียมตัวที่จะมารับรถที่อุบลราชธานี 1 เขตป้อมปราบ จากนั้นจะหาอาหารรับประทานที่บริเวณใกล้กับอยู่จะเป็นอาหารพวกข้าวเหนียว ส้มตำ ไก่ย่าง และเวลา 13.00 น. ก็จะมารับรถสามล้อเครื่องที่อุบลราชธานีมารับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง ส่วนใหญ่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารบริเวณเขาวราช จนกระทั่งเวลา 20.00 น. จะหาอาหารรับประทานอีกครั้ง หลังจากรับประทานอาหารแล้ว ส่วนใหญ่จะเริ่มจอดตามจุดต่างๆเนื่องจากผู้โดยสารที่เป็นคนทำงานบางแห่งเลิกทำงานเย็นกว่าจะกลับบ้านบางครั้งดึก จะพิจารณาจากสถานที่ต่างๆ ในวันหนึ่งๆฟ้าจะขับรถสามล้อเครื่องรับส่งผู้โดยสารประมาณ 8 ชั่วโมง และเวลาประมาณ 24.00 น. ก็จะนำรถสามล้อเครื่องมาส่งที่อุบลราชธานีให้กับผู้ที่ขับกะต่อไป และจ่ายค่าเช่าให้กับเจ้าของรถหลังจากนั้นก็รับประทานอาหารกว่าจะถึงบ้านและเข้านอนก็จะเป็นเวลาประมาณ 01.00 น. ชีวิตประจำวันของฟ้าไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยในแต่ละวันไม่ว่าจะเป็น วันสำคัญทางศาสนา หรือเทศกาลต่าง ๆ ในการขับรถสามล้อเครื่อง เจ้าของรถจะเลือกช่วงเวลาที่จะขับรถให้กับฟ้าคือช่วงเวลา 13.00 น. -24.00 น ลักษณะการขับรถของฟ้าจะวิ่งหาผู้โดยสารไปเรื่อย ๆ ตามสถานที่ต่าง ๆ ใน 1 เดือนฟ้าจะขับรถทุกวันเว้นแต่จะติดธุระจริงๆจึงจะหยุด สำหรับเวลาพักผ่อนฟ้าจะพักผ่อนกับภรรยาหลังเลิกงานหรือก่อนที่จะออกไปทำงานจะไม่ใช้เวลาทำงานหยุดเพื่อออกไปพักผ่อน

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมาไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายแต่อย่างใด มีแต่ผู้โดยสารว่าจ้างแล้วเมื่อถึงจุดหมายปลายทางก็ไม่จ่ายค่าโดยสารแต่ฟ้าก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะเอาความ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ความเห็นของฟ้าเกี่ยวกับการจราจรเห็นว่า รถสามล้อเครื่องมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นสาเหตุหลัก ยังมีสาเหตุอื่นอีกมาที่ทำให้เกิดปัญหาการติด

รตอื่นก็ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดได้ คิดว่าสาเหตุหลักที่ทำให้รตติดก็คือรตส่วนบุคคลที่เข้ามาวิ่งบนท้องถนนมีมากเกินไป และในบางครั้งไม่ชอบที่จะปฏิบัติตามกฎจราจร สำหรับผู้ที่ขับรตสามล้อเครื่องคิดว่าส่วนใหญ่จะขับตามกฎจราจร เนื่องจากเกรงว่าถ้าทำผิดแล้วถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมจะเสียเงินไปโดยใช่เหตุ ซึ่งในบางวันหักแล้วถึงกับขาดทุน ข้อหาที่คนขับรตสามล้อเครื่องถูกจับบ่อย ๆ คือ จอดในที่ที่ห้ามจอด แต่ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะเห็นใจเนื่องจากในการจอดรับผู้โดยสารจะใช้เวลาไม่มากนัก เว้นแต่พวกที่ชอบจอดแช่เป็นเวลานาน ๆ ถ้าทำให้การจราจรติดขัดก็ควรที่จะจับกุม สำหรับฟ้าแล้วเมื่อถูกเจ้าหน้าที่จับกุมจะหาแนวทางคิดสินบนแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อที่จะไม่ต้องเสียเวลา เสียค่าใบสั่งที่สถานีตำรวจ ราคาจะสูงกว่า ฟ้าจะติดสินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจครั้งละประมาณ 50-100 บาท แล้วแต่กรณี

สภาพการจราจรในปัจจุบัน ฟ้าเห็นว่าเป็นสภาพที่แย่มากโดยเฉพาะในถนนเส้นหลักในการรับส่งผู้โดยสารจะต้องวิ่งตามตรอกซอกซอยแทน ซึ่งทำให้เสียเวลามากกว่าเดิม แต่ราคาค่าเช่ารถยังคงเดิมจึงไม่ค่อยคุ้มกันเท่าไรหรอก

แนวทางในการแก้ไขปัญหารถจราจร ฟ้าเห็นว่า ควรที่จะลดปริมาณรถยนต์ส่วนตัวลงโดยจำกัดเวลาวิ่งบนถนนแต่ละใช้จำกัดอย่างไรก็ให้ออกกฎหมาย กวดขันให้รถยนต์ทุกประเภทปฏิบัติตามกฎจราจรโดยเคร่งครัด มิฉะนั้นแล้วปัญหารถจราจรก็จะแก้ไขไม่ได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องทำงานหนักขึ้น

สำหรับรตสามล้อเครื่องฟ้าเห็นว่าควรจะมีอยู่ต่อไป เนื่องจากเห็นว่าไม่ก่อให้เกิดปัญหารถจราจรอะไรมากนัก บางครั้งก็ช่วยลดปัญหาเช่นพาผู้โดยสารไปถึงจุดหมายได้เร็วโดยเข้าตามซอย ทำให้รตบนท้องถนนมีน้อยโดยรตสามล้อเครื่องมีความคล่องตัวสูง สะดวก สภาพรตก็มีความปลอดภัย อาชีพขับรตก็เป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ควรยกเลิก

การประกอบอาชีพ

เมื่อฟ้าจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วก็ได้ขอพ่อแม่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ และได้ชักชวนเพื่อน ๆ ที่เรียนอยู่ด้วยกัน เข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ ด้วย เนื่องจากเห็นว่าจะดีกว่าทำไร้ทำนาที่บ้าน ในครั้งแรกที่เข้ามากรุงเทพฯ ได้เข้ามาอยู่ที่บ้านป้าแถวหนองแขม ในการเข้ามาไม่ได้คิดว่าจะมาทำงานอะไร จะเข้ามาก่อนแล้วค่อยมาหางานทำระหว่างที่หางานอยู่ก็ได้ช่วยป้าขายข้าวแกงอยู่ที่หนองแขม ขายข้าวแกงอยู่หลายปีก็เบื่อ อยากที่จะเปลี่ยนงานใหม่ ระหว่างที่อยากที่จะเปลี่ยนงาน ลูกลุงซึ่งมีอาชีพขับรตสามล้อเครื่องอยู่ได้ชักชวนให้มาขับรตสามล้อเครื่อง ฟ้าเองก็ไม่มั่นใจว่าจะทำได้เนื่องจากยังไม่คุ้นกับกรุงเทพฯ มากนักถึงแม้ว่าจะเข้ามาอยู่หลายปีแต่ก็ไม่ได้ออกนอกบ้านบ่อย แต่พี่ชายก็ให้กำลังใจบอกว่าในครั้งแรกพี่ชายก็เป็นแบบนี้

ทดลองดูก่อนถ้าไม่สามารถขับได้ก็ค่อยเปลี่ยนงานใหม่ เนื่องจากเห็นว่าอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเป็นงานอิสระ รายได้ดีพอสมควร สามารถมีเงินเก็บเป็นของตนเอง ฟ้าตกลงที่จะขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง และได้ให้พี่ชายเป็นผู้หัดขับให้ หลังจากที่ได้อบรมก็เกิดความมั่นใจต้องการที่จะขับและตั้งแต่นั้นมาก็มาขับอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง เข้ามาขับรับจ้างในครั้งแรกที่อู่สวนมะลิซอย 1 ซึ่งเป็นอยู่ปัจจุบัน สำหรับเส้นทางในการขับมีปัญหาบ้างเหมือนกันแต่ฟ้าก็จะเอาตัวรอดโดยถามผู้โดยสารและอ่านตามป้ายตลอด สำหรับรายได้เฉลี่ยในแต่ละวันที่ได้รับประมาณวันละ 300 บาท จะมีรายได้ดีก็แค่ช่วงต้นเดือนโดยเฉพาะ 3-4 วันแรก รายได้สูงสุดที่เคยได้รับใน 1 วันหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วประมาณ 500 บาท แต่ก็นาน ๆ ครั้ง ที่จะได้รับรายได้เท่านี้ เฉลี่ยแล้ว 1 เดือน จะมีรายได้ที่หักจากค่าใช้จ่ายประมาณ 9,000 บาท ส่วนรายจ่าย ที่จะต้องจ่ายให้กับอู่ในการเช่า ราคากะละ 270 บาท(13.00-24.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถของอู่นี้ฟ้าจะต้องมารับรถที่อู่ประมาณ 13.00 น. หลังจากนั้นก็จะเริ่มขับออกรับจ้างจนถึงเวลา 24.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนให้กับคู่กะที่อยู่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคู่กะคนเดิมเว้นแต่จะป่วย ทางอู่ก็จะหาคู่กะมาขับแทน และจะต้องจ่ายค่าเช่าหลังจากที่ส่งรถ กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับ รถเสีย ในการขับรับจ้างทางอู่จะมีช่างซ่อมให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากรถ ถ้าผลคือออกมาแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย หากสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ผู้ขับสามล้อเครื่องจะต้องเสียค่าอีกเช็บ ให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น รถสามล้อเครื่องทุกคันทางอู่จะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ในการขับรถทางอู่ได้จัดสิทธิประโยชน์ให้กับผู้เช่าคือ ใน 1 เดือน เจ้าของอู่จะให้ขับโดยไม่คิดค่าเช่า 1 วัน ผู้โดยสารของฟ้าส่วนใหญ่จะเป็นพวกนักเรียน หรือคนทำงานตามห้างสรรพสินค้า และคนทำงานทั่วไป ฟ้าไม่มีผู้โดยสารที่จะต้องรับส่งเป็นประจำ ราคาที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารส่วนใหญ่จะเป็นราคา 30-40 บาท ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร แต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนตายตัว แล้วแต่กรณีเวลารถติดราคาก็อาจจะสูงขึ้นกว่าเดิมช่วงเวลาที่ผู้โดยสารมากคือช่วงเวลาประมาณ 16.00 น. หรือช่วงเวลาเลิกงาน

ตั้งแต่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างไม่เคยมีอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถรับจ้าง ส่วนเรื่องสุขภาพ ก็มีบ้างเหมือนกันเกี่ยวกับระบบหายใจ จะเหนื่อยง่ายและเรื่องปวดเมื่อยของร่างกาย หลังจากที่ขับรถเสร็จในแต่ละวันก็จะรีบกลับไปพักผ่อน จะไม่ออกไปไหนถ้าไม่จำเป็น

ชีวิตในอนาคต

ฟ้าไม่มีความคิดที่จะไปประกอบอาชีพอื่น ยังจะคงยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องต่อไป เนื่องจากเห็นว่ายังเป็นอาชีพที่อิสระถ้าเหนื่อยก็พักได้ รายได้ดีพออยู่ได้ สามารถส่งเงินให้พ่อได้

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายบุญมี
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณศูนย์การค้าเซ็นทรัล ลาดหญ้า กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 16.00 น.

ลักษณะทางสังคม

บุญมีเป็นชายไทย อายุ 36 ปี เกิดที่ ต.หนองหิน อ.เมือง จ.ยโสธร จบการศึกษาระดับ ปวช. ที่เทคโนโลยีสกลนคร ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างอาชีพเดียว มีครอบครัวแล้ว แต่ยังไม่มีความเป็นอยู่เป็นแบบเรียบง่าย บุญมี ชอบที่จะอยู่กับครอบครัว ไม่ชอบที่ออกไปไหนมาไหน ครอบครัวเป็นครอบครัวที่อบอุ่น งานสังคมไม่ค่อยมี จะมีก็กลับไปที่บ้านต่างจังหวัด เป็นคนรักพี่น้อง และเพื่อนบ้านที่เข้ามาทำงานด้วยกัน

บุคลิกภาพ

บุญมี เป็นคนพูดภาษากลางชัดเจน มีความจริงใจกับเพื่อนร่วมงานและเป็นกันเอง และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว สูงประมาณ 170 ซม. รูปร่างสันทัด หอมสูง มีความมั่นใจในตัวเองในการตอบคำถาม เมื่อไม่เข้าใจคำถามจะให้ผู้สัมภาษณ์อธิบายให้ฟังทันที และชอบพูดถึงความยากลำบากของชาวบ้านที่บ้านเกิด แต่งกายสะอาดเรียบร้อย รับผิดชอบและรับทราบเหตุการณ์บ้านเมืองได้ดี

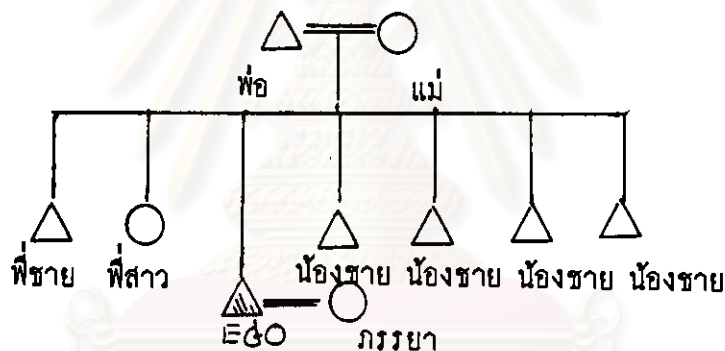
ประวัติชีวิต

บุญมีเกิดมาในครอบครัวที่ค่อนข้างดีพอสมควรเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น เพื่อนบ้านของบุญมีส่วนใหญ่มีฐานะค่อนข้างที่จะยากจน อาชีพหลักคืออาชีพทำนา และครอบครัวของบุญมีก่อนที่จะแต่งงานพ่อแม่มีอาชีพทำนาเช่นเดียวกัน แต่รายได้จะดีกว่าคนอื่นในหมู่บ้านเดียวกัน ผืนนาไม่ได้เช่า ผืนนาเป็นของตนเอง พ่อแม่สามารถที่จะส่งเรียนได้ดีกว่าคนอื่น พ่อแม่ของบุญมี มีความคิดต้องการที่จะให้ลูกทุกคนมีการศึกษาที่สูง จะได้ไม่ต้องมาลำบากกับการ

ทำนา บุญมีจบการศึกษาระดับ ปวช.ซึ่งถือว่าสูงพอสมควรแล้ว ซึ่งชาวบ้านส่วนใหญ่ในหมู่บ้านเดียวกับจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บุญมี สงสารพ่อ แม่จึงไม่ต้องการที่จะเรียนสูงกว่านี้มากนัก เนื่องจากเป็นภาระพ่อ แม่มากที่จะต้องส่งน้องๆเรียนอีกหลายคน เมื่อจบการศึกษาดังกล่าวแล้ว ต้องการที่จะออกมาทำงาน และต้องการที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯครั้งแรกได้เข้ามาอยู่ที่วัดใกล้สี่แยกคอกวัว แล้วมาหางานทำซึ่งงานที่ทำบุญมีไม่ได้เลือกขอให้เป็นการสุจริตก็พอแล้วและได้ทำงานรับจ้างก่อนที่จะขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง และตั้งแต่นั้นมาได้ทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯตลอดมา ปัจจุบันได้เช่าบ้านอยู่กับภรรยาที่อ้อมน้อย ในราคาเดือนละ 1,000 บาท ทุกวันนี้ บุญมีจะกลับบ้านเพื่อไปเยี่ยมพ่อ แม่ประมาณ ปีละ 3 ครั้ง

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.16 ครอบครัวและเครือญาติบุญมี

บุญมี มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 7 คน เป็นชาย 6 คน หญิง 1 คน บุญมี เป็นคนที่ 3 ครอบครัวของบุญมี มีความรักใคร่กัน พี่น้องมีความเป็นห่วงเป็นใยกัน มีปัญหาอะไร มักที่จะช่วยเหลือกันและติดต่อกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะบุญมีเองนั้นมีความสนิทสนมกับพี่ชาย คนโต เนื่องจากจะให้คำปรึกษาตลอดไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไร ปัจจุบันทั้งพ่อและแม่ของบุญมียังมีชีวิตอยู่ แต่มีอายุมากแล้วยังพักอาศัยอยู่ที่ จังหวัดยโสธรบุญมีได้สมรสกับภรรยาเมื่ออายุ 26 ปี ยังไม่มีบุตร ภรรยาเป็นชาวปราจีนบุรี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บุญมีเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวทุกวันนี้จะต้องให้เงินกับภรรยาเดือนละ 6,000 บาท และจะเหลือไว้ใช้เองประมาณ 3,000 บาท หลังจากที่ได้เลิกงานบุญมี จะอยู่ที่ห้องพักไม่ออกไปข้างนอก ถ้าออก จะไปไม่ไกลนานๆจะไปสักครั้ง จะพาภรรยาไปด้วยส่วนใหญ่จะไปสวนสาธารณะ การรับประทาน อาหารส่วนใหญ่จะซื้ออาหารสำเร็จรูปหรือ ไปรับประทานข้างนอก ในการขับรถสามล้อเครื่อง

รับจ้างมีปัญหาทางครอบครัวบางเหมือนกัน เนื่องจากภรรยาไม่มีใครอยู่ด้วยกว่าบุญมีจะกลับเข้าบ้านก็เช้าวันใหม่

ชีวิตประจำวัน

บุญมี ตื่นนอนเวลาประมาณ 11.00 น. หลังจากนั้นก็จะอาบน้ำแต่งตัว พักผ่อน และรับประทานอาหารเช้ากับภรรยาจะเป็นช่วงอยู่กับภรรยา เมื่อใกล้เวลา 14.00 น.เตรียมที่จะมารับรถ บุญมีนั่งรถจากอ้อมน้อย มาที่อยู่สามล้อเครื่องที่ตั้งอยู่ในซอยลาดหญ้า 12 หลังจากที่ได้รับแล้วก็หาจะขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆ ทั่วๆ ไป ส่วนใหญ่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารใกล้กับอยู่ เช่น วงเวียนใหญ่จะไม่จอดที่แน่นอน จนกระทั่งเวลาประมาณ 21.00 น.ก็จะหาอาหารรับประทานอีกครั้ง ช่วงเวลาดังกล่าวส่วนใหญ่บุญมี จะจอดบ้างเป็นบางครั้งก็คิดว่าน่าจะมีลูกค้ามาว่าจ้าง เช่น หน้าศูนย์การค้า จนถึงเวลา ประมาณ 02.00น. ก็จะเข้ามาวิ่งตามด้านหน้าสถานบริการที่คิดว่าจะมีผู้โดยสารว่าจ้าง เมื่อใกล้เวลา 05.00 น.ก็เตรียมที่จะมาส่งรถมาส่งที่อยู่เพื่อให้ผู้ที่ขับรถกะใหม่มาขับแทนจากนั้นก็กลับไปพักผ่อนที่บ้านกว่าจะได้นอนเวลาประมาณ 06.00 น.จะนอนพักผ่อนจะเป็นอย่างนี้ประจำแทบทุกวัน ชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกันเลยไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ เทศกาลหรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ยกเว้นวันที่บุญมีได้หยุดพักเองอาจจะมีพิเศษเป็นบางวันที่พาภรรยาออกไปนอกบ้าน ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆ บุญมี จะขับรถช่วงระหว่างเวลา 15.00 น.ถึงเวลา 05.00 น.ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่เขาของอุ้งรถสามล้อเครื่องเป็นผู้เลือกให้บุญมีจะใช้เวลาในการขับจริงแต่ละวันประมาณ 9 ชั่วโมง เพราะร่างกายจะอ่อนเพลีย บางช่วงเวลาดึงหยุดพักรับประทานอาหาร และในช่วงดึกไม่ค่อยมีผู้โดยสารวิ่งไปก็เสียค่าเชื้อเพลิง จอดรอผู้โดยสารจะดีกว่า ใน 1 เดือน บุญมีจะขับรถทุกวัน จะมีหยุดบ้างก็น้อยเรียกได้ว่าไม่มีวันหยุด จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายขณะวิ่งรับส่งผู้โดยสาร ไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไป มีผู้โดยสารไม่ยอมจ่ายค่าโดยสารบ้างเหมือนกัน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ปัญหาการจราจรทุกวันนี้เป็นปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทุกคนจะพูดถึงมากเกี่ยวกับปัญหาจราจร โดยเฉพาะผู้ที่ต้องขับรถทุกวัน ถ้าผู้ใช้รถใช้ถนนร่วมมือกันจะสำเร็จอย่างน้อยก็จะดีขึ้น เป็นหาการจราจรส่งผลถึงรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่องเมื่อรถไม่สามารถที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารได้ทำให้รายได้ก็จะได้น้อยไปด้วย เนื่องจากจะต้องเสียเวลา บุญมีคิดว่า การแก้ปัญหาคือวิธีห้ามหยุดห้ามจอดในถนนบางสาย แจ้งข่าวสารให้ผู้ขับรถทราบในเส้นทางที่

มีปัญหาการจราจร จำกัดอายุการใช้งานรถ ห้ามรถอื่นวิ่งในช่องทาง巴士เลน บังคับให้รถประจำทางวิ่งเฉพาะในช่องทางซ้ายสุด ขยายถนนให้พื้นที่มีมากขึ้น จะช่วยให้การจราจรในกรุงเทพฯดีขึ้น

รถสามล้อเครื่อง บุญมีเห็นว่าเป็นรถที่ไม่น่าจะมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจร รถสามล้อเครื่องมีไม่มาก บุญมีถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบ่อยเหมือนกัน ส่วนมากข้อหาจอดรถกีดขวางการจราจร แต่บุญมีก็พยายามที่จะไม่กระทำผิดกฎจราจร ถ้าถูกจับก็ยอมรับโดยดี ไม่มีข้อโต้แย้ง ทุกครั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบุญมีก็รู้ตัวเองคิดว่าผิดแต่พยายามจะขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผ่อนผัน เนื่องจากจอดรับ ส่งช่วงขณะไม่ใช้เวลามากยิ่งถ้าเป็นช่วงเวลากลางคืนไม่คิดว่าจะทำให้เกิดปัญหาการจราจรเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมจริงๆ ก็จะเจรจาดิลินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากบุญมี คิดว่าอย่างไรก็ต้องถูกกว่าสถานตำรวจ จะต้องทำใจไว้เลยถ้าวันใดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับในวันนั้นแทบจะไม่ได้เงินเลยอาจถึงกับขาดทุน

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่ได้จบการศึกษาระดับชั้น ปวช.เป็นที่เรียบร้อยแล้ว บุญมีได้เข้ามาที่กรุงเทพฯเพื่อเข้ามาหางานทำ และพักอยู่ที่วัดใกล้สี่แยกคอกวัว ทำงานรับจ้างเป็นพนักงานโฆษณาที่โรงเรียนเสริมหลักสูตร ทำงานโฆษณาไม่นานก็รู้ตัวเองว่าทำไม่ได้ดี รายได้ก็น้อย จึงได้เปลี่ยนงานมาเป็นพนักงานต้อนรับของโรงแรม ทำได้ประมาณ 1 ปี ก็ต้องการที่จะเปลี่ยนงานอีกเนื่องจากใกล้ที่หัก จึงได้มาทำงานบริษัทเป็นสโตร์ ต่อมาได้มาพบเพื่อนที่เคยเรียนหนังสือด้วยกันและมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง จึงได้สอบถามถึงเรื่องต่างๆรวมทั้งเรื่องการขับรถสามล้อเครื่อง เพื่อนบอกว่ารายได้ดีพอที่จะอยู่ได้เป็นอาชีพที่อิสระ ถ้าบุญมีต้องการที่จะขับเพื่อนจะพาไป บุญมีสนใจจึงทดลองขับ และชอบที่จะขับรถสามล้อเครื่อง ด้วยเหตุผลที่เพื่อนเคยบอกคือมีความเป็นอิสระ รายได้พอที่จะอยู่ได้ ตั้งแต่นั้นมาบุญมี ก็ยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้าง บุญมีได้มีพื้นฐานของการขับรถอยู่แล้วเมื่อสมัยที่เรียน ปวช. จึงไม่ยากเลยที่จะขับรถสามล้อเครื่อง เส้นทางที่บุญมีขับเป็นประจำจะเป็นบริเวณลาดหญ้า ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นพวกแม่ค้า นักเรียน คนทำงาน ศูนย์การค้า ในการเช่ารถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 280 บาท (15.00-05.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของที่นี่ บุญมีจะต้องมารับรถที่ช่วงเวลา 15.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 05.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะที่อยู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกัน กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางอู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจร เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ชดเชยค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเงินให้กับทางอู่ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว

ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น ตามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้และทางผู้
ได้จัดวันพิเศษให้กับผู้ที่ขับรถ ถ้าใน 1 เดือนไม่หยุดขับเค้าก็จะให้ขับโดยไม่คิดค่าเช่า 1 วัน
จนถึงปัจจุบันนี้บุญมียังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อยู่นี้ขับรับจ้างอยู่ ไม่เปลี่ยนแปลง การรับส่งผู้
โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 3 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาค่าจ้าง
ประมาณ 30 บาท/เที่ยวแต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนสำหรับราคาค่าจ้าง แล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การ
จราจรติดขัดหรือไม่ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูง คือช่วงเวลาประมาณ 16.00 น.-
22.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่รับ ส่ง แม่ค้าและนักเรียน นักศึกษา คนทำงาน ส่วนรายได้ที่เคยได้รับ
สูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ที่เคยได้รับใน 1 กะ คือ 1,000 บาท ในช่วง
เทศกาล สำหรับวันธรรมดารายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ
300 บาท แต่หากคิดใน 1 เดือน หักวันหยุดด้วยแล้ว รายได้เฉลี่ยที่หักค่าใช้จ่ายแล้วไม่ว่าจะเป็น
ค่าเช่ารถ ค่าอาหาร มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 9,000 บาท ซึ่งเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่าย จะให้ภรรยา
เดือนละ 6,000 บาท เก็บไว้ใช้ส่วนตัวประมาณ 3,000 บาท และจะส่งให้กับพ่อ แม่เป็นบางครั้ง
บุญมีไม่มีรายได้อื่น ๆ เสริมนอกเหนือจากรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่อง บุญมีไม่ค่อย
ประสบปัญหาในการจดจำเส้นทางหรือสถานที่ต่างๆเนื่องจากระหว่างที่ทำงานก่อนที่จะมาขับรถ
สามล้อเครื่องเดินทางตลอดทำให้รู้เส้นทางถ้าไม่รู้ก็จะถามผู้โดยสาร ทางใดที่ไม่คุ้นเคยจะจดจำเส้น
ทางไว้และระหว่างที่วิ่งหาผู้โดยสารจะจำเส้นทางตลอด

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่มาขี่คออาชีพขับรถสามล้อเครื่อง มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิด
จากการขับรถ มีบ้างเหมือนกันร่างกายทรุดโทรมขึ้นแต่ก็เป็นเรื่องการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น
หายใจไม่สะดวก ปวดเมื่อยร่างกาย ระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมา ก็ยังไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของบุญมีจะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกนานประมาณ 1 ปี
จะกลับไปทำนาที่บ้านจังหวัดยโสธร แต่ ก็กลัวรายได้ไม่เพียงพอเหมือนกันในช่วงนี้จึงได้พยายาม
ที่จะเก็บเงินไว้ ในอนาคตได้วางแผนไว้ถ้ามีลูกจะให้ลูกมีการศึกษาสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจาก
ตัวเองไม่มีโอกาสที่จะเรียนควรที่จะส่งลูกให้มีการศึกษาที่สูงแทน ไม่ต้องการที่จะให้ขับรถ
สามล้อเครื่อง

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายบุญมา .
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ. อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณสี่แยกสะพานควาย บางซื่อ กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 17.00.น.

ลักษณะทางสังคม

บุญมา เป็นชายไทย อายุ 29 ปี เกิดที่ ต.ทุ่งหลวง อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่บ้านเกิด ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเป็นอาชีพหลัก แต่ช่วงฤดูทำนาบุญมาจะกลับไปทำนาที่บ้านต่างจังหวัด บุญมามีครอบครัวแล้ว ภรรยาเป็นชาวจังหวัดร้อยเอ็ด จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บุญมามีครอบครัวเมื่ออายุ 18 ปี มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นหญิง 1 คน ชาย 1 คน ปัจจุบันบุญมาและภรรยาได้หย่ากันแล้ว บุตรทั้ง 2 คนยังอยู่กับบุญมาซึ่งบุญมาได้ให้พ่อของบุญมาเลี้ยงอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด บุญมาได้เช่าบ้านพักอยู่แถวสุทธิสาร เคียนละ 1,400บาท ครอบครัวของบุญมาไม่ค่อยที่จะมายุ่งเกี่ยวกับใครมากนัก ส่วนใหญ่จะอยู่กันแบบส่วนตัว จะมีบ้างเหมือนกันบางครั้งก็จะไปกับเพื่อนที่เข้ามาอยู่กรุงเทพฯ ด้วยกันและมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเช่นเดียวกัน

บุคลิกภาพ

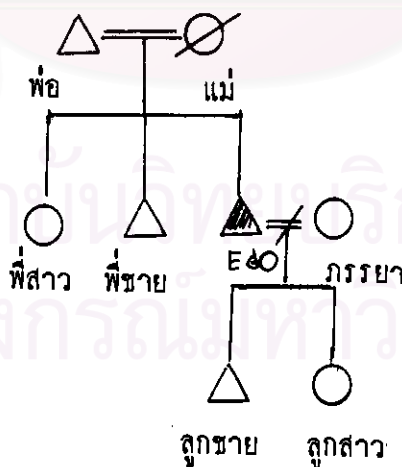
บุญมาเป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวดำแดง ลำสัน สูงประมาณ 160 ซม. ลักษณะร่างกายภายนอกบ่งบอกว่าเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนที่ดี พูดจาไพเราะ สำเนียงภาษาในการพูดบ่งบอกว่าเป็นสำเนียงอีสานแม้จะพูดภาษากลาง ไม่ค่อยรอบรู้เหตุการณ์บ้านเมือง และข่าวทั่วไปสนใจแต่ชีวิตความเป็นอยู่ของตัวเองและลูก ชอบอยู่แบบเงียบๆ การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย

ประวัติชีวิต

บุญมา ถูกปลูกฝังค่านิยมเกี่ยวกับการศึกษาคือไม่นิยมที่จะเรียนสูง เพียงแค่จบ การศึกษาภาคบังคับก็เพียงพอแล้ว ในบางคนการศึกษาก็ไม่ถึงภาคบังคับเสียด้วยซ้ำไป หลังจากจบ การศึกษาแล้ว ชาวบ้านในหมู่บ้านนิยมที่จะหางานทำใกล้บ้านก่อน หรือไม่ก็เข้ามาหางานทำที่ กรุงเทพฯ แต่ในบางคนมีภาระผูกพัน เช่น จะต้องเลี้ยงดูพ่อแม่ ไม่สามารถไปหางานทำที่อื่นได้ ก็จะต้องประกอบอาชีพตามพ่อแม่ที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว เช่น ทำนา ก่อสร้าง เลี้ยงวัว ควาย แต่ใน ปัจจุบันความคิดดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป คนรุ่นใหม่นิยมที่จะเรียนหนังสือให้สูงขึ้น พ่อแม่ของ บุญมามีอาชีพทำนาซึ่งบุญมา ก็ช่วยทำมาตลอดแต่บุญมาไม่ชอบทำมากเท่าไรเนื่องจากเป็นงาน ที่หนักและเหนื่อย ค่าตอบแทนก็น้อย บุญมาไม่ต้องการที่จะยึดอาชีพทำนา หลังจากเรียนจบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 แล้ว เธอก็ยังช่วยพ่อแม่ทำนาต่อด้วยความจำเป็น ยังหางานไม่ได้ ทำนาอีก ประมาณ 2-3 ปี จึงได้ขอพ่อแม่เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ เข้ามาอยู่กับเพื่อนของพี่ชายเข้ามาทำงาน คองมะม่วง และได้ชักชวนเพื่อนๆ คนอื่นอีกให้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ด้วยกัน บุญมาคิดว่า อยากรู้ก็จะดีกว่าทำนา บางปีไม่ได้ผลผลิต บางปีได้กำไรน้อย บางปีขาดทุน แต่คนที่เข้ามาอยู่ กรุงเทพฯ มักจะส่งเงินมาให้กับพ่อแม่ตลอด จึงได้ตัดสินใจเข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.17 ครอบครัวและเครือญาติบุญมา

บุญมา มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ชาย 2 คน หญิง 1 คน บุญมาเป็น คนที่ 3 สมาชิกในครอบครัวของบุญมาสนิทสนมกันเนื่องจากมีอยู่ด้วยเพียงแค่ 3 คน โดยเฉพาะ อย่างยิ่งบุญมามีความสนิทกับพี่สาวเนื่องจากเป็นคนที่มีรักน้องมาก ปัจจุบันแม่ของบุญมาได้เสียชีวิต แล้วเหลือแต่พ่อ บุญมาแต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกันเมื่ออายุ 18 ปี หลังจาก

แต่งงานมีครอบครัวบุญมากับพี่สาวเริ่มที่จะห่างกันไป ต้องให้เวลากับครอบครัวมากขึ้น บุญมากับบุญมากับ ภรรยา 2 คน เป็นหญิง 1 คน เป็นชาย 1 คน ปัจจุบันบุญมากับภรรยาได้หย่ากันแล้ว ลูกทั้ง 2 คนอยู่กับพ่อของบุญมาที่จังหวัดร้อยเอ็ด ภรรยาของบุญมาหลังจากที่ได้หย่ากันก็ไม่ทราบว่าจะไปอยู่ที่ใด บุญมาได้ส่งเงินให้กับพ่อบ้างเป็นบางครั้ง

ชีวิตประจำวัน

บุญมาจะตื่นนอนเวลาประมาณ 09.00 น. จากนั้นก็จะพักผ่อน แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ที่บ้านและซื้ออาหารเข้ามารับประทาน บางครั้งก็รับประทานนอกบ้านไม่แน่นอน จนถึงเวลาประมาณ 12.00 น.ก็เตรียมตัวที่จะมารับรถที่อุบลริเวณ สุทธิสาร จากนั้นจะหาอาหารรับประทานที่บริเวณใกล้กับอุบลจะเป็นอาหารพวกข้าวเหนียว ส้มตำ ไก่ย่าง จากนั้นก็จะมารับรถสามล้อเครื่องที่อยู่เพื่อขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง ส่วนใหญ่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารบริเวณสุทธิสาร หมอชิต จนกระทั่งเวลา 19.00 น. จะหาอาหารรับประทานอีกครั้ง หลังจากรับประทานอาหารแล้วก็จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารต่อ จะพิจารณาจากสถานที่ต่างๆ ในวันหนึ่งๆ บุญมาจะขับรถสามล้อเครื่องรับส่งผู้โดยสารประมาณ 8 ชั่วโมง และเวลาประมาณ 24.00 น. ก็จะนำรถสามล้อเครื่องมาส่งที่อยู่เพื่อมอบให้กับผู้ที่ขับกะต่อไป และจ่ายค่าเช่าให้กับเจ้าแก็งและก็จะกลับไปพักผ่อน กว่าที่จะถึงบ้านและเข้านอนก็จะเป็นเวลาประมาณ 01.00 น. ชีวิตประจำวันของบุญมาไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยในแต่ละวัน ในการขับรถสามล้อเครื่องบุญมาเลือกที่จะขับช่วงเวลานี้เนื่องจากกลางคืนอากาศจะเย็นสบาย รถก็ไม่ค่อยติด เป็นคนที่ไม่ชอบรถติดมากๆ ลักษณะการขับรถของบุญมาจะวิ่งหาผู้โดยสารไปเรื่อย ๆ ตามสถานที่ต่าง ๆ ใน 1 เดือนบุญมาจะขับรถทุกประมาณ 24 วัน จะหยุดพักผ่อนประมาณ 4 วัน เป็นการพักผ่อนร่างกาย

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมาไม่เคยถูกทำร้ายร่างกาย มีแต่ผู้โดยสารว่าจ้างแล้วเมื่อถึงจุดหมายปลายทางก็ไม่จ่ายค่าโดยสารแต่บุญมาก็ไม่ได้คิดใจที่จะเอาความ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ความเห็นของบุญมาเกี่ยวกับการจราจรเห็นว่า รถสามล้อเครื่องไม่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด ทุกวันนี้คิดว่าสาเหตุที่ทำให้รถติดคือปริมาณรถยนต์ส่วนตัวที่มีมากเกินไป ถนนก็ยังไม่มีเท่าเดิม แต่รถเพิ่มขึ้นตลอด ยังมีสาเหตุอื่นอีกมาที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจร คือการขับรถของผู้ใช้รถใช้ถนน เช่นรถจักรยานยนต์ที่ชอบขับแทรกไปมาทำให้รถอื่นวิ่งไปไม่สะดวก ก็ทำให้

เกิดปัญหาการจราจรติดขัดได้ คิดว่าสาเหตุหลักที่ทำให้รถติดก็คือรถส่วนบุคคลที่เข้ามาวิ่งบนท้องถนนมีมากเกินไป และในบางครั้งไม่ชอบที่จะปฏิบัติตามกฎจราจร สำหรับผู้ที่ขับรถสามล้อเครื่องคิดว่าส่วนใหญ่จะขับตามกฎจราจร เนื่องจากเกรงว่าถ้าทำผิดแล้วถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมจะเสียเงินไปโดยใช่เหตุและต้องเสียครั้งละมากๆ ถ้าถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบ่อยๆ รายได้ก็จะไม่เหลือซึ่งในบางวันหักแล้วถึงกับขาดทุน ข้อหาที่บุญมาถูกจับบ่อย ๆ คือ จอดในที่ที่ห้ามจอดเป็นการจอดรับส่งผู้โดยสาร แต่ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะเห็นใจเนื่องจากในการจอดรับผู้โดยสารจะใช้เวลาไม่มากนัก เว้นแต่พวกที่ชอบจอดแช่เป็นเวลานาน ๆ ถ้าทำให้การจราจรติดขัดก็ควรที่จะจับกุม สำหรับบุญมาแล้ว เมื่อถูกเจ้าหน้าที่จับกุมจะหาแนวทางติดสินบนแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อที่จะไม่ต้องเสียเวลา เสียค่าใบสั่งที่สถานีตำรวจ ราคาจะสูงกว่า บุญมาจะติดสินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจครั้งละประมาณ 100 บาท แล้วแต่กรณี

สภาพการจราจรในปัจจุบัน บุญมาเห็นว่า เป็นสภาพที่แย่กว่าเดิมมากโดยเฉพาะในตัวเมืองถ้าเป็นวันศุกร์หรือสิ้นเดือนถนนเส้นหลักรถจะแน่นมาก ในการรับส่งผู้โดยสารจะต้องวิ่งตามตรอกซอกซอยแทนไม่เช่นนั้นจะเสียเวลามาก

แนวทางในการแก้ไขปัญหารถจราจร บุญมาเห็นว่า ควรที่จะลดปริมาณรถยนต์ส่วนตัวลงโดยจำกัดเวลาวิ่งบนถนนแต่จะใช้จำกัดอย่างไรก็ให้ออกกฎหมาย กวดขันให้รถยนต์ทุกประเภทปฏิบัติตามกฎจราจรโดยเคร่งครัด เพิ่มถนนให้มากขึ้น มิฉะนั้นแล้วปัญหารถจราจรก็จะแก้ไขไม่ได้ จะหวังพึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเดียวก็ไม่ได้

สำหรับรถสามล้อเครื่องบุญมาเห็นว่าควรจะมีอยู่ต่อไป เนื่องจากเห็นว่าไม่ก่อให้เกิดปัญหาจราจรอะไรมากนัก บางครั้งก็ช่วยลดปัญหาเช่นพาผู้โดยสาร ไปถึงจุดหมายได้เร็วโดยเข้าตามซอยลัด ทำให้รถบนท้องถนนมีน้อยโดยรถสามล้อเครื่องมีความคล่องตัวสูง สะดวก สภาพรถก็มีความปลอดภัยพอสมควร อาชีพขับรถก็เป็นอาชีพที่สุจริต ไม่ควรยกเลิกลง ถ้ายกเลิกก็ยังไม่รู้ว่าจะไปทำงานอะไร

การประกอบอาชีพ

เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้ว บุญมายังช่วยพ่อ แม่ทำนาที่ต่างจังหวัด ประมาณ 2-3 ปี หลังจากนั้นเห็นว่ารายได้ไม่ดีขึ้นบางปีก็ได้ผลผลิตน้อย บางปีก็ขาดทุน ไม่มีความแน่นอนเกี่ยวกับรายได้บุญมา จึงได้ขอพ่อแม่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ โดยเข้ามาอยู่กับเพื่อนของพี่ชาย เข้ามาทำงานคองมะม่วง ย่านดินแดง เมื่อรู้จักกรุงเทพฯ ได้ดีขึ้น บุญมาจึงได้คิดที่จะเปลี่ยนงาน จึงหางานทำใหม่และได้เข้ามาทำงานเป็นช่างไฟฟ้า ระหว่างที่ได้ทำงานเป็นช่างไฟฟ้าได้รู้จักกับเพื่อนที่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องเช่าบ้านพักอยู่ใกล้กัน ได้คุยกันบ่อยครั้ง และได้

ชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่องบอกว่ารายได้ดี บุญมาเห็นว่าอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเป็นงานอิสระ ไม่มีใครมาสั่งได้ก็เลยตัดสินใจจะขับรถสามล้อเครื่อง บุญมาไม่มีลูกค้าประจำที่จะต้องรับส่งเนื่องจากขับรถสามล้อเครื่องได้ไม่นาน รายได้พออยู่ได้ สำหรับเส้นทางในการขับไม่มีปัญหาบุญมา มักจะเอาตัวรอดโดยถามผู้โดยสารและอ่านตามป้ายตลอด สำหรับรายได้เฉลี่ยในแต่ละวันที่ได้รับประมาณวันละ 180-200 บาท รายได้สูงสุดที่เคยได้รับใน 1 วันหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วประมาณ 800 บาท แต่ก็นาน ๆ ครั้ง ที่จะได้รับรายได้เท่านี้จะได้ช่วงเทศกาล เฉลี่ยแล้ว 1 เดือน จะมีรายได้ที่หักจากค่าใช้จ่ายประมาณ 6,000 บาท ส่วนรายจ่าย ที่จะต้องจ่ายให้กับอยู่ในการเช่า ราคาคะละ 290 บาท (12.00-24.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถของที่นี่บุญมาจะต้องมารับรถที่อยู่ที่ประมาณ 12.00 น. หลังจากนั้นก็จะเริ่มขับออกรับจ้างจนถึงเวลา 24.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนให้กับคู่กะที่อยู่ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคู่กะคนเดิมเว้นแต่จะป่วย ทางเด้าแก่งจะหาคู่กะมาขับแทน และจะต้องจ่ายค่าเช่าหลังจากที่ส่งรถ กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับ รถเสีย ในการขับรับจ้างทางอยู่จะมีช่างซ่อมให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจร ถ้าผลคือออกมาแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูกคู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย หากสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิดผู้ขับสามล้อจะต้องเสียค่าเอ็กเซ็ป ให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียวไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น รถสามล้อเครื่องทุกคันทางอยู่จะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้ในการขับรถทางอยู่ได้จัดสิทธิประโยชน์ให้กับผู้เช่าคือ ใน 1 เดือน เจ้าของอยู่จะให้ขับโดยไม่คิดค่าเช่า 1 วัน ผู้โดยสารของบุญมาส่วนใหญ่จะเป็นพวกนักเรียน หรือคนทำงานทั่วไป ราคาที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารส่วนใหญ่จะเป็นราคา 30-40 บาท ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร แต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนอนตายตัว แล้วแต่กรณี เช่น เวลาราคาดีดราคาก็อาจจะสูงขึ้นกว่าเดิม ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากคือช่วงเวลาประมาณ 16.00 น. หรือช่วงเวลาเลิกงาน

ตั้งแต่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเคยมีอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับรถรับจ้างบ้างเหมือนกันได้รับบาดเจ็บที่หัว ข้อศอก เรื่องสุขภาพ ก็มีบ้างเหมือนกันเกี่ยวกับระบบหายใจ จะเหนื่อยง่ายและเรื่องปวดเมื่อยของร่างกาย หลังจากที่ขับรถเสร็จในแต่ละวันก็จะรีบกลับไปพักผ่อนจะไม่ออกไปไหนถ้าไม่จำเป็น

ชีวิตในอนาคต

บุญมาไม่มีความคิดที่จะไปประกอบอาชีพอื่น ยังจะคงมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องต่อไป เนื่องจากเห็นว่า เป็นอาชีพที่อิสระถ้าเหนื่อยก็พักได้ รายได้พออยู่ได้ ช่วงฤดูทำนา ก็กลับไปทำนาได้ เมื่อเสร็จก็เข้ามาขับได้อีกบุญมาเองมีความพึงพอใจในอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง ถ้าจำเป็นต้องเลิกอาชีพขับรถสามล้อเครื่องก็คงจะกลับไปทำนา

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายบุญช่วย
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ บริเวณศูนย์การค้าเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2539 เวลา ประมาณ 16.00 น.

ลักษณะทางสังคม

บุญช่วย เป็นชายไทย อายุ 47 ปี เกิดที่ ต.ดุกอิ่ง อ.พนมไพร จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนดุกอิ่งวิทยาคม ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างและอาชีพทำนาเมื่อถึงฤดูทำนา มีครอบครัวแล้ว มีบุตร 3 คน ภรรยา เป็นคนจังหวัดร้อยเอ็ด เช่นเดียวกัน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีอาชีพเป็นแม่บ้าน อยู่ที่ อ.พนมไพร จ.ร้อยเอ็ด ชีวิตความเป็นอยู่เป็นแบบเรียบง่าย บุญช่วย ชอบที่จะอยู่กับครอบครัว ไม่ชอบที่ออกไปไหน นอกจากออกไปทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว ครอบครัวเป็นครอบครัวที่อบอุ่น งานสังคมไม่ค่อยมี จะมีก็กลับไปที่บ้านต่างจังหวัด เป็นคนรักพี่น้อง และเพื่อนบ้านที่เข้ามาทำงานด้วยกัน

บุคลิกภาพ

บุญช่วยเป็นคนพูดช้า และพูดภาษากลางไม่ค่อยชัดเจนจะมีสำเนียงภาษาอีสานออกมา เป็นคนที่มีความจริงใจกับเพื่อนร่วมงาน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว สูงประมาณ 150 ซม. รูปร่างสันทัด ผอม ไม่ค่อยที่จะเข้าใจคำถามจะต้องอธิบายหลายครั้ง แต่เมื่อมีความเข้าใจแล้วจะตอบด้วยความมั่นใจ ความคิดช้า มักพูดถึงความยากลำบากของตัวเองที่จังหวัดร้อยเอ็ด แต่งกายสะอาดเรียบร้อย สุภาพ ไม่ค่อยที่จะรับรู้เหตุรับทราบเหตุการณ์บ้านเมืองเนื่องจากเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ ได้ประมาณ 15 วัน ครั้งเมื่ออยู่ที่ต่างจังหวัด ไม่ได้สนใจในเรื่องต่างๆ

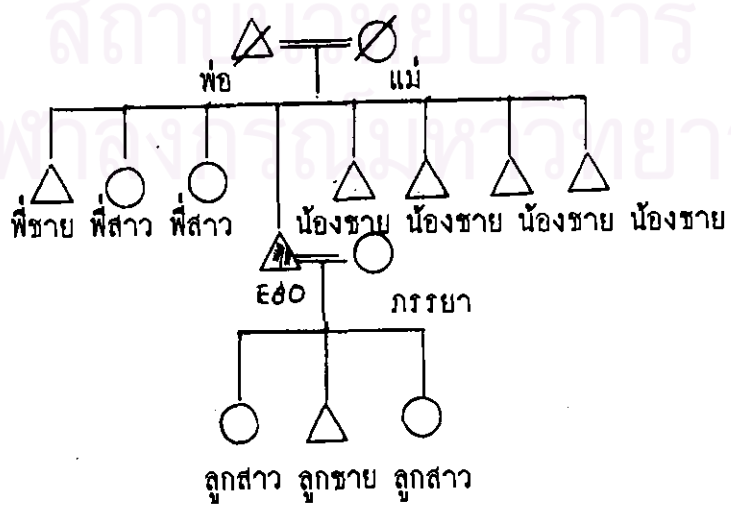
ประวัติชีวิต

บุญช่วยเกิดมาในครอบครัวที่ค่อนข้างจะยากจนพ่อแม่มีลูกหลายคน และมีอาชีพทำนามาตั้งแต่บรรพบุรุษ บุญช่วยจึงได้พบเห็นแต่อาชีพทำนา และได้ปลูกฝังมาตลอด

ระหว่างที่เรียนหนังสือระดับประถมศึกษาได้ช่วยพ่อแม่ทำนาเท่าที่ทำได้ หลังจากที่ได้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก็ได้ออกมาช่วยพ่อแม่ทำนาอย่างเต็มตัว ส่วนใหญ่น้องของบุญช่วยก็เรียนแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เมื่อเสร็จจากทำนาบุญช่วยมักที่จะหางานอื่นทำอยู่เสมอเนื่องจากช่วงว่างจากทำนาเป็นช่วงระยะยาว งานที่บุญช่วยทำระยะแรกๆคือรับจ้างทำงานก่อสร้างที่จังหวัดร้อยเอ็ดทั่วๆไป เห็นว่าจะรอแต่รายได้จากการทำนาอย่างเดียวคงไม่พอ 1 ปีมีครั้งเดียวบางปีก็ได้ผลผลิตที่ไม่คุ้มค่า บางปีขาดทุนถึงแม้จะลงทุนลงแรงด้วยความเหน็ดเหนื่อยก็ตาม ชีวิตของบุญช่วยส่วนใหญ่จะพบแต่ความยากลำบากตลอด และเป็นพี่ชายคนโตจะต้องดูแลน้องๆอีกสำหรับน้องคนอื่นๆของบุญช่วยเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วบางคนก็ทำนาที่จังหวัดร้อยเอ็ด บางคนเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ แต่สำหรับบุญช่วยแล้วระยะแรกๆ จะอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ดตลอด เนื่องจากเป็นห่วงพ่อแม่ และนาที่ไม่มีใครทำ และระยะหลังมาบุญช่วยก็ได้เข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯบ้างแต่ก็ไม่ถึงอาชีพทำนา เมื่อเสร็จจากการทำนาแล้วถึงจะเข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯ สาเหตุที่เข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯ เนื่องจากน้องชายที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ได้เห็นถึงความยากลำบาก ทำนามานานแล้วไม่มีเงินเก็บจึงอยากที่จะให้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯบ้าง บุญช่วยจึงเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ โดยเข้ามาอยู่กับน้องชายคนที่ 4 ที่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง ทำให้บุญช่วยได้รู้จักและคุ้นเคยกับรถสามล้อเครื่องเป็นอย่างดี ระหว่างที่จะหางานทำ น้องชายของบุญช่วยได้ให้ทดลองหัดขับจนสามารถที่ขับได้และน้องชายได้ให้ลองขับรับจ้างโดยพาเข้าไปขับที่อยู่อีกเดียวกัน ตั้งแต่นั้นมาบุญช่วยก็ขี่อาชีพขับรถสามล้อเครื่องระหว่างที่ว่างจากการทำนาของทุกปี

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.18 ครอบครัวและเครือญาติบุญช่วย

บุญช่วยพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 8 คน เป็นชาย 6 คน หญิง 2 คน บุญช่วย เป็นคนที่ 4 ครอบครัวของบุญช่วย มีความรักใคร่กันมากระหว่างพี่น้องมีความเป็นห่วงเป็นใยกัน และช่วงวันสำคัญหรือเทศกาลจะมาพบกันตลอด มีปัญหาอะไรมักที่จะช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะ บุญช่วยเองนั้นมีความสนิทสนมกับน้องคนสุดท้ายมากเป็นพิเศษ เนื่องจากเวลาที่บุญช่วยได้เข้ามา ขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างที่กรุงเทพฯ บุญช่วยมักจะเข้ามาพักกับน้องชายคนหนึ่งที่ซอยจรัญสนิทวงศ์ ที่ 13 ที่น้องชายได้เช่าไว้ในราคาเดือนละ 600 บาท ปัจจุบันทั้งพ่อและแม่ของบุญช่วยได้เสียชีวิต แล้วบุญช่วยได้สมรสกับภรรยาเมื่ออายุ 30 ปีมีบุตรด้วยกัน 3 คน เป็นหญิง 2 ชาย 1 คน ภรรยา เป็นชาวร้อยเอ็ด เช่นเดียวกัน บุญช่วยตั้งใจว่าเงินที่ได้จากการขับรถสามล้อเครื่องจะให้ภรรยาที่ ต่างจังหวัดแทบทั้งหมดจะเหลือไว้ใช้เองเพียงแค่ 1,000 บาท หลังเลิกงานบุญช่วยจะอยู่ที่ห้องพัก ไม่ค่อยได้ออกไปข้างนอกมากนัก ถ้าออกไปไม่ไกลนานๆจะไปสักครึ่งส่วนใหญ่จะออกไปรับ ประทานอาหาร บริเวณใกล้กับที่พักแต่บางครั้งนำกลับมารับประทานที่ห้อง

บุญช่วยตื่นนอนเวลาประมาณ 11.00 น. หลังจากนั้นก็จะอาบน้ำแต่งตัว พักผ่อน และรับประทานอาหารเช้า เมื่อใกล้เวลา 14.00 น.เตรียมที่จะมารับรถ บุญช่วยจะมารับรถที่อยู่ที่ตั้งอยู่ ใกล้กับวัดคง พรานนถ หลังจากที่ได้รับแล้วก็หาจะขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆ ทั่วไป ส่วนใหญ่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารบริเวณปิ่นเกล้าทั่วไป เช่น วงเวียนใหญ่ หน้าศูนย์การค้า จนกระทั่งเวลาประมาณ 20.00 น.ก็จะหาอาหารรับประทานอีกครั้ง ช่วงเวลาดังกล่าวส่วนใหญ่ บุญช่วย จะจอดข้างเป็นบางครั้งก็คิดว่าน่าจะมีลูกค้ามาว่าจ้าง เช่นหน้าศูนย์การค้าพาต้า ปิ่นเกล้า จนถึงเวลาประมาณ 02.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่อู่เพื่อให้ผู้ที่ขับรถกะใหม่มาขับแทนจากนั้นก็ จะกลับไปพักผ่อนที่บ้านกว่าจะได้นอนเวลาประมาณ 03.00 น.จะนอนพักผ่อนแต่จนจะนอนจะหา อาหารรับประทานอีกครั้งจึงจะเข้านอน จะเป็นอย่างนี้ประจำแทบทุกวันประมาณ 15 วันแล้วตั้งแต่ ได้เข้ามาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างครั้งนี้ ไม่แตกต่างกับทุกครั้ง ชีวิตในแต่ละวันไม่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นวันไหนๆหรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆบุญช่วย จะขับรถช่วงระหว่างเวลา 14.00 น. ถึงเวลา 02.00 น.ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่บุญช่วยเลือก เองเนื่องจากเห็นว่าช่วงเย็น อากาศเย็นสบาย ถ้าดีก็มากสายตาสุฟไม่ไหว บุญช่วยจะใช้เวลาใน การขับจริงแต่ละวันประมาณ 9 ชั่วโมง เพราะร่างกายจะอ่อนเพลีย บางช่วงเวลาดึงต้องหยุดพักรับ ประทานอาหาร และในช่วงคึกไม่ค่อยมีผู้โดยสารวิ่งไปก็เสียค่าเชื้อเพลิง จอดรอผู้โดยสารจะดีกว่า ความตั้งใจของบุญช่วยต้องการที่จะขับรถทุกวันเพื่อให้มีรายได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายขณะวิ่งรับ ส่งผู้โดยสาร ไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไป มีผู้โดยสาร ไม่ยอมจ่ายค่าโดยสารบ้างเหมือนกัน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

เกี่ยวกับปัญหาการจราจรทุกวันนี้นุญช่วยไม่ยากที่จะพูดถึง เป็นสภาพที่แย่มาก ชีวิตของนุญช่วยส่วนใหญ่อยู่ต่างจังหวัดตลอดเมื่อเข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ ต้องปรับตัวทุกครั้ง จึงเบื่อกับปัญหาดังกล่าวมาก ปัญหาการจราจรเป็นปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน น่าเห็นใจผู้ที่ต้องขับรถทุกวัน คิดว่าถ้าผู้ใช้รถใช้ถนนร่วมมือกัน เห็นใจกัน ขับรถมีมารยาท ปัญหาการจราจรน่าจะเบาบางและดีขึ้น เมื่อการจราจรติดขัดก็จะส่งผลถึงรายได้จากการขับรถสามล้อเครื่อง เมื่อรถไม่สามารถที่วิ่งรับส่งผู้โดยสาร ได้เต็มที่และผู้ขับรถสามล้อบางคนก็จะทำผิดกฎจราจรเพื่อจะทำรายได้แข่งกับเวลา เมื่อทำผิดกฎจราจรปัญหาก็จะตามมา นุญช่วยคิดว่าการแก้ปัญหาโดยวิธีเพิ่มถนนให้มากขึ้น ห้ามให้รถส่วนบุคคลเข้ามาวิ่งในช่องทางซ้ายสุด ห้ามหยุดห้ามจอดในถนนบางสาย แจ้งข่าวสารให้ผู้ขับรถทราบในเส้นทางที่มีปัญหาการจราจร จำกัดอายุการใช้งานรถ น่าจะทำให้การจราจรดีขึ้นรถสามล้อเครื่อง นุญช่วยเห็นว่าเป็นรถที่ไม่น่าจะมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการจราจร เนื่องจากรถสามล้อเครื่องมีไม่มาก นุญช่วยยังไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตั้งแต่ขับรถสามล้อเครื่องมาประมาณ 15 วัน แต่ที่ทราบส่วนใหญ่ผู้ขับรถสามล้อเครื่องจะถูกจับกุมข้อหาจอดรกกีดขวางการจราจร แต่นุญช่วยก็พยายามที่จะไม่กระทำผิดกฎจราจร ถ้าถูกจับก็ยอมรับโดยดี ไม่มีข้อโต้แย้งทุกครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนุญช่วยก็รู้ตัวเองดีว่าผิดแต่พยายามจะขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผ่อนผัน ถ้าขอไม่ได้ก็จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกใบสั่งเพื่อเสียค่าปรับที่สถานีตำรวจ ถึงแม้ว่าจะมีราคาสูงก็ตาม จะต้องทำใจไว้เลยถ้าวันใดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับในวันนั้นแทบจะไม่ได้เงินเลยอาจถึงกับขาดทุน ถ้าจะเหลือ ก็ไม่มาก

การประกอบอาชีพ

เมื่อนุญช่วยได้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้ว ก็ได้ออกมามีอาชีพทำนาอย่างเต็มตัว ทำนาอยู่หลายปีรายได้ไม่ดีขึ้น บางครั้งถึงกับขาดทุนจึงต้องการที่จะหางานใหม่ทำเพิ่มเติมจากการทำนา เนื่องจากช่วงว่างจากการทำนาเป็นช่วงระยะยาว งานที่นุญช่วยทำระยะแรกๆคือรับจ้างทำงานก่อสร้างที่จังหวัดร้อยเอ็ดต่างๆไป เห็นว่าจะรอแต่รายได้จากการทำนาอย่างเดียวคงไม่พอ 1 ปีมีครั้งเดียว ชีวิตของนุญช่วยส่วนใหญ่จะพบแต่ความยากลำบากตลอด และเป็นพี่ชายคนโตจะต้องดูแลน้องๆอีก สำหรับน้องคนอื่นๆของนุญช่วยเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วบางคนก็ทำนาที่จังหวัดร้อยเอ็ด บางคนก็เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ แต่สำหรับนุญช่วยระยะแรกๆ จะอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ดตลอด นุญช่วยมีความเป็นห่วงพ่อแม่ และนาก็ไม่มีใครทำ และระยะหลังมานุญช่วยก็ได้เข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯบ้าง แต่ก็ไม่ทิ้งอาชีพทำนา เมื่อเสร็จจากการทำนาแล้วจึงจะเข้าไปทำงานที่

กรุงเทพฯ สาเหตุที่คิดเข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯ เนื่องจากน้องชายที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ได้เห็นถึงความยากลำบาก ทำมานานแล้ว ไม่มีเงินเก็บจึงอยากที่จะให้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ บ้าง บุญช่วยจึงเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ โดยเข้ามาอยู่กับน้องชายคนสุดท้าย ที่มีอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง ทำให้บุญช่วยได้รู้จักและคุ้นเคยกับรถสามล้อเครื่องเป็นอย่างดีระหว่างที่จะทำงานทำน้องชายของบุญช่วยได้ให้ทดลองหัดขับ จนสามารถที่ขับได้และน้องชายได้ให้ลองขับรับจ้าง โดยพาเข้าไปขับที่ใกล้เคียงกัน ตั้งแต่นั้นมาบุญช่วยก็ยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่องระหว่างที่ว่างจากการทำมาของทุกปี เส้นทางที่บุญช่วยขับเป็นประจำจะเป็นบริเวณปิ่นเกล้า วงเวียนใหญ่ พรานนก ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นพวกแม่ค้า นักเรียน คนทำงานศูนย์การค้า ในการเช่ารถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 270 บาท (14.00-02.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของที่นี่ บุญช่วยจะต้องมารับรถที่อุเวลาประมาณ 14.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรตออกรับจ้าง จนถึงเวลา 02.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะที่อยู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกันเลย กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางอยู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอยู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจร เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเงินให้กับทางอยู่ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้จนถึงปัจจุบันนี้บุญช่วยยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อยู่นี้ขับรับจ้างอยู่ ไม่เปลี่ยนแปลง การรับส่งผู้โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 3 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาค่าจ้างประมาณ 30 บาท/เที่ยวแต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนสำหรับราคาค่าจ้าง แล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูง คือช่วงเวลาประมาณ 16.00.00 น.- 22.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่รับ ส่ง แม่ค้าและนักเรียน นักศึกษา คนทำงาน ส่วนรายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้วที่เคยได้รับใน 1 กะ คือ 500 บาท สำหรับวันธรรมดารายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้วมีรายได้ประมาณวันละ 200 บาท บุญช่วยไม่ค่อยประสบปัญหาในการจดจำเส้นทางหรือสถานที่ต่างๆ เนื่องจากเคยขับมาก่อน ถ้าไม่รู้ก็จะถามผู้โดยสาร ทางใดที่ไม่คุ้นเคยจะจดจำเส้นทางไว้และระหว่างที่วิ่งหาผู้โดยสารจะจำเส้นทางตลอด

ชีวิตในอนาคต

บุญช่วยคงจะขับรถสามล้อเครื่องอีกประมาณ 2-3 ปีหลังจากนั้นคงจะกลับไปทำนาที่บ้านต่างจังหวัดตลอด เนื่องจากสุขภาพร่างกายที่ย่ำแย่จากการทำนา ถ้าขับรถอีกนานคงจะไม่ไหว สำหรับแล้วไม่ต้องการที่จะให้ขับรถสามล้อเครื่องเนื่องจากต้องทนต่อความยากลำบากมาก

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์

นายบุญเกิด

ผู้สัมภาษณ์

ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่

บริเวณวงเวียนใหญ่ กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 18.00 น.

ลักษณะทางสังคม

บุญเกิด เป็นชายไทย อายุ 27 ปี เกิดที่ ต.จังหวัง อ.จังหวัง ร้อยเอ็ด จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนวัดจังหวัง ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียวยังไม่มีครอบครัว ชีวิตความเป็นอยู่เป็นแบบง่ายๆ บุญเกิด ชอบที่จะออกไปสังสรรค์กับเพื่อนหลังจากเลิกงาน ไม่ชอบที่จะเที่ยวกลางคืนและไม่มีเวลาด้วย เนื่องจากกลางคืนจะต้องขับรถจะออกไปไหนมาไหนช่วงเวลากลางวัน

บุคลิกภาพ

บุญเกิดเป็นคนสุภาพ ร่าเริง มีความจริงใจกับเพื่อนร่วมงานโดยเฉพาะกับเพื่อนๆ ที่เข้ามาขับรถสามล้อเครื่องด้วยกันจากจังหวัดร้อยเอ็ด มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและครอบครัว สูงประมาณ 165 ซม. รูปร่างสันทัด เข้าใจคำถามได้ดี ชอบที่จะพูดเล่น มีความมั่นใจในการตอบคำถาม ความคิดอ่านเร็วถึงแม้ว่าจะจบการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่งกายสะอาด เรียบร้อย รอบรู้สถานที่ต่างๆอย่างดีโดยเฉพาะสถานบริการ ส่วนเรื่องการเมืองไม่ค่อยจะสนใจ นิสัยค่อนข้างที่จะเป็นวัยรุ่น

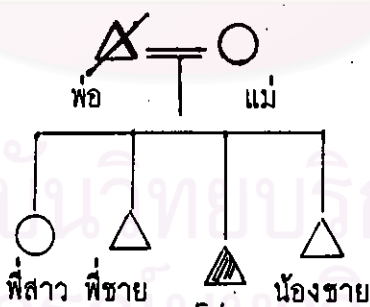
ประวัติชีวิต

บุญเกิดเกิดมาในครอบครัวที่ค่อนข้างจะยากจนพ่อแม่มีลูก 4 คนมีอาชีพทำนา มาบุญเกิดจึงได้ชินกับชีวิตชาวนาเป็นอย่างยิ่ง และได้ปลูกฝังมาตลอด ระหว่างที่เรียนหนังสือระดับประถมศึกษาก็ได้ช่วยพ่อแม่ทำตลอด หลังจากที่ได้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก็ได้ออกมาช่วยพ่อแม่ทำนาอย่างอื่น ที่น้องส่วนใหญ่ของบุญเกิดการศึกษาไม่สูงเรียนแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

และมัธยมศึกษาปีที่ 3 พ่อแม่ของบุญเกิดต้องการที่จะให้บุญเกิดจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่บุญเกิดไม่ต้องการ เนื่องจากเรียนหนังสือไม่เก่ง เพื่อนที่สนิทกันก็ไม่เรียนต่อทำให้บุญเกิดไม่ต้องการที่จะเรียนต่อ บุญเกิดไม่ที่จะนึกถึงความยากลำบากของการทำนาเองได้เคยชินกับอาชีพการทำนามาตลอด แต่ระยะหลังมารายได้จากการทำนาไม่ดี รายได้ที่เหลือน้อยมากไม่คุ้มกับค่าเหนื่อยและ 1 ปีมีครั้งเดียว รายได้จึงไม่พอใช้ จึงต้องการที่จะหางานทำใหม่ ต้องการที่จะเข้ามาทำงานเหมือนคนอื่นที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯแล้วมีเงินใช้สามารถที่จะหาเงินมาให้พ่อแม่ได้ จึงขอพ่อ แม่เข้ามาหางานทำโดยเข้ามาอยู่กับพี่สาวที่เข้ามาทำงานโรงงานโกสัศวินสุมนิณี หลังจากเข้ามากรุงเทพฯแล้วก็หางานทำและได้เข้าทำงานเป็นพนักงานของบริษัทแห่งหนึ่งย่านคลองเตย ทำได้ประมาณ 1 ปีก็ลาออกเนื่องจากเงินเดือนน้อย คิดที่จะหางานใหม่ที่เขยที่อยู่ด้วยกันชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างบอกว่ารายได้ดีกว่า งานอิสระ จึงทดลองขับ หัดได้ประมาณ 3 วันก็สามารถที่จะขับได้ หลังจากนั้นก็กลับไปทำใบอนุญาตขับขี่ที่ขนส่งจังหวัดร้อยเอ็ดแต่อายุไม่ถึงเกณฑ์ ไม่สามารถที่จะทำใบอนุญาตขับรถสามล้อเครื่องได้แต่ก็ได้ทำใบอนุญาตประเภทอื่นและเข้ามาขับรถซึ่งเป็นอยู่เคียงกันกับที่เขยตั้งอยู่ใกล้กับ วัดเทพศิรินทร์ และได้ขับรถสามล้อเครื่องตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ยังไม่เปลี่ยนอยู่

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.19 ครอบครัวและเครือญาติบุญเกิด

บุญเกิดมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 1 คน บุญเกิดเป็นคนที่ 3 ครอบครัวของบุญเกิด มีความรักใคร่กันมากระหว่างพี่น้องมีความเป็นห่วงเป็นใยกัน และช่วงวันสำคัญหรือเทศกาลจะมาพบกันตลอด มีปัญหาอะไรมักจะช่วยเหลือกัน บุญเกิดเองนั้นมีความสนิทสนมกับพี่น้องทุกๆคนปัจจุบันบุญเกิดพักกับพี่สาวและที่เขยที่บ้านเช่าใกล้กับสวนสุมนิณีที่พี่สาวได้เช่าไว้ในราคาเดือนละ 1,000 บาท ปัจจุบันพ่อของบุญเกิดได้เสียชีวิตแล้ว

แต่มารดายังมีชีวิตอยู่ บุญเกิดยังไม่มีการรับรถสามล้อเครื่องบางส่วนจะส่งให้กับแม่ที่อยู่ต่างจังหวัดประมาณเดือนละ 3,000-4,000 บาท แต่จะไม่ส่งทุกเดือนที่เหลือจะเก็บไว้ใช้เองประมาณเดือนละ 6,000 บาท หลังเลิกงานบุญเกิดชอบออกไปหาเพื่อน แต่ไม่ชอบที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

ชีวิตประจำวัน

บุญเกิดตื่นนอนเวลาประมาณ 15.00 น. หลังจากนั้นก็จะอาบน้ำแต่งตัว พักผ่อนและรับประทานอาหารเช้า เมื่อใกล้เวลา 16.00 น.เตรียมที่จะมารับรถ บุญเกิดจะมารับรถที่อยู่ที่ตั้งอยู่ใกล้กับวัดเทพศิรินทร์ หลังจากที่ได้รับแล้วก็จะขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆทั่วๆไป ส่วนใหญ่จะวิ่งรับส่งผู้โดยสารบริเวณบางพลัด บางกอกน้อย วงเวียนใหญ่ หน้าศูนย์การค้า จนกระทั่งเวลาประมาณ 24.00 น.ก็จะหาอาหารรับประทานอีกครั้งช่วงเวลาดังกล่าวบุญเกิดจะจอดบ้างเป็นบางครั้งที่สถานที่คิดว่าน่าจะมีลูกค้ามาว่าจ้าง เช่นด้านหน้าสถานบริการ จนถึงเวลาประมาณ 03.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่ผู้เพื่อให้ผู้ที่ขับรถกะใหม่มาขับแทนจากนั้นก็กลับไปพักผ่อนที่บ้านกว่าจะได้นอนเวลาประมาณ 04.00 น.แต่ก่อนจะนอนจะหาอาหารรับประทานอีกครั้งจึงจะเข้านอน จะเป็นอย่างไรประจำแทบทุกวันตั้งแต่ขับรถสามล้อเครื่องมา ชีวิตในแต่ละวันไม่มีความแตกต่างกันเลยคล้ายกันมาก ไม่ว่าจะเป็วันไหนๆหรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆบุญเกิดจะขับรถช่วงระหว่างเวลา 16.00 น.. ถึงเวลา 03.00 น.ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่บุญเกิดเลือกเองเนื่องจากเห็นว่ากลางคืนอากาศเย็นสบาย บุญเกิดจะใช้เวลาในการขับจริงแต่ละวันประมาณ 9 ชั่วโมง เพราะร่างกายจะอ่อนเพลีย บางช่วงเวลาดึงต้องหยุดพัก รับประทานอาหารเช้า และในช่วงดึกไม่ค่อยมีผู้โดยสารวิ่งไปก็เสียค่าเชื้อเพลิง จอดรอผู้โดยสารจะดีกว่าใน 1 เดือนบุญเกิดจะขับรถสามล้อเครื่องแทบจะทุกวัน เพื่อให้มีรายได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายขณะวิ่งรับส่งผู้โดยสาร ไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไป มีผู้โดยสารไม่ยอมจ่ายค่าโดยสารบ้างเหมือนกัน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ปัญหาการจราจรทุกวันนี้บุญเกิดคิดว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่พอสมควรยากที่จะแก้ไข แต่ถ้าปล่อยไปอีกไม่นานรถก็จะไม่สามารถวิ่งได้ เนื่องจากปริมาณรถที่มีมากเกินไป ควรที่จะคุมไม่ให้รถใหม่เพิ่มครั้งละมากๆ และการขับรถก็เหมือนกันทุกวันนี้คนขับรถแต่ละประเภทเห็นแก่ตัวกันมากขึ้น ทุกคนเอาตัวรอดต้องการที่จะไปได้โดยเร็วแต่ไม่คำนึงถึงว่าจะขับถูกกฎจราจรหรือ

ไม่คิดว่าการแก้ไขก็คือผู้ใช้รถใช้ถนนควรที่จะปฏิบัติตามกฎจราจรให้มากขึ้น และมีน้ำใจในขณะที่ขับรถ รถที่ไม่ค่อยมีน้ำใจคือรถมินิบัส ผู้ที่เกี่ยวข้องควรที่จะรีบแก้ไข เช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจควรที่จะกดดันวินัยในการขับขี่ให้มาก ในช่วงเวลาเร่งด่วนควรระดมเจ้าหน้าที่ตำรวจมาจัดการจราจรให้มากกว่านี้ซึ่งน่าจะทำให้การจราจรดีขึ้น

รถสามล้อเครื่อง บุญเกิดเห็นว่าเป็นรถที่มีส่วนที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรบ้างเหมือนกันแต่คงไม่ใช่สาเหตุหลัก เนื่องจากรถสามล้อเครื่องจะต้องขับแข่งกับเวลาอาจจะต้องทำผิดกฎจราจรบ้าง

บุญเกิดเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบ้างเหมือนกันตั้งแต่ขับรถสามล้อเครื่องมาส่วนใหญ่ถูกจับกุมข้อหาจอดรถกีดขวางการจราจร และใบอนุญาตขับขี่ผิดประเภท แต่บุญเกิดพยายามที่จะไม่กระทำผิดกฎจราจร ถ้าถูกจับจะยอมรับโดยดี ไม่มีข้อโต้แย้ง ทุกครั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบุญเกิดก็รู้ตัวเองดีว่าผิดแต่พยายามจะขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผ่อนผัน ถ้าขอไม่ได้จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกใบสั่งเพื่อเสียค่าปรับที่สถานีตำรวจ ถึงแม้ว่าจะมีราคาสูงก็ตาม จะต้องทำใจไว้เลยถ้าวันใดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับในวันนั้นแทบจะไม่ได้เงินเลยอาจถึงกับขาดทุน

การประกอบอาชีพ

เมื่อบุญเกิดได้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ก็ได้ออกมาทำอาชีพทำนาซึ่งทำนาอยู่หลายปีรายได้ไม่ดีขึ้น รายได้เหลือน้อยมากไม่คุ้มกับค่าเหนื่อยและ 1 ปีมีครั้งเดียว รายได้จึงไม่พอใช้ต้องการที่จะหางานทำใหม่ ต้องการที่จะเข้ามาทำงานเหมือนคนอื่นที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯแล้วมีเงินใช้สามารถที่จะหาเงินมาให้พ่อแม่ได้ จึงขอพ่อแม่เข้ามาหางานทำโดยเข้ามาอยู่กับพี่สาวที่เข้ามาทำงานโรงงานใกล้สวนลุมพินี หลังจากเข้ามากรุงเทพฯแล้วก็หางานทำและได้เข้าทำงานเป็นพนักงานของบริษัทแห่งหนึ่งย่านคลองเตย ทำได้ประมาณ 1 ปีก็ลาออกเนื่องจากเงินเดือนน้อย คิดที่จะหางานใหม่ที่เขยที่อยู่ด้วยกันชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างบอกว่ารายได้ดีกว่า งานอิสระ จึงทดลองขับ หัดได้ประมาณ 3 วันก็สามารถที่จะขับได้ หลังจากนั้นก็กลับไปทำใบอนุญาตขับขี่ที่ขนส่งจังหวัดร้อยเอ็ดแต่อายุไม่ถึงเกณฑ์ ไม่สามารถที่จะทำใบอนุญาตขับรถสามล้อเครื่องได้แต่ก็ได้ทำใบอนุญาตประเภทอื่น และเข้ามาขับรถซึ่งเป็นอยู่เดียวกันกับพี่เขยตั้งอยู่ใกล้กับวัดเทพศิรินทร์ ตั้งแต่นั้นมาบุญเกิดก็ยึดอาชีพขับรถสามล้อเครื่อง เส้นทางที่บุญเกิดขับเป็นประจำจะเป็นบริเวณบางพลัด บางกอกน้อย วงเวียนใหญ่ พรานนก ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นพวกแม่ค้า นักเรียน คนทำงานศูนย์การค้า ในการเช่ารถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 270 บาท (16.00-03.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของที่นี่ บุญเกิดจะต้องมารับรถที่อุโมงค์ประมาณ 16.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 03.00 น. จะต้องนำรถมา

เปลี่ยนกะที่อยู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกันเลย กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางอยู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอยู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดไปด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากราง เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเงินให้กับทางอยู่ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้จนถึงปัจจุบันนี้บุญเกิดยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อยู่นี้ขับรับจ้างอยู่ ไม่เปลี่ยนแปลง ทางอยู่ได้จัดวันพิเศษให้คือเมื่อขับรถครบ 1 เดือนจะให้ขับโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า 1 วัน การรับส่งผู้โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 2 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาค่าจ้างประมาณ 30 บาท/เที่ยวแต่ทั้งนี้ก็ไม่แน่นอนสำหรับราคาค่าจ้าง แล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากและมีรายได้สูง คือช่วงเวลาประมาณ 17.00.00 น.- 22.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ได้รับ ส่ง แม่ค้าและนักเรียน นักศึกษา คนทำงาน ส่วนรายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ที่เคยได้รับใน 1 กะ คือ 500 บาท สำหรับวันธรรมดารายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ 200 บาท บุญเกิดไม่ค่อยประสบปัญหาในการจดจำเส้นทางหรือสถานที่ต่างๆไม่รู้ก็จะถามผู้โดยสารทางใดที่ไม่คุ้นเคยจะจดจำเส้นทางไว้และระหว่างที่วิ่งหาผู้โดยสารจะจำเส้นทางตลอด

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่มาขี่อาชีพขับรถสามล้อเครื่อง ไม่มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิดจากการขับรถ มีก็เป็นเรื่องปวดเมื่อยร่างกาย ระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมา ก็เคยเกิดอุบัติเหตุบ้าง แต่ได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของบุญเกิด คิดว่าจะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกนานคงจะดีกว่ากลับไปทำนา ถ้ามีความจำเป็นที่จะเลิกขับรถสามล้อเครื่องจริงๆก็จะกลับไปทำนาที่จังหวัดร้อยเอ็ด ในอนาคตได้วางแผนไว้ถ้ามีลูกจะให้ลูกมีการศึกษาสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากตัวเองไม่มีโอกาสที่จะเรียนควรที่จะส่งลูกให้มีการศึกษาที่สูงแทน ไม่ต้องการที่จะให้ขับรถสามล้อเครื่อง

สัมภาษณ์ผู้ขับรถสามล้อเครื่องในกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายบุญส่ง
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.อำนาจ ไตรพจน์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ ย่านพัฒนาพงศ์ บางรัก กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 05.30 น.

ลักษณะทางสังคม

บุญส่ง เป็นชายไทย อายุ 24 ปี เกิดที่ ต.พื้งมะรุ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่บ้านเกิด ปัจจุบันมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างเพียงอาชีพเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตร 1 คน เป็นหญิง อายุ 3 ขวบ ซึ่งยังไม่ได้เรียนหนังสือ เนื่องจากฐานะการเงินของครอบครัวยังไม่พร้อมที่จะส่งบุตรเข้าเรียน แต่เมื่อถึงเกณฑ์บังคับที่จะต้องเรียนแล้ว ก็จะส่งเข้าเรียนหนังสือ ครอบครัวของบุญส่งเป็นครอบครัวเดี่ยว ภรรยาเป็นคนเงิบๆ นิสัยของบุญส่งไม่ชอบที่จะไปเที่ยวหรือออกงานทางสังคม ถ้าพักผ่อนจะพาครอบครัวไปด้วย ส่วนมากจะเป็นตลาดนัด ห้างโรบินสัน

บุคลิกภาพ

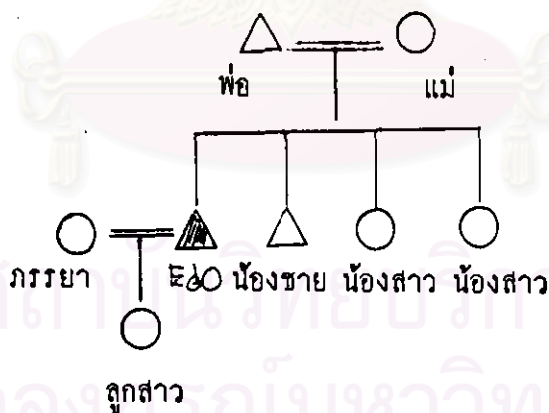
บุญส่ง เป็นคนเรียบร้อย มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและหน้าที่การงาน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนหรือบุคคลที่ใกล้ชิด ถึงแม้ว่าจะมีความรู้แค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ บุญส่งมีความคิดความอ่านรวดเร็ว รอบรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ มากพอสมควร สูงประมาณ 165 ซม. รูปร่างสันทัด ก้ำยำ ผิวขาว การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย หน้าตาของบุญส่ง มีลักษณะแสดงออกว่ามาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ เช่น ไม่มีสันจมูก ริมฝีปากหนา ขณะให้สัมภาษณ์ สำเนียงที่ตอบเป็นสำเนียงภาษาอีสาน มีเสียงดัง มีความมั่นใจในการตอบ

ประวัติชีวิต

ในหมู่บ้านของบุญส่ง ที่ ต.เพ็ญมะธู อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ ชาวบ้านมีความคิดที่คล้ายกันในการดำเนินชีวิต คือไม่ต้องมีการศึกษาที่สูงนักเพียงแต่จบการศึกษามัธยมศึกษาแล้วมาช่วยกันทำมาหากินก็เพียงพอแล้ว แต่ในระยะหลัง ชาวบ้านในหมู่บ้านนิยมที่จะมาหางานทำในกรุงเทพฯ เนื่องจากมีรายได้ดีกว่า ซึ่งบิดามารดาของบุญส่งก็มีความคิดเช่นเดียวกันนี้ หลังจากที่ได้ศึกษาจนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บุญส่งได้ช่วยพ่อแม่ทำงานที่บ้านก่อนที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ หลังจากที่ช่วยพ่อแม่ทำงานประมาณ 2 ปี ก็อยากที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เนื่องจากในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่นั้น ได้เห็นรุ่นพี่ที่จบการศึกษา ไปก่อนเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ และส่งเงินกลับมาให้ทางบ้าน ซึ่งบุญส่งเห็นว่าเป็น สิ่งที่ดีในระหว่างที่บุญส่งเรียนอยู่นั้น บุญส่งได้ช่วยพ่อแม่ ทำนาตลอด ซึ่งต้องใช้ความอดทนเป็นอย่างมาก ทำให้บุญส่งรู้ถึงความยากลำบากของพ่อแม่ ไม่อยากให้พ่อแม่ต้องลำบากอย่างนี้อีก จึงมีความคิดว่าเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะออกไปหางานทำและส่งเงินมาให้พ่อแม่

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 4.20 ครอบครัวและเครือญาติบุญส่ง

บุญส่งมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เป็นหญิง 2 คน เป็น ชาย 2 คน สำหรับบุญส่ง เป็นคนโต ครอบครัวของบุญส่งมีความสนิทกันพอสมควร บุญส่ง มีความสนิทสนมกับน้องคนที่ 2 เป็นพิเศษ เนื่องจากมีอายุใกล้เคียงกัน หลังจากที่ได้บุญส่งมาหางานทำในกรุงเทพฯ ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องลดน้อยลงไป บุญส่งใช้เวลากับครอบครัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะภรรยา แต่ต่อมาในระยะหลังเมื่อมีบุตร ก็เริ่มที่จะมาให้ความสำคัญกับบุตรมากเป็นพิเศษ ภรรยาของบุญส่งเป็นคนบ้านเดียวกันที่จังหวัดศรีสะเกษ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่

5 มีอาชีพทำงานเป็นแม่บ้านในโรงงานย่านบางรักมีรายได้ประมาณเดือนละ 2,000 บาท และยังมีหน้าที่เลี้ยงลูกด้วย ส่วนใหญ่จะซื้ออาหารสำเร็จรูปเข้าไปกินที่บ้าน ทุกเย็นบุญส่งจะต้องรับประทานอาหารร่วมกันระหว่างพ่อ แม่ ลูก ปัจจุบันบุญส่งได้เช่าห้องพักอยู่กับภรรยาและลูกอีก 1 คน ที่บริเวณคลองเตย

ชีวิตประจำวัน

บุญส่งจะตื่นนอนเวลาประมาณ 04.30 น. หลังจากนั้นก็จะมารับรถสามล้อเครื่องเวลาประมาณ 05.00 น. ของทุกวันเพื่อขับวิ่งรับจ้างส่งผู้โดยสารตามจุดต่าง ๆ แล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นบริเวณถนนสีลม บางรัก พัฒพงษ์ จนกระทั่งเวลาประมาณ 11.00 น. ก็จะหาอาหารรับประทาน หลังจากที่ได้รับประทานเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะขับวิ่งรถรับส่งผู้โดยสารต่อจนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 16.00 น. ก็จะมาส่งรถที่อยู่เพื่อให้ผู้ที่ขับรถกะใหม่มาขับแทน ตั้งแต่เวลา 16.00 น. ถึงเวลา 05.00 น. หลังจากที่ได้ส่งรถคืนแล้วก็จะกลับบ้านเมื่อถึงเวลา 18.00 น. จะหาอาหารรับประทานพักผ่อนกว่าจะเข้านอนก็จะเป็นเวลาประมาณ 21.00 น. เวลาประมาณ 04.00 น. ก็จะตื่นเพื่อเตรียมตัวที่จะมาขับรถในวันต่อไป ซึ่งจะเป็นอย่างนี้ประจำแทบทุกวัน อาจจะเรียกได้ว่าชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ดันเดือน กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่น ๆ ในการขับรถรับจ้าง วันหนึ่ง ๆ บุญส่งจะขับรถช่วงระหว่างเวลา 05.00 น. ถึงเวลา 16.00 น. เนื่องจากเห็นว่าไม่มีอันตราย และไม่่วง บุญส่งใช้เวลาในการขับจริงแต่ละวันประมาณ 7 - 8 ชั่วโมง เพราะร่างกายทนความปวดเมื่อยไม่ไหว และบางช่วงเวลา จะต้องพักรับประทานอาหาร ในการขับรถจะเป็นลักษณะขับไปเรื่อย ๆ ไม่ชอบที่จะจอดอยู่กับที่ ใน 1 เดือน บุญส่งแทบทุกวันจะมีหยุดบ้างก็น้อยมาก วันที่หยุดก็ไม่ได้พักครอบครัวยุติไปเที่ยวที่ไหน ส่วนใหญ่จะอยู่ที่บ้าน นอกเสียจากจะพาครอบครัวไปที่บ้านพักต่างจังหวัดประมาณปีละครั้ง

จากประสบการณ์ที่ขับรถสามล้อเครื่องมา ไม่เคยถูกทำร้ายร่างกายจากการวิ่งรับส่งผู้โดยสารและไม่เคยถูกคนร้ายชิงทรัพย์เอาเงินไป

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สำหรับรถสามล้อเครื่องแล้ว บุญส่งเห็นว่าเป็นรถที่ไม่ทำให้เกิดปัญหาการจราจร คิดว่าปัญหาการจราจรมีสาเหตุมาจากรถประเภทอื่นมากกว่า เช่น รถเก๋ง เนื่องจากมีจำนวนมาก เมื่อเข้ามาวิ่งในบริเวณท้องถนนก็จะทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นรถเก่า จะวิ่งด้วยความเร็วต่ำและเสียได้ง่าย ส่วนกรณีที่มีบุคคลอื่นเห็นว่ารถสามล้อเครื่อง

ทำให้เกิดปัญหาการจราจร ก็อาจจะมีบ้างขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของผู้ขับขี่แต่ละคน ซึ่งคนขับรถสามล้อส่วนใหญ่จะประพฤติตาม กฎจราจร กลัวที่จะถูกจับกุมเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับแล้ว อาจจะขาดทุนได้ในวันนั้น สภาพการจราจรในปัจจุบันติดขัดกว่าเดิมมาก ผลที่ตามมาทำให้การรับ - ส่งผู้โดยสารทำได้น้อยลง รายได้ก็ลดน้อยลงตามไปด้วย ในความคิดแล้วเห็นว่าจะมาตรการในการแก้ปัญหาการจราจรครั้งนี้คือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบเส้นทางที่มีปัญหาการจราจรในช่วงเวลาต่างๆ เพื่อที่จะได้หลีกเลี่ยงถูกและควรจะห้ามใช้รถที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 10 ปี มาวิ่งบนถนนโดยเด็ดขาดบางช่วงเวลา และลดจำนวนการผลิตหรือนำเข้า รถยนต์ให้น้อยลง และกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจกวดขันการจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะรถที่ฝ่าฝืนกฎจราจรบ่อย ๆ เช่น รถจักรยานยนต์ รถมินิบัสที่ชอบวิ่งเลนขวา เมื่อถึงป้ายก็ปากหน้า และเข้ามาเลนซ้ายอย่างรวดเร็ว

รถสามล้อเครื่องควรที่จะให้มีวิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารต่อไป ไม่สมควรที่จะยกเลิกเนื่องจากมีสภาพรถที่มีขนาดเล็ก ทำให้คล่องตัวเข้าตามตรอก ซอกซอยได้ง่าย ส่งผู้โดยสารถึงจุดหมายได้อย่างรวดเร็ว เหมาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและเป็นอาชีพที่มีความสุจริตคนที่มีความรู้ น้อยสามารถที่จะประกอบอาชีพได้

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่ได้จบการศึกษาที่บ้านเกิดแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อแต่อย่างใด เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน ประกอบกับในหมู่บ้านไม่นิยมที่จะศึกษาต่อชอบที่จะหางานทำ ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ แต่สำหรับบุญส่งหลังจากที่จบการศึกษาแล้วได้ช่วยพ่อ แม่ทำนาอยู่ก่อนประมาณ 2 ปี ก็อยากที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯบ้างเนื่องจากเห็นคนอื่นที่ไปทำงานที่กรุงเทพฯแล้วมักจะส่งเงินมาให้พ่อ แม่ใช้บุญส่งเห็นว่าเป็นส่งที่ดี จึงขอพ่อแม่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ โดยเข้ามาทำญาติครั้งแรกได้เข้ามาทำงานโรงงานก่อนเนื่องจากหางานอื่นไม่ได้เงินเดือนที่ได้รับน้อยมาก ทำได้ประมาณ 3 ปีเพื่อนที่รู้จักกันและมีอาชีพขับรถสามล้อเครื่องได้ชักชวนให้มาขับรถสามล้อเครื่อง บอกว่ารายได้ดี บุญส่งจึงสนใจในเมื่อทราบรายได้ซึ่งดีกว่าทำงานโรงงานเพื่อนได้หัดขับให้เมื่อสามารถขับได้แล้วก็กลับไปทำใบอนุญาตขับที่ขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ ได้รับใบอนุญาตขับแล้วก็มาขับรับจ้างอยู่แถวบางรัก ขับมานานประมาณ 4 - 5 ปี โดยเช่ารถอยู่บริเวณรองเมือง 2 ในการขับรถจะต้องจ่ายค่าเช่ากะละ 270 บาท (05.00 น. ถึง 16.00 น.) สำหรับข้อปฏิบัติในการขับรถสามล้อเครื่องของอุ้นี้ บุญส่งจะต้องมารับรถที่เวลา 05.00 น. หลังจากนั้นจึงเริ่มขับรถออกรับจ้าง จนถึงเวลา 16.00 น. จะต้องนำรถมาเปลี่ยนกะที่อยู่และจ่ายค่าเช่าในวันเดียวกัน กรณีถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการขับรับจ้าง ทางอุ้นจะทำการซ่อมให้ โดยมีช่าง

ของอยู่เป็นคนซ่อม และออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ด้วย ส่วนหากมีความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจรรยา เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนหากรถสามล้อเครื่องเป็นฝ่ายผิด ทางผู้เช่ารถขับ จะต้องเสียค่าเอ็กเจ็บบ ให้กับบริษัทประกันภัยครั้งละ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น สามล้อเครื่องทุกคันจะมีประกันภัยประเภทที่ 3 ไว้จนถึงปัจจุบันนี้บุญส่งยังคงเช่ารถสามล้อเครื่องที่อยู่นี้ ขับรับจ้างอยู่ ไม่เปลี่ยนแปลง ผู้โดยสารของบุญส่งส่วนมากจะเป็นพวกนักเรียน คนทำงาน พนักงานห้างสรรพสินค้า แม่ค้า การรับส่งผู้โดยสารระยะทางที่วิ่งรับ - ส่ง ผู้โดยสารเป็นประจำประมาณ 2-3 กิโลเมตร/เที่ยว ราคาจ้างประมาณ 20 - 30 บาท/เที่ยว แล้วแต่กรณีหรือว่าเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดหรือไม่ รายได้ที่เคยได้รับสูงสุดหลังจากหักค่าเช่าและค่าแก๊ส ค่าอาหารแล้ว ใน 1 กะ คือ 500 บาท ซึ่งรายได้แต่ละวันไม่แน่นอน แต่โดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ประมาณวันละ 200 บาท ใน 1 เดือนหักวันหยุดด้วยแล้ว รายได้เฉลี่ยที่หักค่าใช้จ่ายแล้วไม่ว่าจะเป็นค่าเช่ารถ ค่าอาหาร มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 6,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย บุญส่ง เริ่มหัดที่จะขับรถสามล้อเครื่องใหม่ ๆ พบกับปัญหาในการจดจำเส้นทาง หรือสถานที่ต่าง ๆ แต่จะอาศัยสอบถามผู้โดยสารและอ่านป้ายที่ติดไว้ข้างทาง

ในเรื่องสุขภาพ ตั้งแต่มาขี่อาชีพขับรถสามล้อเครื่อง ก็ยังไม่มีปัญหาเรื่องสุขภาพที่เกิดจากการขับรถ จะมีบ้างก็เป็นเรื่องการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ และระหว่างขับรถสามล้อเครื่องมาประมาณ 4 - 5 ปี ก็ยังไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของบุญส่งยังบอกไม่ได้จะขับรถสามล้อเครื่องไปอีกนานเท่าใดและยังไม่คิดจะประกอบอาชีพอื่น ยังคงขับรถสามล้อเครื่องไปเรื่อย ๆ เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีความเป็นอิสระรายได้พออยู่ได้ และยังไม่ได้คิดด้วยว่าเมื่อเลิกจากการขับรถสามล้อเครื่องแล้วจะไปทำอาชีพอะไร เนื่องจากไม่มีความรู้ ส่วนเรื่องที่จะกลับไปทำงานที่บ้านเกิดนั้น ก็ยังไม่คิดอะไรคงจะต้องเก็บเงินก่อน กลัวว่าเมื่อกลับไปอยู่แล้ว รายได้จะไม่เพียงพอ จะทำให้เกิดความลำบากของครอบครัวตามมา ส่วนบุตรชาย เมื่อโตขึ้นก็จะตามใจถ้าต้องการที่ขับรถสามล้อเครื่อง